

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/



Über dieses Buch

Dies ist ein digitales Exemplar eines Buches, das seit Generationen in den Regalen der Bibliotheken aufbewahrt wurde, bevor es von Google im Rahmen eines Projekts, mit dem die Bücher dieser Welt online verfügbar gemacht werden sollen, sorgfältig gescannt wurde.

Das Buch hat das Urheberrecht überdauert und kann nun öffentlich zugänglich gemacht werden. Ein öffentlich zugängliches Buch ist ein Buch, das niemals Urheberrechten unterlag oder bei dem die Schutzfrist des Urheberrechts abgelaufen ist. Ob ein Buch öffentlich zugänglich ist, kann von Land zu Land unterschiedlich sein. Öffentlich zugängliche Bücher sind unser Tor zur Vergangenheit und stellen ein geschichtliches, kulturelles und wissenschaftliches Vermögen dar, das häufig nur schwierig zu entdecken ist.

Gebrauchsspuren, Anmerkungen und andere Randbemerkungen, die im Originalband enthalten sind, finden sich auch in dieser Datei – eine Erinnerung an die lange Reise, die das Buch vom Verleger zu einer Bibliothek und weiter zu Ihnen hinter sich gebracht hat.

Nutzungsrichtlinien

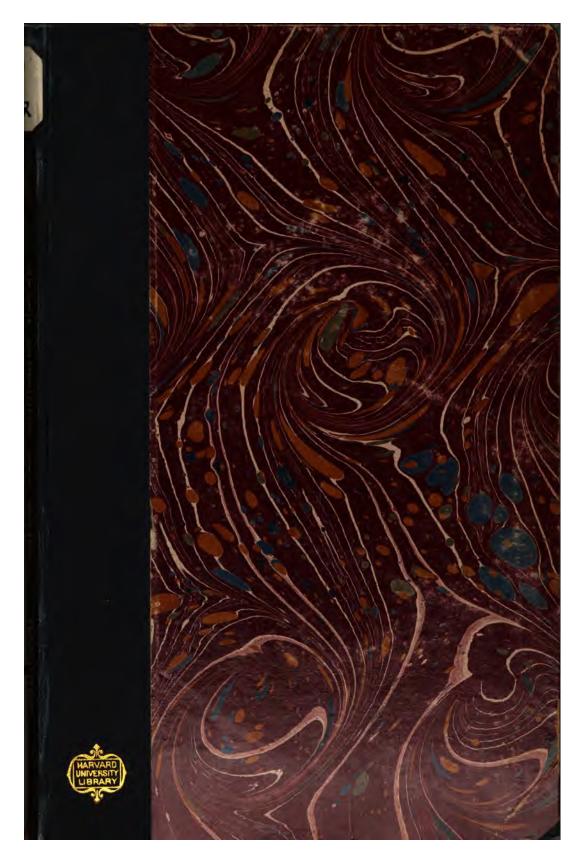
Google ist stolz, mit Bibliotheken in partnerschaftlicher Zusammenarbeit öffentlich zugängliches Material zu digitalisieren und einer breiten Masse zugänglich zu machen. Öffentlich zugängliche Bücher gehören der Öffentlichkeit, und wir sind nur ihre Hüter. Nichtsdestotrotz ist diese Arbeit kostspielig. Um diese Ressource weiterhin zur Verfügung stellen zu können, haben wir Schritte unternommen, um den Missbrauch durch kommerzielle Parteien zu verhindern. Dazu gehören technische Einschränkungen für automatisierte Abfragen.

Wir bitten Sie um Einhaltung folgender Richtlinien:

- + *Nutzung der Dateien zu nichtkommerziellen Zwecken* Wir haben Google Buchsuche für Endanwender konzipiert und möchten, dass Sie diese Dateien nur für persönliche, nichtkommerzielle Zwecke verwenden.
- + *Keine automatisierten Abfragen* Senden Sie keine automatisierten Abfragen irgendwelcher Art an das Google-System. Wenn Sie Recherchen über maschinelle Übersetzung, optische Zeichenerkennung oder andere Bereiche durchführen, in denen der Zugang zu Text in großen Mengen nützlich ist, wenden Sie sich bitte an uns. Wir fördern die Nutzung des öffentlich zugänglichen Materials für diese Zwecke und können Ihnen unter Umständen helfen.
- + Beibehaltung von Google-Markenelementen Das "Wasserzeichen" von Google, das Sie in jeder Datei finden, ist wichtig zur Information über dieses Projekt und hilft den Anwendern weiteres Material über Google Buchsuche zu finden. Bitte entfernen Sie das Wasserzeichen nicht.
- + Bewegen Sie sich innerhalb der Legalität Unabhängig von Ihrem Verwendungszweck müssen Sie sich Ihrer Verantwortung bewusst sein, sicherzustellen, dass Ihre Nutzung legal ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass ein Buch, das nach unserem Dafürhalten für Nutzer in den USA öffentlich zugänglich ist, auch für Nutzer in anderen Ländern öffentlich zugänglich ist. Ob ein Buch noch dem Urheberrecht unterliegt, ist von Land zu Land verschieden. Wir können keine Beratung leisten, ob eine bestimmte Nutzung eines bestimmten Buches gesetzlich zulässig ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass das Erscheinen eines Buchs in Google Buchsuche bedeutet, dass es in jeder Form und überall auf der Welt verwendet werden kann. Eine Urheberrechtsverletzung kann schwerwiegende Folgen haben.

Über Google Buchsuche

Das Ziel von Google besteht darin, die weltweiten Informationen zu organisieren und allgemein nutzbar und zugänglich zu machen. Google Buchsuche hilft Lesern dabei, die Bücher dieser Welt zu entdecken, und unterstützt Autoren und Verleger dabei, neue Zielgruppen zu erreichen. Den gesamten Buchtext können Sie im Internet unter http://books.google.com/durchsuchen.



in 4.352



Harbard College Library

FROM THE

CONSTANTIUS FUND

Established by Professor E. A. SOPHOCLES of Harvard
University for "the purchase of Greek and Latin
books, (the ancient classics) or of Arabic
books, or of books illustrating or explaining such Greek, Latin, or
Arabic books." (Will,
dated 1880.)





5/27/

SÄMTLICHE SÄTZE

DES

CORNELIUS NEPOS

IN

VOLLSTÄNDIGER ODER VERKÜRZTER FORM

ZUSAMMENGESTELLT UND

GEORDNET NACH DEN REGELN DER GRAMMATIK

von

ALFRED BÄHNISCH,

ORD. LEHRER AM KGL. EVANG. GYMNASIUM IN GLOGAU.



LEIPZIG,

DRUCK UND VERLAG VON B. G. TEUBNER.

1890.

Lin 4.352.

Lin 4.352.

Lin 4.352.

Lin 4.352.

Vorwort.

Wohl jeder Lehrer pflegt bei Durchnahme oder Wiederholung einer Regel an Beispiele aus der Lektüre zu erinnern. Dieses Verfahren ist nützlich für Grammatik wie Lektüre und um so notwendiger, als die Beispiele unsrer Grammatiken oft gering an Zahl sind1) und die Übungsbücher nur für Sexta und Quinta lateinische Sätze zu enthalten pflegen. Der Schüler muss jedoch Gelegenheit haben, eine Regel an einer grösseren Anzahl lateinischer Sätze anzuschauen, ehe er sie völlig verstehen oder gar in deutschen Sätzen anwenden kann, und die ihm bereits bekannten Beispiele der Lektüre sind dazu vorzugsweise geeignet. Doch wird es nicht genügen, wenn sich der Lehrer hierbei nur auf sein Gedächtnis verlässt; denn manches gute Beispiel wird ihm entfallen sein, andre, an die er sich nur unklar erinnert, wird er bei seiner Vorbereitung erst nach längerem Suchen auffinden, und für den Gebrauch in der Klasse die Sätze schwerlich mit allen Einzelheiten im Gedächtnis behalten. Diese Umstände veranlassten mich, mir für meinen Unterricht ein Verzeichnis aller Sätze der gelesenen Abschnitte des Nepos geordnet nach den Regeln der Grammatik anzulegen²); ich veröffentliche dasselbe jetzt, auf den Umfang des ganzen Nepos erweitert, da ich glaube, dass mancher Fachgenosse ein ähnliches Bedürfnis empfunden haben möchte. Es ist ja jetzt ziemlich allgemein anerkannt, dass man in jedem Unterricht vom Concreten zum Abstracten, von der Anschauung zum Be-

2) Das gleiche Verfahren erwähnt, wie ich nachträglich fand, von sich ein College Jahrb, für Phil, u. Päd. 134, 440.

¹⁾ Bei der Ellendtschen Grammatik vermindert sich die Zahl für Quarta noch dadurch, dass die Sätze, besonders die aus Cicero entnommenen, für diese Klasse zuweilen inhaltlich nicht ganz verständlich sind. (Dasselbe behauptet in Bezug auf Tertia Fügner, Cäsarsätze S. VI der 1. Aufl.) Man vergleiche besonders § 133, 1. 2. 135 b. d. 151 e. 157. 159. 265. 266, 1. 267. 299. Bei 118 fehlen Beispiele gänzlich, obgleich 134 nur die Construction der activen Verba berücksichtigt.

griff, vom Beispiel zur Regel vorschreiten müsse; ist das abererichtig, so muss die Klassenlektüre in höherem Grade für die Grammatik nutzbar gemacht werden 1), womit nicht gesagt werden soll, dass das gerade in den Lektürestunden und auf Kosten des Inhalts geschehen müsse. 2)

Die Benützung des Buches denke ich mir folgendermassen: Alle in der Lektüre vorkommenden grammatischen Erscheinungen, welche ins Pensum der Quarta fallen, werden sofort besprochen und ins Vocabelheft eingetragen, also z. B. zu Them. 2, 2 persuadere alicui jemanden überreden oder vielleicht besser die anschaulichere Form persuasit populo er überredete das Volk.3) Dazu bilden die Schüler selbst sofort die Regel: Persuadere regiert den Dativ. Bei Them. 6, 5 neque ulli loco parcerent wird an persuasit populo erinnert und die damals gewonnene Regel durch parco erweitert. Im Fortgang der Lektüre kommen nubo Cim. 1, 4 und studeo Lys. 1, 5 hinzu, während Them. 5, 1 und Paus. 2, 5 die schon bekannten persuadeo und parco wiederkehren und obtrecto Ar. 1, 1 vorläufig in die Regel noch nicht aufgenommen wird. Ist der Lehrer nun in der Grammatik vielleicht jetzt zu dieser Regel gelangt, so beginnt er deren Durchnahme damit, dass er den Schülern die Beispiele der Lektüre ins Gedächtnis zurückruft. Er spricht sie lateinisch vor und lässt sie übersetzen, wobei zur Erleichterung zuweilen der Zusammenhang mit wenigen Worten angedeutet, der Satz ein zweites Mal wiederholt oder eine schwierige Wortstellung vereinfacht wird. Es wird ebenso notwendig als nützlich sein dabei auch einzelne andere in den Sätzen vorkommende Regeln, seltene Vocabeln u. s. w. aufzufrischen, wenn man darin auch ein vorsichtiges Mass einhalten und sich vor Ablenkung und Zersplitterung der Aufmerksamkeit hüten muss. Sind alle Sätze oder bei einer sehr grossen Anzahl die zuletzt dagewesenen oder die geeignetsten übersetzt, so werden sie zum zweiten Mal durchgegangen, wobei der Lehrer wieder das Lateinische sagt, sich jedoch jetzt auf die für die Regel in Betracht kommenden Wörter beschränkt. Das aus jedem Satze gewonnene grammatische Ergebnis, hier also das Verbum, welches den Dativ regiert, wird angeschrieben. Sind die Sätze der Lektüre für die Regel ausgebeutet, so werden die geeigneten Beispiele der Grammatik übersetzt, am

¹⁾ Vgl. Schiller, Handbuch der Päd. § 40, besonders S. 378. 2) Lehrpläne S. 20. 3) Vgl. Josupeit, Über den lat. Unterricht in Quarta. Programm von Insterburg 1884, S. 6 f.

Vorwort. V

besten ohne Buch, indem sie der Lehrer lateinisch vorspricht. Auch wenn das Buch benützt wird, werden vorläufig nur die Sätze übersetzt, die Regel noch nicht gelesen. Scheinen diese Sätze zusammen noch nicht ausreichend, so können natürlich auch Beispiele aus nicht gelesenen Abschnitten, namentlich aus solchen, die künftig gelesen werden sollen, herangezogen So werden noch einige neue Verba gewonnen, unter ihnen bei Ellendt z. B. auch das Arist. 1, 1. bereits ohne Dativ vorgekommene obtrecto, und auch diese angeschrieben. bilden die Schüler selbst die Regel und dann erst wird dieselbe in der Grammatik gelesen. In der nächsten Stunde bei der Wiederholung werden die Sätze wieder übersetzt, jetzt jedoch sagt der Lehrer das Deutsche. Bei späteren Wiederholungen empfiehlt Fügner S. VII die Sätze erst aus dem Lateinischen zu übersetzen, dann die Regel wiederauffinden zu lassen und endlich die Sätze nochmals deutsch zum Übersetzen zu geben, doch wird das Verfahren je nach der Schwierigkeit der Sätze wie der Regel und der Vertrautheit der Schüler mit dieser ein verschiedenes sein können.

Da ich keine Musterbeispiele sondern nur die Sätze des Nepos bieten wollte und die Erfahrung gemacht habe, dass Veränderungen im Wortlaut die Erinnerung an den Satz erschweren, glaubte ich nur die Umgestaltungen vornehmen zu dürfen, welche das Herausheben des einzelnen Satzes oder Satzteils aus dem Zusammenhang und die Abrundung des letzteren zu einem selbständigen Ganzen notwendig machte-Unklassische Ausdrucksweise erkennt ja der Lehrer und ihm bleibt es überlassen, ob er den Satz übergehen oder zur Einprägung der regelmässigen Construction benützen will. Eine kleine Anzahl Sätze ist allerdings wegen unklassischer oder allzu schwieriger Construction weggelassen worden. Was die Länge der Sätze anbetrifft, so habe ich mich absichtlich nicht auf die gerade für die Regel in Betracht kommenden Worte beschränkt, da eine grössere Ausdehnung des Satzes durch leichteres Zurückrufen des Zusammenhangs die Erinnerung begünstigt, und es mir auch vorteilhaft erschien, wenn einiges andere nicht streng zur Sache Gehörige bei Gelegenheit mit wiederholt würde. Der Name des Mannes, dem die Biographie gewidmet ist, wurde, wo er im Nominativ steht, der Kürze halber weggelassen.

Die Reihenfolge wie die vorausgesetzte Fassung der Regeln ist im ganzen die der Ellendtschen Grammatik. Doch sind die Zahlen der Paragraphen nicht beigefügt, sondern ich hoffe, dass das Inhaltsverzeichnis, die Seitenüberschriften sowie die bei einzelnen Regeln gegebenen Verweisungen auf Verwandtes ausreichen werden, das Buch so übersichtlich zu machen, dass es neben jeder Grammatik gebraucht werden kann.

Innerhalb jedes Abschnitts sind die Sätze nach ihrer Reihenfolge im Schriftsteller geordnet, damit der Lehrer schnell übersehen kann, welche Beispiele einer Regel in seiner bisherigen Klassenlektüre vorgekommen sind und diese an einer oder wenigen Stellen beisammen findet. Die gewöhnliche Anordnung nach den Unterabteilungen und Anmerkungen einer Regel ist vorteilhaft, wenn man schnell erfahren will, wie häufig eine bestimmte grammatische Erscheinung bei dem Schriftsteller ist, aber für den mir vorschwebenden Zweck ist es sehr unbequem die Beispiele der drei oder vier gelesenen Biographieen an den verschiedensten Stellen des betreffenden Abschnitts suchen zu müssen. Bei jeder Regel sind diejenigen Sätze vereinigt, welche bei der ersten Durchnahme zusammen behandelt werden müssen; die einzelnen Fälle, in denen der Gen. part. oder der Acc. c. Inf. steht, werden ja bei dem oben dargestellten Verfahren nicht der Anfang sondern das Ende, das Ergebnis der gemeinsamen Arbeit der Klasse sein. Für die Wiederholung einer Regel wird es aber erst recht vorteilhaft sein, wenn Beispiele verschiedner Art aufeinander folgen. Um jedoch die Zusammenfassung in Gruppen zu erleichtern und zum Zweck grössrer Übersichtlichkeit ist überall da, wo die Zahl der Sätze etwas grösser ist, die Einteilung durch vorgesetzte Zahlen und Zeichen gegeben. Diese ermöglichen es zugleich sich schnell über den Sprachgebrauch des Schriftstellers zu unterrichten, ein Zweck, dem ausserdem die vielen Abschnitten vorausgeschickten Übersichten sowie einzelne Bemerkungen dienen sollen. Wie die Beispiele einer häufigeren sprachlichen Erscheinung sich auf die einzelnen Lebensbeschreibungen verteilen, zeigen die fettgedruckten Namen der Viten.

Die scheinbare Ungleichmässigkeit in Auswahl und Behandlung der einzelnen Regeln hat ihren Grund in der Rücksicht auf den Unterricht und der Wichtigkeit, welche mir jede Regel für den Quartaner zu haben schien. Weggelassen ist alles, was auch im Deutschen nur durch dieselbe Construction wiedergegeben werden kann, so vieles aus der Syntaxis convenientiae, der Gen. subi. und poss., beim Dativ die Verba des Schenkens und Umgebens, die Adi., welche auch im Deutschen

Vorwort. VII

nur den Dativ haben können wie par gleich und gewachsen, aequalis und ähnliche mit dem Gen. in substantivischem Sinne, die Fälle, wo das Part. coni. nur durchs Participium übersetzt werden kann, volo etc. mit dem Inf. Andres blieb fort, weil es dem Quartaner bereits geläufig zu sein pflegt, so der Gen. bei milia, die einfachste Anwendung des Abl. instr. und temporis, die Städtenamen und domus ohne Attribut, cum zum Ausdruck der Begleitung bei Personen, die meisten Präpositionen. Von den letztern sind nur einige seltnere vollständig behandelt und Verweisungen auf die Regeln gegeben, bei welchen Präpositionen als Ersatz für andre Constructionen vorkommen, von den Länder- und Städtenamen sind die bei Nepos vorkommenden als Übungsbeispiele zusammengestellt. Auch die Stellen, wo das Passivum transitiver Verba durch das deutsche man übersetzt werden kann, sind fortgeblieben, weil ihre Zahl sehr gross ist, die Übersetzung oft streitig sein kann und die Construction wenig Schwierigkeiten zu machen pflegt. den Quartaner zu schwierig erschien mir die Übereinstimmung des Prädicats mit der Apposition, der ziemlich ausgedehnte Gebrauch der Adi. zum Ausdruck von Gemütsstimmungen, körperlichen Zuständen etc., in bei setzen, legen und ankommen, versammeln, der Acc. c. Inf. in indirekter Rede, so wie vieles, was der Inhalt der Anmerkungen zu sein pflegt. Bestimmung dessen, was als übereinstimmend mit dem Deutschen in einer Schulgrammatik ganz fehlen sollte oder als für Quarta zu schwierig dieser Klasse noch nicht zuzuweisen ist, habe ich mich besonders an Harres Hauptregeln angeschlossen. Um abweichenden Meinungen Rechnung zu tragen, habe ich bei einigen Regeln, die mir entbehrlich schienen, wenigstens die Stellen angeführt. Dasselbe habe ich bei Ausdrücken gethan, die, wenn auch einer bestimmten Regel unterzuordnen, doch vorzugsweise als Vocabeln zu lernen sind, wie die adverbialen Accusative, qua re, re vera, nihilo minus, quo facto. Eine Auswahl zu treffen schien mir besonders notwendig bei den zusammengesetzten Verbis mit dem Dativ, denen mit dem Dat. oder Acc. wie consulo, den Intransitiven, die durch Zusammensetzung Transitiva werden und den Verbis der Trennung. Der Gebrauch dieser Wörter pflegt wohl überhaupt nicht aus der Grammatik sondern aus dem Vocabelheft angeeignet zu werden, denn der Schüler kann die Redensarten doch nur einzeln merken; was die Grammatik bietet, ist nicht eine "Regel", die ihm eine Richtschnur für sein Verhalten gäbe oder auch nur das Behalten der einzelnen VIII Vorwort.

Ausdrücke erleichterte, sondern eine sprachliche Beobachtung höchst allgemeiner Art, die ihm nichts nützt. Ausserdem stimmt bei einem Teil die Construction mit dem Deutschen oder bei den Verbis der Trennung mit der gewöhnlichen Regel über die Übersetzung des deutschen von, ein andrer Teil besteht aus Redensarten, die der Quartaner noch nicht braucht. Darum habe ich aus diesen Abschnitten nur einen Teil der Verba ausgewählt aber für diese die Beispiele vollständig gegeben.

Ausser der der Quarta gewöhnlich zufallenden Casuslehre habe ich auch die wichtigsten Regeln der verbalen Syntax und einige mehr stilistischer Art berücksichtigt. In beiden Abschnitten werde ich den meisten eher zu wenig als zu viel gethan zu haben scheinen. Doch bedürfen viele der weggelassenen Regeln wie die über cum, dessen Beispiele ausserdem einen sehr grossen Raum eingenommen hätten, der Veranschaulichung durch Sätze in geringerem Grade, andre liessen sich schwer aus dem Zusammenhang herausheben, wie die Beispiele für Asyndeton und Polysyndeton, und endlich wollte ich nur die Regeln aufnehmen, welche fest eingeübt werden müssen, während es bei manchen besonders des stilistischen Gebiets in Quarta genügen wird beim jedesmaligen Vorkommen auf sie hinzuweisen. Für diese Abschnitte giebt mein Buch zum Teil zum ersten Mal eine vollständige Aufzählung aller Fälle, ich bitte daher um Nachsicht, wenn mir manches entgangen sein sollte; bei 62 und 81 habe ich absichtlich nur eine Auswahl der Beispiele gegeben.

Verschiednen Regeln sind, meist nur in Stellenangaben, Constructionen ähnlicher oder entgegengesetzter Art angeschlossen, so bei den gerichtlichen Verbis multare, bei nubo die Ausdrücke für heiraten vom Manne und verheiraten, beim Dat. comm. pro für, bei übertreffen supero, vinco, bei deficio: desum, descisco, bei iuvo: adsum, succurro, bei sequor: succedo, beim Abl. instr. und per in instrumentaler Bedeutung: per in localem Sinne, beim Comparativus longum est etc.; auch sonst ist in den Sätzen zuweilen eine verwandte sprachliche Erscheinung herangezogen, ohne dass dieselbe in der Überschrift erwähnt ist.

Damit das Buch einen mässigen Umfang behielte, habe ich nur von den wichtigern Biographieen die vollständigen Sätze aufgenommen, bei den minder wichtigen nur die für die Regel in Betracht kommenden Wörter. Ich rechne zu letzteren vor allem diejenigen, welche ihrem Inhalt nach den Kenntnissen des Quartaners fern liegen, und habe in dieser

Vorwort. IX

Weise behandelt: Praefatio, Dion, Chabrias, Timotheus, Datames. Eumenes, Phocion, Timoleon, De regibus, Cato, Atticus. Eine Durchsicht der Jahresberichte, die leider nur zum Teil die gelesenen Viten namhaft machen, sowie mir auf meine Bitte zugegangene Mitteilungen haben mir gezeigt, dass im ganzen ziemliche Übereinstimmung herrscht.1) Nur bei einer Anzahl Regeln, bei denen die Zahl der Beispiele eine sehr geringe ist, habe ich durchweg vollständige Sätze gegeben, und ausserdem einzelne Sätze ganz angeführt, wenn sie mir aus irgend einem Grunde eine Ausnahme zu verdienen schienen, so bei causa zwei Stellen, welche den Unterschied von propter gut veranschaulichen. Auch diese Stellen sind im Wortlaut unverändert geblieben, aber in der Wortstellung so verändert, wie es für die Übersichtlichkeit am zweckmässigsten erschien. Die der Einteilung dienenden Zahlen sind bei diesen Stellen nur beim Part. coni. beibehalten, sonst meist weggelassen; sie werden dadurch, dass hier nur die für die Regel in Betracht kommenden Wörter wiedergegeben sind, ja zum Teil überflüssig.

Als ich die Ausarbeitung meines Buches begann, gab es ausser dem bekannten trefflichen Buch von Lupus, Der Sprachgebrauch des C. N., das aber gerade bei den häufigern, für die Schule vorzugsweise in Betracht kommenden Erscheinungen die Beispiele nicht sämtlich anführt, wenig Hilfsmittel für einen an die Neposlektüre angeschlossenen grammatischen Unterricht: das geringen Nutzen gewährende Buch von Kloppe, C. N. gruppiert nach den Casusregeln, von den erklärenden Ausgaben besonders das Register der von Siebelis-Jancovius, die Zusammenstellungen von Lincke aus Milt. und Them. Jahrb. für Phil. 128, 410ff. und die allerdings nach der besondern Methode des Verfassers geordnete aus den ersten sieben Viten von Josupeit in der schon erwähnten Abhandlung. Inzwischen sind drei Bücher erschienen, die einen ähnlichen Zweck wie das meine ver-

¹⁾ Die Auswahl der Lektüre aus Nepos beabsichtige ich im nächsten Jahresbericht unsers Gymnasiums zu behandeln. Eckstein, lateinischer Unterricht, empfiehlt Milt. Them. Cim. Epam. Pelop., lässt daneben Arist. Dat. Eum. zu, verwirft Hann. und Alc. Fries, Zeitschr. f. Gymn. 1887, 666: empfiehlt Milt. Arist. Them. Cimon; Alc. Thras. Pelop. Epam. Schiller, Handbuch der Päd. 388: Milt. Them. Arist. Cim. Epam. Hannib. Holly, Gymn. VII, 586 ff.: Arist. Them. Milt. Alc. Lys.; Epam. Pelop. Ages. Hamilc. Hannib. Wie sehr im übrigen die Ansichten auseinandergehen, zeigt der Umstand, dass im Schuljahr 1887/88 von 68 Anstalten, deren Lektüre ich erfahren konnte, vier den sonst allgemein ausgeschlossenen Atticus und eine die Praefatio gelesen hatten.

X Vorwort.

folgen, ein Beweis, wie allgemein die Notwendigkeit einer engern Verbindung von Grammatik und Lektüre auf dieser Stufe anerkannt ist: Köhler, Der Sprachgebrauch des C. N. in der Casussyntax. Gotha 1888; Böhme, Nepossätze. Berlin 1889; Brand, Nepossätze. Bielitz 1889. Ich habe nicht geglaubt deshalb die Herausgabe meines Buchs unterlassen zu müssen, da dem Zweck, welchen ich verfolge, keins der drei Bücher entspricht. Das sehr sorgfältig gearbeitete Buch von Köhler, nächst dem von Lupus mein wichtigstes Hilfsmittel, das sich übrigens. wie der Titel sagt, auf die Casuslehre beschränkt, giebt nur die Stellen, bei sehr häufigen Erscheinungen wie dem Gen. obi. auch diese nicht, und zwar geordnet nach grammatischen Gesichtspunkten. Böhme, welcher auch Acc. c. Inf., Part. coni. und Abl. abs. berücksichtigt, bietet nur eine Auswahl von Beispielen aus allen Lebensbeschreibungen, gleichfalls in grammatischer Anordnung. Die Schrift von Brand, die ich durchaus nicht erlangen konnte, kenne ich nur aus den Besprechungen Zeitschr. für Gymn. 1889, 352 und Gymnasium 1889, 16, 555.

Der Text der Sätze ist der der Ausgabe von Fleckeisen (Fl) Leipzig 1886 (die von 1889 konnte ich nicht mehr benützen), neben dem ich zuweilen die Lesart von Nipperdey-Lupus (N) Berlin 1885, anführe; wo es mir nötig schien, sind Worte, die Fleckeisen einschiebt, durch (), solche, die er ausscheidet, durch [] bezeichnet. "Lupus" bezeichnet das schon erwähnte Buch über den Sprachgebrauch des Nepos, "Nipperdey" die Anmerkungen der grossen Ausgabe von Nipperdey-Lupus, Berlin 1879. Eine 2 in Klammern hinter einer Stellenangabe bedeutet zweimaliges Vorkommen der Regel in dem Paragraphen.

Inhaltsverzeichnis.

A. Syntaxis convenientiae S. 1.

- Persönliches Pronomen als Subject S. 1. 2. Man S. 2. 3. Zwei Subjecte S. 3.
- Prädicative Apposition S. 3. 5. Unus, solus S. 4. 6. Zuerst, zuletzt S. 5.
- 7. Pronomen demonstr. oder relat. als Subject S. 6.

B. Casuslehre S. 6.

L. Genitiv S. 6.

- Gen. obiectivus S. 6. 9. Gen. und Abl. qualitatis S. 9. 10. Gen. partitivus S. 12. 11. Causa, gratia S. 16.
- 12. Gen. bei Adjectiven S. 16. 13. Gen. bei Participien S. 17.
- Erinnern, vergessen S. 17. 15. Schätzen etc. S. 18. 16. Gerichtliche Verba S. 18. 17. Gen. bei esse zum Ausdruck der Zugehörigkeit, Eigentümlichkeit S. 19. 18. Pudet, paenitet etc. S. 20

II. Dativ S. 20.

- Zusammengesetzte Verba S. 20. 20. Adiectiva S. 22. 21. Persuadeo etc. S. 25. Heiraten S. 26.
- 22. Dat commodi S. 26. Verteilen S. 27. 23. Consulo, prospicio, timeo etc. S. 28. 24. Esse c. dat: haben S. 28.
- 25. Dativ des Zweckes S. 29.

III. Accusativ S. 30.

- Iuvo, fugio, sequor etc. S. 30. 27. Fallit, fugit, decet S. 32. —
 Übertreffen S. 32. 29. Übersetzen S. 33.
- Nennen, machen, sich zeigen etc. S. 33. 31. Lehren, verheimlichen S. 38. 32. Fordern S. 38. 33. Bitten S. 38. 34. Fragen S. 39.
- 35. Adverbialer Accusativ S. 40.

IV. Ablativ S. 40.

Abl. originis S. 40. — 37. Abl. causae S. 41. — 38. Glorior nitor, fido S. 43. — 39. Fretus, contentus S. 44. — 40. Krank an, sterben an S. 44. — 41. Abl. limitationis S. 44. — 42. Dignus, indignus

- S. 46. 43. Abl. comparationis S. 46. 44. Verba der Trennung S. 47. 45. Abl. copiae et inopiae S. 49. 46. Opus est S. 50.
- Abl. instrumenti S. 50. 48. Abl. pretii S. 53. 49. Abl. mensurae S. 54. 50. Utor etc. S. 55. 51. Abl. modi S. 57. 52. Cum zum Ausdruck der Begleitung S. 60.

V. Orts-, Raum und Zeitbestimmungen S. 61.

- 53. Präpositionen S. 61.
- 54. Städte- und Ländernamen S. 62. Domus S. 63.
- 55. Abl. auf die Frage Wo? S. 63. 56. Accus. der Ausdehnung S. 64.
- 57. Abl. mit und ohne in auf die Frage Wann? S. 64. 58. Accus. auf die Frage Wie lange? S. 67. 59. Abl. auf die Frage Innerhalb welcher Zeit? S. 67. 60. In c. Acc. auf die Frage Auf wann? S. 68. 61. Natus alt S. 68.

C. Gebrauch der Redeteile S. 68.

- Plural statt des Singular S. 68. 63. Volksname statt des Ländernamens S. 69. 64. Nemo, nihil S. 69.
- 65. Miltiades Atheniensis, pugna Leuctrica S. 70. 66. Extremum bellum das Ende des Krieges S. 70. 67. Comparativ und Superlativ S. 70.
- 68. Pronom. correlativa S. 72.
- Uterque S. 73. 70. Neuter, uter S. 74. 71. Neque quisquam, ullus, umquam etc. S. 74.

D. Syntax des Verbums S. 75.

- 72. Noli dare S. 75.
- 73. Ut consecutivum S. 75. 74. Ut finale S. 82.
- Acc. c. Inf. S. 87. 76. Volo, iubeo, patior etc. S. 98 77. Nom c. Inf. S. 100.
- Part. coniunctum S. 102. 79. Abl. abs. mit Partic. S. 111, —
 80. Abl. abs. mit Subst. und Adj. S. 116.
- Coniug. periphr. Act. S. 117. 82. Coniug. periphr. Pass. S. 118. —
 Supinum I. S. 119.

A. Syntaxis convenientiae.

1. Ein persönliches Pronomen als Subject.

Scio plerosque ita scripsisse Themistoclem Xerxe regnante in Asiam transisse. Sed ego potissimum Thucydidi credo, qui ait ad Artaxerxen eum venisse. Them. 9, 1.

De cuius morte multimodis apud plerosque scriptum est; sed nos eundem potissimum Thucydidem auctorem probamus, qui illum ait Magnesiae morbo mortuum. 10, 4.

Unus post hominum memoriam, quem quidem nos audierimus, cognomine Iustus est appellatus. Arist. 1, 2.

Nulla mora est, sed tu delibera, utrum colloqui malis an per litteras agere, quae cogitas. Con. 3, 3.

Nonnulli eum ad regem abductum ibique eum perisse scriptum reliquerunt. Contra ea Dinon historicus, cui nos plurimum de Persicis rebus credimus, effugisse scripsit. 5, 4.

Tu quod me incognitum tentasti tuique similem existimasti, non miror tibique ignosco; sed egredere propere, ne alios corrumpas, cum me non potueris. Et tu, Micythe, argentum huic redde, aut, nisi id confestim facis, ego te tradam magistratui. Epam. 4, 3.

Agamemno cum universa Graecia vix decem annis unam cepit urbem; ego contra ea una urbe nostra dieque uno totam Graeciam liberavi. 5, 6.

Cum Pelopidas male eum in eo patriae consulere diceret, quod liberos non relinqueret 'Vide' inquit 'ne tu peius consulas'. 10, 1.

Si eos exstinguere voluerimus, qui nobiscum adversus barbaros steterunt, nosmet ipsi nos expugnaverimus illis quiescentibus. Ages. 5, 4.

Tu animo isto eras Eum. 11, 4. Ut nos iudicamus Reg. 1, 2. Ego iusiurandum patri datum usque ad hanc aetatem conservavi. Hannib. 2, 5.

Quod nos quidem iucundissimum arbitramur Att. 14, 1. egomet mihi consulam 21, 5.

2. Das Fürwort man

kann im Deutschen angewendet werden:

1. statt des lateinischen Passivums, 2. der dritten, 3. der ersten Person Pluralis, 4. der zweiten Person Singularis Activi. Von den überaus zahlreichen Sätzen zu 1 sind mit Ausnahme einiger, die mehrere Stellen verschiedener Art enthalten, nur die angeführt, in welchen intransitive Verba vorkommen.

Man sagt: 77. Coniugatio periphr. Pass. 82.

- 1. Si castra facta essent, et civibus animum accessurum, cum viderent de eorum virtute non desperari, et hostes eadem re fore tardiores, si animadverterent auderi adversus se tam exiguis copiis dimicari. Milt. 4, 5.
- 2. Plurimi hortabantur, ut domos suas discederent moenibusque se defenderent. Them. 4, 2.
- 2. 1. Collegis praedixit, ut ne prius Lacedaemoniorum legatos dimitterent, quam ipse esset remissus. 7, 3.
- 1. 2. Quod nullum erat apertum crimen, quo coargui posset, non putabant de tali tamque claro viro suspicionibus oportere iudicari et exspectandum, dum se ipsa res aperiret. Paus. 3, 7.
 - 1. Inimici eius quiescendum in praesenti, quia noceri ei non posse intellegebant, et illud tempus exspectandum decreverunt, quo classis exisset. Alc. 4, 2.
 - 2. Et exercitum in Sicilia amissum et Lacedaemoniorum victorias culpae suae *tribuebant*, quod talem virum e civitate *expulissent*. Neque id sine causa arbitrari *videbantur*. 6, 2.
 - 2. Nihil eum non efficere posse ducebant. Ex quo fiebat, ut omnia minus prospere gesta culpae tribuerent, cum aut eum neglegenter aut malitiose fecisse loquerentur, sicut tum accidit: nam corruptum a rege capere Cymen noluisse arquebant. 7, 2.
 - 1. Caedem facere quidam eorum voluerunt, cum quibus in gratiam reditum erat publice. Thras. 3, 3.
- 2. 1. Detrahant, videant Chab. 3, 3. pugnatum erat Dat. 8, 3. conveniretur 11, 1.
 - 1. Ex audiendo facillime disci arbitrabatur. Epam. 3, 3.
 - 1. In circulum venit, in quo de republica disputabatur. 3, 3.
 - 1. Paritur pax bello. 5, 4.
 - 1. Postquam domum reditum est, collegae eius accusabantur. 8, 1.
 - 1. Postquam apud Cadmeam cum Lacedaemoniis pugnari coeptum est, in primis stetit. 10, 3.
 - 1. Epaminondas, quoad cum civibus dimicatum est, domi quietus fuit. Pel. 4, 1.

- 1. Satius est in Asia quam in Europa dimicari. Ages. 2, 1.
- 3. Magnos homines virtute metimur, non fortuna. Eum. 1, 1.
- 1. Pugnatum esset 4, 1. conveniretur, deliberaretur 7, 3. perveniri 8, 4. perventum est **Phoc.** 4, 1.
- 4. 1. Non intemperanter concupiscere, quod a plurimis videas, continentis debet duci. Att. 13, 4.
- 1. 3. Cenatum est 14, 1. possimus 18, 2.

8. Bei zwei Subjecten

verschiednen Geschlechts oder verschiedner Person richtet sich bei Nepos das Prädicat immer nach dem zunächst stehenden.

Multo plura bona patri tuo feci, postquam in tuto ipse et ille in periculo esse coepit. Them. 9, 3.

Contemptus est primo a tyrannis atque eius solitudo. Thras. 2,2. Qua victoria (apud Cnidum) non solum Athenae sed cuncta Graecia liberata est. Con. 4, 4.

A Charone et tempus et dies erat datus. Pel. 2, 5.

4. Prädicative Apposition.

Beigefügt ist: superiorem discedere. Vgl. ausserdem 30.

Potissimum Thucydidem auctorem probamus. Them. 10, 4. Adulescentulum puerum dilexerat. Paus. 4, 1.

Adulescentulum supplicem dei videbat in ara sedentem. 4, 5.

Imperator apud flumen Strymona magnas copias Thraecum fugavit. Cim. 2, 2.

Cyprum cum ducentis navibus *imperator* missus est. 3, 4. *Victor* ex Asia revertit. Lys. 2, 2.

Praefectus classis in bello multa crudeliter avareque fecit. 4, 1. Lacedaemonii paulo ante victores viguerant. Alc. 5, 5.

Cum praetor classem ad Ciliciam appulisset, a barbaris interfectus est. Thras. 4, 4.

Et praetor pedestribus exercitibus praefuit et praefectus classis magnas mari res gessit. Con. 1, 1.

Privatus Chab. 4, 1. praefectus classi Timoth. 2, 1. adulescentulus 4, 2. semper inferior copiis superior omnibus proeliis discederet Dat. 8, 4.

Adulescens tristem ac severum senem (Lysim Tarentinum) omnibus aequalibus suis in familiaritate anteposuit. Epam. 2, 2.

Meneclides hortari solebat Thebanos, ut pacem bello anteferrent, ne illius *imperatoris* opera desideraretur. 5, 3.

Maxime eius eloquentia eluxit Spartae legati ante pugnam Leuctricam. 6, 4. Erat ibi privatus numero militis. Epam. 7, 1.

Imperator apud Mantineam acie instructa audacius instabat hostes. 9, 1

Quo Messena celerius restitueretur, *legatus* in Persas est profectus. **Pel. 4**, 3.

Initio exul patria caruit. 5, 1.

Tanta modestia dicto audiens fuit iussis absentium magistratuum, ut si *privatus* in comitio esset Spartae. Ages. 4, 2.

Peradulescentulus Eum. 1, 4. superior proelio discessisset 10, 2. imperator 13, 1. privatus Timol. 3, 4. reges 3, 5. privatus Reg. 1, 2.

Primo Poenico bello, sed temporibus extremis, admodum adulescentulus in Sicilia praeesse coepit exercitui. Hamilc. 1, 1.

Saepe occasione data hostem lacessivit semperque superior discessit. 1, 2.

Effecit, ut *imperator* cum exercitu in Hispaniam mitteretur. 3, 1.

Quotienscumque cum Romanis congressus est in Italia, semper discessit superior. Hannib. 1, 2.

Hamilcar in Hispaniam imperator proficiscens Karthagine Iovi optimo maximo hostias immolavit. 2, 3.

Adulescentulus Cato 1, 1. quaestor 1, 3. praetor, quaestor 1, 4. privatus 2, 2. senior, senex 3, 2. adulescentulus Att. 2, 1. tribunus plebei 2, 1. victor 7, 3. puerum 10, 3. adulescens, senex 16, 1.

5. Unus, solus allein.

Solum ausser in der Verbindung non solum — sed etiam nur Con. 4, 3.

Unus Miltiades maxime nitebatur, ut primo quoque tempore castra fierent. Milt. 4, 5.

Classiarii cum manere non auderent, Themistocles unus restitit. Them. 4, 2.

Legationem suscepit et solus primo Spartam profectus est. 6, 5.

Únus post hominum memoriam cognomine Iustus est appellatus. Arist. 1, 2.

Ad eius triremem vulgus confluxit, proinde ac si solus advenisset. Alc. 6, 1.

Ut e navi egressus est, unum omnes illum prosequebantur. 6.3.

Ei tota respublica domi bellique tradita est, ut unius arbitrio gereretur. 7, 1.

Philocles sentiebat, si quid adversi accidisset, se unum eius delicti futurum reum. Alc. 8, 4.

Theopompus et Timaeus, duo maledicentissimi historici, nescio quo modo in illo *uno* laudando conspirant. 11, 1.

Non solum princeps sed etiam solus initio bellum tyrannis indixit. Thras. 1, 5.

Omnibus unus insulis praefuit. Con. 1, 1.

Lacedaemonii maius bellum imminere arbitrabantur, quam si cum barbaro solum contenderent. 4, 3.

Solus ille Chab. 3, 4. uni huic Timoth. 2, 3. unum illum Dat. 5, 2.

Una urbe nostra totam Graeciam liberavi. Epam. 5, 6. Unum ab iis petivit. 8, 2.

Lacedaemonii universi in unum impetum fecerunt. 9, 1. Lacedaemonii existimabant Thebanos esse solos, qui adversus se sistere auderent. Pel. 1, 3.

Solus ille Eum. 2, 4. unus 3, 1. unum illum 3, 2. per eum unum 7, 3. solus Antigonus 12, 1. in quo uno 12, 2. uni huic Timol. 1, 1. unius huius Att. 8, 4.

Unus einer, ein einziger, ein und derselbe.

Die Stellen, an welchen unus, im Deutschen unübersetzbar, zur Verstärkung des Superlativs gebraucht wird, wie Milt. 1, 1, sind weggelassen.

Them. 5, 3. Cim. 2, 3. Lys. 2, 1. Alc. 1, 4. 3, 2 (2). Thras. 1, 2. Timoth. 4, 2. Dat. 6, 8. 8, 1. 11, 2. Epam. 4, 6. 5, 6 (3). 8, 2. 8, 4. 9, 1 (2). 10, 4 (2). Pel. 3, 2. Ages. 5, 2. 8, 3. Eum. 5, 4. 5, 7. 9, 6. 13, 1. 13, 3. Phoc. 2, 4. 3, 1. Reg. 2, 2 (2). Hannib. 1, 2. 3, 3. 3, 4. 4, 4. 5, 4. 10, 5. 12, 1. 12, 3. Att. 11, 3. 18, 6.

6. Zuerst, zuletzt

übersetzt durch Adiectiva und Adverbia.

Primus: Alc. 7, 4. Chab. 4, 2. Pel. 4, 2. Eum. 2, 4; princeps: Thras. 1, 5. Ages. 1, 2. Hamilc. 3, 3; prior: Thras. 2, 6.

Primum zuerst: Them. 2, 3 fortgesetzt durch deinde; Paus. 1, 3. Lys. 3, 2. Alc. 4, 4 dein; 5, 4 post; Thras. 1, 3. Con. 3, 2. Dion 6, 2 deinde; Dat. 1, 1. 2, 3. 6, 6. Epam. 1, 4 deinde, tum, postremo; Ages. 1, 2. 1, 3 tum; Eum. 6, 2, Timol. 3, 1 dein; Att. 3, 3. 21, 6 deinde; zum ersten Male: Them. 3, 2. Cim. 2, 2 iterum; Timoth. 2, 2. Dat. 1, 2 postea.

Primo: Them. 6, 5 tum; Thras. 2, 2. Dat. 3, 4. Eum. 12, 1. 2 postremo; Phoc. 2, 2. Hamilc. 2, 2. 3 extremo; Hannib. 6, 1 iterum, tertio; tertio allein: Hannib. 4, 2; postremo allein: Timol. 2, 2.

7. Das Pronomen demonstrativum als Subject richtet sich nach dem Prädicatssubstantiv.

Haec altera victoria, quae cum Marathonio possit comparari tropaeo. Them. 5, 3.

Pecunia Delum collata est; id enim commune aerarium esse voluerunt. Arist. 3, 1.

Hanc causam Lacedaemonii dictitabant sibi esse belli, ut Atheniensium impotentem dominationem refringerent. Lys. 1, 4.

Hoc initium fuit salutis Atticorum, hoc robur libertatis clarissimae civitatis. Thras. 2, 1.

Tale initium fuit. Dion 3, 1. hoc est commune vitium. Chab. 3, 3. haec maxime illustria facta sunt. Timoth. 1, 2. haec extrema fuit aetas 4, 4. eam esse consuetudinem regiam. Dat. 5, 4.

Fuisse patientem, quod se patriae irasci nefas esse duceret, haec sunt testimonia. Epam. 7, 1.

Haec fuit altera persona Thebis. Pel. 4, 3.

Hi fuerunt Graecae gentis duces. Reg. 1, 1. illud munus fortunae, hoc specimen prudentiae. Att. 3, 3. hoc bonitatis exemplum 10, 3.

Pronomen relativum

als Subject: Milt. 4, 3. Paus. 3, 3. Thras. 2, 1; aber: Paus. 3, 6. Eum. 5, 3; [Cim. 3, 1. Con. 3, 3].

B. Casuslehre.

I. Genetivus.

8. Genetivus obiectivus.

* zuweilen ersetzt durch die Präpositionen erga (vgl. 53) und in.
† bezeichnet die Stellen, an welchen zugleich der Gen.
subi. steht.

Multi eius demigrationis petiverunt societatem. Milt. 1, 2. Morandi tempus non habebat. 1, 6.

Principibus singularum *urbium* perpetua dederat *imperia*. 3, 1. Principibus Dario oppresso nulla *spes salutis* relinquebatur. 3, 2.

Hortatus est pontis custodes, ne a fortuna datam occasionem liberandae Graeciae dimitterent. 3, 3.

Manus mirabili flagrabat pugnandi cupiditate. Milt. 5, 1. Cuius victoriae non alienum videtur quale praemium Miltiadi sit tributum docere. 6, 1.

Etsi crimine Pario est accusatus, tamen alia causa fuit damnationis. 8, 1.

Consuetudine ad *imperii cupiditatem* trahi videbatur. 8, 2. Primus *gradus* fuit *capessendae reipublicae* bello Corcyraeo. **Them.** 2, 1.

Clarissimi viri captus misericordia diem noctemque procul ab insula in salo navem tenuit in ancoris. 8, 7.

Nullum aliud est huius in re militari illustre factum, quam eius imperii memoria. Arist. 2, 2.

Hilotas sollicitare spe libertatis existimabatur. Paus. 3, 6. Quaerit, causae quid sit tam repentini consilii. 4, 5.

Habebat magnam prudentiam cum iuris civilis tum rei militaris. Cim. 2, 1.

Confestim notae eius virtutis desiderium consecutum est. 3, 2.

Hanc causam Lacedaemonii dictitabant sibi esse belli, ut Atheniensium impotentem dominationen refringerent. Lys. 1, 4.

Decem viris in una quaque civitate summum imperium potestatemque omnium rerum commisit. 1, 5.

Multos amavit, in quorum amore multa delicate iocoseque fecit. Alc. 2, 3.

Instabat tempus ad bellum proficiscendi. 4, 1.

Erat in magna spe provinciae bene administrandae. 4, 3.

* Multa secum reputavit de immoderata civium suorum licentia crudelitateque erga nobiles. 4, 4.

Devotionis quo testatior esset memoria, exemplum in pila lapidea incisum est. 4, 5.

Lacedaemonii pertimuerunt, ne caritate patriae ductus aliquando ab ipsis descisceret. Itaque tempus eius interficiundi quaerere instituerunt. 5, 1.

Magna fuit omnium exspectatio visendi Alcibiadis. 6, 1. Huic maxime putamus malo fuisse nimiam opinionem ingenii atque virtutis. 7, 3.

Neque tamen a caritate patriae potuit recedere. 8, 1.

Periculum est, ne immodestia militum vestrorum occasio detur Lysandro vestri opprimendi exercitus. 8, 5.

Lysander tempus rei gerendae non dimisit. 8, 6.

Regis conveniundi non habuit potestatem. 9, 5.

Parsimonia victus atque cultus omnes Lacedaemonios vicit. 11, 4.

Neminem huic praefero in patriam amore. Thras. 1, 1.

Rei publicae procuratio populo reddita est. 3, 1.

Ultum se iniurias patriae putavit. Con. 5, 1.

Cupiditate eius audiendi **Dion** 2, 2. potestas agendi 2, 5. occasionem sui opprimendi 4, 1. odio hominis 4, 2. societatem periculi 5, 2. odio tyranni 5, 3. quarum rerum cura 7, 3.

Proelii signum ab imperatore datum est. Iph. 2, 2.

Ipso aspectu cuivis iniecit admirationem sui. 3, 1.

Cuius laudis memoria **Timoth**. 2, 3. memoriam veterem patris 2, 3. testimonia pleraque moderatae sapientisque vitae 4, 2. causa adventus **Dat.** 4, 4. ne quam suspicionem insidiarum. 10, 3. colloquium eius 10, 3. tempus colloquendi. 11, 1.

Orbis terrarum divitias accipere nolo pro patriae caritate.

Epam. 4, 2.

Abstinentiae erit hoc satis testimonium. 4, 6.

A quo cum peterent opem, nullam adhibuit memoriam contumeliae. Epam. 7, 2.

† Animadvertebat totum exercitum propter praetorum imprudentiam inscitiamque belli periturum. 7, 4.

Tempus est visum rei gerendae. Pel. 2, 2.

Laco cum videret hostes equitatu superare, numquam in campo sui fecit potestatem. Ages. 3, 6.

Maximam habebat fiduciam regni Persarum potiundi. 4, 2. Barbari eum ignorantia bonarum rerum vilia potissimum sumpsisse arbitrabantur. 8, 5.

Amicitiam Philippi Eum. 1, 4. indoles virtutis 1, 4. usu belli 3, 3. spatium agitandi 5, 4. inopiam aquae 8, 5. † non-nullorum virtutis obtrectatio 10, 2. spe magna maximarum rerum 10, 4. spem victoriae 11, 2. summa imperii custodiae 11, 3. spatium deliberandi 12, 3. memoria huius Phoc. 1, 1. obsidem eius rei 2, 4. facultas perorandi 4, 2. societate sceleris Timol. 1, 3. memoriam benignitatis 2, 2. odio, cupiditate tyrannidis 2, 3. possessionem Siciliae 2, 4. insidiatorem eius (imperii) Reg. 2, 2.

Numquam hosti cessit neque locum nocendi dedit. Hamilc. 1, 2. Flagrabat bellandi cupiditate. 1, 3.

Quo facilius causam bellandi reperiret, effecit, ut imperator cum exercitu in Hispaniam mitteretur. 3, 1.

†* Huius perpetuum odium erga Romanos maxime concitasse videtur secundum bellum Poenicum. 4,3.

Odium paternum erga Romanos sic conservavit, ut prius animam quam id deposuerit. Hannib. 1, 3.

Antiochum cupiditate incendit bellandi. Hannib. 2, 1.

* Multa de fide sua et odio in Romanos commemoravit. 2, 3. Noctu sine ullo detrimento exercitus se expedivit. 5, 2.

Africam accessit, si forte Karthaginienses ad bellum inducere posset *Antiochi spe fiduciaque*. 8, 1.

Sine dubio deditus esset, si sui fecisset potestatem. 9, 1. Eumenes plus valebat propter Romanorum societatem. 10, 3. Cohortatione militum facta classis ab utrisque in proelium deducitur. 11, 1.

Signum pugnae datum est. 11, 1.

Sosylo litterarum Graecarum usus est doctore. 13, 3.

Detrimentum nullum existimationis Cato 2,4. quarum (litterarum) studium 3,2. affinitatem Sulpicii Att. 2,1. facultatem vivendi, tempus obsequendi 2,2. procuratione reipublicae 3,2. imperii orbis terrarum 3,3. aemulatio tantae laudis 5,4. fructum rei familiaris 6,4. spes restituendi 9,2. sponsor omnium rerum 9,4. familiaritatem intimam Ciceronis et Bruti 10,1. potestas manendi 11,1. potestatem nullius condicionis, affinitatem eius, nuptiis generosarum 12,1. cupiditate pecuniae 12,2. studio philosophiae 12,3. procurationem reipublicae 15,3. testimonium nullum maius humanitatis 16,1. cupiditatem aliquam notitiae clarorum virorum 18,4. affinitatem imperatoris, familiaritatem eius 19,2. non solum aemulatio sed obtrectatio tanta rerum maximarum 20,5. spe salutis 21,6.

9. Genetivus (1. 2. 3) und Ablativus (I. II. III) qualitatis attributiv (1. I), brachylogisch (2. II) und prädicativ. (3. III).

Brachylogisch nennt Nipperdey zu Ag. 8, 2. Lupus S. 23 den Gebrauch des Gen. oder Abl. ohne Appellativum als Beziehungswort meist zur Angabe des Alters nach Jahren.

Der Abl. steht nach Lupus S. 24 "wie bei Cicero mit Vorliebe von geistigen Eigenschaften. Doch lässt sich für Nepos die gewöhnliche Unterscheidung des Gen. (Art u. Wesen) und des Abl. (einzelne oder vorübergehende Beschaffenheit) in Bezug auf den Abl. nicht aufrecht erhalten." Die bei Nipperdey zu Eum. 3, 6 gesammelten Stellen des Abl. in "freierer Anwendung" sind weggelassen.

III. Cum ea esset aetate, ut de eo bene sperare cives possent, 1. accidit, ut Athenienses Chersonesum colonos vellent mittere. Cuius generis magnus numerus erat. Milt. 1, 1. 2. 1)

¹⁾ Der Satz ist auch beim Gen. part. angeführt; ich bin so auch bei einigen andern Stellen verfahren, die sich verschieden auffassen lassen.

- III. Erat inter colonos dignitate regia, quamquam carebat nomine. Milt. 2, 3.
 - 1. Darius classem quingentarum navium comparavit. 4, 1.
 - 1. Athenienses Phidippum, cursorem eius generis, qui hemerodromoe vocantur, Lacedaemonem miserunt. 4, 3.
 - 1. Classem septuaginta navium Athenienses Miltiadi dederunt. 7, 1.
- III. Omnes et dicuntur et habentur tyranni, qui potestate sunt perpetua in ea civitate, quae libertate usa est. 8, 3.
 - 1. Persuasit populo, ut classis centum navium aedificaretur. Them. 2, 2.
 - 3. Xersis classis mille et ducentarum navium longarum fuit. 2,5.
 - 1. Classis communis Graeciae trecentarum navium apud Artemisium cum classiariis regis conflixit. 3, 2.
 - 1. Testula illa exilio decem annorum multatus est. Arist. 1, 2.
 - 1. Decem annorum legitimam poenam non pertulit. 1, 5.
- III. Qua fuerit abstinentia, nullum est certius indicium, quam quod in magna paupertate decessit. 3, 2.
- II. Dicitur eo tempore matrem Pausaniae vixisse eamque iam magno natu ad filium claudendum lapidem attulisse. Paus. 5, 3.
- 1. Cypriorum et Phoenicum ducentarum navium classem devictam cepit. Cim. 2, 2.
- 1. Testarum suffragiis decem annorum exilio multatus est. 3, 1.
- III. Fuit tanta liberalitate, ut numquam in hortis custodem posuerit. 4, 1.
- III. Thasus praecipua fide fuerat erga Athenienses. Lys. 2, 2.
 - I. Pharnabazus alterum librum pari magnitudine et tanta similitudine, ut discerni non posset, signatum subiecit. 4, 2.
 - 1. Omnium aetatis suae multo formosissimus erat. Alc. 1, 2.
- III. Erat ea sagacitate, ut decipi non posset. 5, 2.
- III. Pisander erat eodem, quo Alcibiades, sensu. 5, 3.
 - 1. Primus Graecae civitatis in Thraeciam introiit. 7, 4.
 - 3. Philocles sentiebat se Alcibiade recepto nullius momenti apud exercitum futurum. 8, 4.
- III. Corona magna fuit gloria. Thras. 4, 1.
 - 1. Magnam auctoritatem sibi constituerat non solum inter barbaros sed etiam omnes Graecae civitatis. Con. 5, 2.

Multorum annorum tyrannis magnarum opum putabatur. **Dion** 5,2. imperium quinquaginta annorum 5,3. erat eiusmodi 7,2. adulescentes cum audacissimos tum viribus maximis 9,3. fuissent prompta voluntate 9,6.

- 1. Aetatis suae cum primis comparabatur. Iph. 1, 1.
- 3. Exercitus conducticii numerus duodecim milium fuit. 2, 4.
- III. Fuit et animo magno et corpore imperatoriaque forma, bonus civis fideque magna. 3, 1. 2.

Esset magno natu **Timoth.** 3, 1. virum fortissimum maximique consilii 4, 5. se praebuit pari virtute **Dat.** 2, 1. II) antiquo genere 2, 2. hominem maximi corporis terribilique facie, quod et niger et capillo longo barbaque erat promissa 3, 1. esse pari imperio 3, 5. qua voluntate esset 5, 6. filius maximo natu 7, 1. funditorum eiusdem generis 8, 2.

- II. Natus patre, quo diximus, genere honesto, pauper iam a maioribus relictus est. **Epam.** 2, 1.
- III. Dionysius non minore fuit in musicis gloria quam Damon. 2, 1.
- III. Erat peritus belli, fortis manu, animo maximo. 3, 1.
- III. Et statura fuit humili et corpore exiguo et claudus altero pede Ages. 8, 1.
 - 2. Annorum octoginta subsidio Tacho in Aegyptum missus est. 8, 2.
 - 1. Celeriter munera cuiusque generis sunt allata. 8, 3.
 - 1. Praeter vitulinam et eiusmodi genera obsonii, quae praesens tempus desiderabat, nihil accepit. 8, 4.

Erat domestico summo genere Eum. 1, 3. II) honesto loco et fide et industria cognita 1, 5. fuit eodem gradu 1, 6. erant ea fama 3, 4. fore minore invidia 7, 2. erat dierum decem 8, 5. cibaria dierum decem 8, 7. spatio totidem dierum 9, 2. eras animo isto 11, 4. fuit et dignitate honesta et viribus firmis neque tam magno corpore quam figura venusta 11, 5; 2) annorum quinque et quadraginta 13, 1. esset tantis opibus Timol. 3, 4. duces Graecae gentis Reg. 1, 1. tres eiusdem gentis 1, 3. duo eodem nomine 1, 5.

- III. Tanta fuit ferocia, ut succumbente patria ipse periturum se potius dixerit, quam cum flagitio domum rediret. Hamile. 1, 5.
 - 3. Numerus militum mercennariorum erat viginti milium. 2, 2.
- 1. 2. Secum in Hispaniam duxit filium Hannibalem annorum novem. 3,1.
- III. Nemini dubium esse debet, quin reliquo tempore eadem mente sim futurus. Hannib. 2, 5.
 - 1. Eius generis multitudinem magnam dispalatam immisit. 5, 2.
 - I. Minucium Rufum, magistrum equitum pari ac dictatorem imperio, fugavit. 5, 3.
- III. In eo magistratu pari diligentia se Hannibal praebuit, ac fuerat in bello. 7, 5.
- III. Apud Prusiam eodem animo fuit erga Italiam. 10, 1.
- 2. Annorum decem septemque Cato 1, 2. fuit singulari industria 3, 1. divitem, difficillima natura Att. 5, 1; 2) sui iudicii 9, 7. homines omnium ordinum 13, 6. erat tanta cura 15, 2; 2) annorum nonaginta 17, 1. fuisse ea indulgentia 17, 2. principes dignitate pari, fortuna humiliores 19, 2.

10. Genetivus partitivus

- * zuweilen ersetzt durch die Präpositionen ex, de, selten in, inter bei
 - 1. Substantiven,
 - 2. Comparativen und Superlativen,
 - 3. Zahlwörtern und Pronominibus (zuweilen zu ergänzen),
 - 4. den substantivisch gebrauchten Neutris der Adiectiva und Pronomina (beigefügt sind Ausdrücke wie nihil aliud),
 - 5. dem Adverbium satis. Es fehlen nimis, parum und die Ortsadverbien.

Uterque 69.

Genus hoc scripturae **Praef.** 1. summo viro Atheniensium 4, quem Romanorum, primum locum aedium 6. in interiore parte aedium 7.

- 2. Cum et antiquitate generis et gloria maiorum et sua modestia unus omnium maxime floreret, accidit, ut Athenienses Cherso-
- 1.*3. nesum colonos vellent mittere. Cuius generis cum magnus numerus esset, ex iis delecti Delphos deliberatum missi sunt. 1, 2.
 - 1. Athenienses decemplicem numerum hostium profligaverunt. 5, 5.
 - 4. Qua pugna (Marathonia) nihil adhuc exstitit nobilius. 5, 5.
 - 1. Erat periculum, ne, si pars navium adversariorum Euboeam superasset, ancipiti premerentur periculo. **Them. 3**, 3.
 - *3. Noctu de servis suis quem habuit fidelissimum ad regem misit. 4, 3.
 - 4. Barbarus, *nihil doli* subesse credens, postridie alienissimo loco conflixit. 4, 5.
 - 1. Xerxes etsi male rem gesserat, tamen tantas habebat reliquias copiarum, ut etiamtum iis opprimere posset hostes. 5, 1.
 - 1. Apud Salamina parvo numero navium maxima post hominum memoriam classis est devicta. 5, 3.
 - 4. A legatis audivit non multum superesse munitionis. 7, 2.
 - 4. Admetus Pydnam eum deduci iussit et quod satis esset praesidii dedit. 8, 5.
 - *2. Thucydides aetate *proximus* fuit *de iis*, qui illorum temporum historiam reliquerunt. 9, 1.
 - 2. Plurima mala omnium Graiorum in domum tuam intuli. 9, 2.
 - 4. Quantum pecuniae quaeque civitas daret, Aristides delectus est qui constitueret. Arist. 3, 1.
 - 1. Varius in omni genere vitae fuit. Paus. 1, 1.
 - 3. Apud Plataeas Mardonius, iu primis omnium Persarum et manu fortis et consilii plenus, fugatus est. 1, 2.
 - 2. Byzantio expugnato cepit complures Persarum nobiles. 2, 2.

- 1. Est genus quoddam hominum, quod Hilotae vocatur, quorum magna multitudo agros Lacedaemoniorum colit. Paus. 3, 6.
- 3. Nemo eorum redierat, qui eodem missi erant. 4, 1.
- *3. Huc ex ephoris quidam descenderunt. 4, 4.
 - 4. Quaerit, causae quid sit tam repentini consilii. 4, 5.
- 5. Habebat satis eloquentiae. Cim. 2, 1.
- 1. 2. Barbarorum maximam vim uno concursu prostravit. 2, 3.
- 1. 2. Maiorem partem Cypri insulae devicerat. 3, 4.
 - 4. Nihil aliud molitus est, quam ut omnes civitates in sua teneret potestate. Lys. 1, 4.
 - 4. Constat inter omnes, qui de eo memoriae prodiderunt, nihil illo fuisse excellentius. Alc. 1, 1.
- 3. 2. Omnium aetatis suae multo formosissimus erat. 1, 2.
 - 2. Socerum habuit Hipponicum, omnium Graeca lingua loquentium ditissimum. 2, 1.
 - 2. Simul cum collegis receperat multas urbes, quarum expugnarant complures, neque minus multas consilio ad amicitiam adiunxerant. 5, 6.
 - 3. Manu collecta primus Graecae civitatis in Thraeciam introiit. 7, 4.
 - 4. Philocles sentiebat, si quid secundi evenisset, nullam in ea re suam partem fore, contra ea, si quid adversi accidisset, se unum eius delicti futurum reum. 8, 4.
 - 4. Ex Grynio quinquagena talenta vectigalis capiebat. 9, 3.
 - 1. Tyranni Lysandrum certiorem fecerunt nihil earum rerum fore ratum, quas ipse Athenis constituisset. 10, 1.
 - 4. Id quod in praesentia vestimentorum fuit, arripit. 10, 5.
 - 3. Dubito, an hunc primum omnium ponam. Thras. 1, 1.
 - *3. Cum Phylen confugisset, non plus habuit secum triginta de suis. 2, 1.
 - *3. Quidam ex iis, qui simul cum eo in exilio fuerant, caedem facere voluerunt. 3, 3.
 - 1. Mytilenaei multa milia iugerum agri Pittaco muneri dabant. 4, 2.
 - *3. Ex istis nolo amplius quam centum iugera. 4, 2.
 - *3. Tissaphernes, qui ex intimis regis ab amicitia eius defecerat, cum Lacedaemoniis coierat societatem. Con. 2, 2.
 - 3. Chiliarchus secundum gradum imperii tenebat. 3, 2.
 - 4. Dixit se suadere, Pharnabazo id negotii daret. 4, 1.
 - 1. Cum parte navium in patriam venit pecuniaeque quinquaginta talenta, quae a Pharnabazo acceperat, civibus suis donat. 4, 5.
 - Quarum (filiarum) priorem, alteram **Dion** 1, 1. partem regni 2, 4. superiore parte aedium 4, 5. totius eius partis Siciliae 5, 5. alicui suorum 8, 2. nihil periculi 8, 5. loca munitiora oppidi 9, 1.

- *3. Non solum aetatis suae cum primis comparabatur, sed ne de maioribus natu quidem quisquam anteponebatur. Iph. 1, 1.
 - 1. Genus loricarum (novum instituit) et pro sertis atque aëneis linteas dedit. 1, 4.

Ex iis (rebus) elucet maxime Chab. 1, 1. [mille et] ducenta talenta praedae Timoth. 1, 2. cuius partem 1, 3. principatum imperii maritimi 2, 2. satis praesidii 3, 1. partem quandam muri 4, 1. potentissimus omnium 4, 2. virum maximi consilii omnium barbarorum 4, 5. partem Ciliciae Dat. 1, 1. principem ducum 5, 1. quid adversi 5, 3. maximum numerum levis armaturae 8, 2. partem vicesimam militum, *mille hominum de exercitu 8, 3. quarum partim 10, 2.

- 4. In armis plurimum studii consumebat. Epam. 2, 5.
- 3. Cum civium suorum aliquis ab hostibus esset captus, amicorum concilium habebat. 3, 5.
- 1. Diomedon magno cum pondere auri Thebas venit. 4, 1.
- 5. Si rex contraria vult, non habet auri atque argenti satis. 4, 2.
- 4. Thebanorum genti plus inest virium quam ingenii. 5, 2.
- 3. Si principes Graeciae vultis esse, castris est vobis utendum, non palaestra. 5, 4.
- 1. Coram frequentissimo [legationum] conventu Lacedaemoniorum tyrannidem coarguit. 6, 4.
- 3. Habebat collegas duos, quorum alter erat Pelopidas. 7, 3.
- 4. Nihil eorum negavit, quae adversarii crimini dabant. 8,2.
- 3. Lacedaemonios antea nemo Boeotorum ausus est aspicere in acie. 8, 3.
- *3. Duodecim adulescentuli coierunt ex iis, qui exilio erant multati. Pel. 2, 3.
 - 3. Exules non magis adversariorum factioni quam Spartanis eo tempore bellum intulerunt, qui principes erant totius Graeciae. 2, 4.
- *3. Allata est epistula Athenis ab Archia, uno (N: uni) ex iis, (qui sacris praeerant Eleusiniis). 3, 2.
- *3. Procles et Eurysthenes principes ex progenie Herculis Spartae reges fuerunt. Horum ex altera in alterius familiae locum fieri non licebat. Ages. 1, 2.
- *2. Ratio habebatur, qui maximus natu esset ex liberis regis. 1,3.
- *2. Tissaphernes summum imperium inter praefectos habebat regios. 2,3.
- 4. Tissaphernes nihil aliud quam bellum comparavit. 2, 4.
- 1. Fecit idem in exercitationum generibus. 3, 3.
- 2. Huius victoriae vel maxima fuit laus, quod, cum plerique ex fuga se in templum Minervae coniecissent, eos vetuit violari. 4, 6.

- 2. Negavit se eum esse, qui urbes nobilissimas expugnaret Graeciae. Ages. 5, 3.
- *3. Adiunctis de suis comitibus locum tutum reliquit. 6, 3.
- *4. Nihil de victu, nihil de vestitu Laconum mutavit. 7, 3.
- *3. Quaerentibus Agesilaum vix fides facta est unum esse ex iis, qui tum accubabant. 8, 3.
 - 1. Praeter vitulinam et eiusmodi genera obsonii, quae praesens tempus desiderabat, nihil accepit. 8, 4.

Hunc locum amicitiae Eum. 1, 6. ei parti Asiae 3, 2. magno cum exercitu Macedonum 3, 3. magnam partem diei, secundum locum imperii 4, 1. omni genere copiarum 5, 2. nihil horum 6, 3. aliquis Macedonum, quorum multitudo 7, 1. in finitima regione Persidis 8, 1. quis illorum veteranorum 8, 3. aliquid consilii novi 8, 4. quarum (viarum) brevior 8, 5. partem tertiam itineris 8, 6. utrumque genus hominum 11, 2. nihil negotii 12, 2. *unum in eis (annis), alae equitum 13, 1. quorum nemo 13, 2. quarum una, altera Phoc. 3, 1. utraque harum 3, 1. plus clementiae quam crude-litatis Timol. 2, 2. quod vitae 3, 4. nihil neque insolens neque gloriosum 4, 2. nihil rerum humanarum 4,4. *excellentissimi ex iis Persarum Reg. 1, 2. quorum uterque, prior horum 1, 2. *duo ex his 1, 5. *duo ex Macedonum gente, alter horum 2, 1. *cuiusquam ex sua stirpe 2, 3. *(nonnulli) ex amicis 3, 1.

- 2. Uticam atque Hipponem, valentissima oppida totius Africae, restituit patriae. Hamilc. 2, 4.
- 2. Omnium iis temporibus potentissimus rex Antiochus fuit. Hannib. 2, 1.
- *3. Ex his exercitibus unum in Africam misit, alterum cum Hasdrubale fratre in Hispania reliquit, tertium in Italiam secum duxit. 3, 3.
 - 1. Eius generis (iuvencorum) multitudinem magnam dispalatam immisit. 5, 2.
 - 2. Vidit vir omnium callidissimus in magno se fore periculo. 9, 2.
 - 4. Apud Prusiam eodem animo fuit erga Italiam neque aliud quicquam egit quam regem armavit et exacuit adversus Romanos. 10, 1.
 - 1. Harum (serpentium) effecit magnam multitudinem. Id illos facile serpentium multitudine consecuturos. 10, 5.
- *3. Ex iis (legatis) unus dixit Hannibalem in Prusiae regno esse. 12, 1.
 - 1. In omnibus partibus aedificii exitus habebat. 12, 3.
- 4. Hic tantus vir nonnihil temporis tribuit litteris. 13, 2.
- *3. Huius belli gesta multi memoriae prodiderunt, sed ex eis duo, qui cum eo in castris fuerunt. 13, 3.
- *3. Non facile reperiri potest neque de Graecis neque de Italicis

rebus, quod ei fuerit incognitum. Cato 3, 2. magnam partem fortunarum suarum Att. 2, 3. seni modii tritici 2, 6. tantum operae 4, 3. principatum eloquentiae 5, 4. principem consilii 8, 2 principes eius ordinis 8, 3. *quid de suis facultatibus 8, 4. exemplum bonitatis 10, 3. nihil aliud 11, 1. Antonius, triumvirum rei publicae constituendae 12, 2. plus salis quam sumptus 13, 2. utrumque horum 13, 3. quemquam horum 13, 4. *nihil de cottidiano cultu mutavit 14, 2. omnis reditus pecuniae 14, 3. nihil carius 15, 2. sedecim volumina epistularum 16, 3. principum philosophorum 17, 3. nihil dulcius 18, 4 ceteros populi Romani 18, 5. exemplis rerum 19, 1. quemquam suorum 20, 1. quidquid cibi 21, 6.

11. Causa, gratia.

Numquam in hortis custodem posuit fructus servandi gratia. Cim. 4, 1.

Id se Lacedaemoniorum causa facere simulabat. Lys. 1, 4. Cuius de crudelitate ac perfidia satis est unam rem exempli gratia proferre. 2, 1.

Huic pro tantis meritis honoris causa corona (N: honoris corona) a populo data est. Thras. 4, 1.

Huius (Tissaphernis) accusandi gratia a Pharnabazo ad regem missus est. Con. 3, 2.

Erat intimus Dionysio priori, neque minus propter mores quam affinitatem. Namque etsi Dionysii crudelitas ei displicebat, tamen salvum propter necessitudinem, magis etiam suorum causa studebat. **Dion 1**, 3.

Utriusque causa 4, 1. suae salutis causa 4, 2.

Adulescentes conveniendi eius (Dionis) gratia videbantur venire. Ii propter notitiam sunt intromissi. 9, 3 visendi gratia 10, 1.

Faciam, neque tua causa sed mea. Epam. 4, 4.

Legem rei publicae conservandae causa latam vidit. 7, 5.

Legatos ratus est sui exposcendi gratia missos. Hannib. 7, 6. Rei publicae causa Cato 2, 4. dicis Att. 8, 5. temporis 9, 6.

12. Genetiv bei Adjectiven.

Particeps, expers, cupidus, studiosus, peritus, imperitus, prudens, conscius, consultus, memor, rudis, insuetus, plenus, (abundans).

Expertes litterarum Graecarum. Praef. 2.

eius 10, 4.

Peritissimos belli navalis fecit Athenienses. Them. 2, 3. Mardonius et manu fortis et consilii plenus erat. Paus. 1, 2. Habebat in matrimonio sororem germanam suam nomine Elpinicen. Huius coniugii cupidus Callias erat. Cim. 1, 3.

Ad omnes res aptus consilique plenus. Alc. 1, 2.

Et prudens rei militaris et diligens erat imperator. Con. 1, 2.

Insuetus male audiendi Dion 7, 3. consciis facinoris 9, 1. peritus rei militaris neque minus civitatis regendae **Timoth.** 1, 1. perito regionum **Dat.** 8, 4.

Erat peritus belli, fortis manu ... quodque interdum non minus prodest quam diserte dicere, studiosus audiendi. Epam. 3, 1. 2.

Dux est delectus belli imperitus. 7, 1.

Vereor, ne rudibus Graecarum litterarum minus dilucide appareat, quantus fuerit ille vir. Pel. 1, 1.

Adulescentes expertes erant consilii. Ages. 6, 3.

Participem omnium consiliorum Eum. 1, 5. particeps omnium rerum 1, 6. cupidior salutis quam fidei 3, 1. abundans omnium rerum 8, 5. particeps regni Timol. 1, 3. peritus belli Reg. 2, 2. cupidus nullius rei nisi singularis perpetuique imperii 2, 2.

Memor pristinarum virtutum venenum sumpsit. Hannib. 12,5. Peritus iuris consultus Cato 3, 1. cupidissimus litterarum 3, 1. studiosos Catonis. 3, 5. studioso litterarum Att. 1, 2. expers illius periculi 2, 1. memor officii 10, 4. expers suavitatis 18, 5.

13. Gen. oder Acc. bei Participien.

Erat veritatis diligens, non solum populi sed etiam amicorum ferens iniurias, in primis commissa celans. Epam. 3, 1.2.

Fuisse patientem suorumque iniurias ferentem civium haec sunt testimonia. 7, 1.

14. Verba des Erinnerns und Vergessens.

Memini, reminiscor, obliviscor, moneo illud, mentionem facio de. Certiorem facio hat stets einen abhängigen Satz nach sich.

Amatus est a Socrate, de quo mentionem facit Plato in symposio. Alc. 2, 2.

Cum Pisandro praetore per internuntios colloquitur et de reditu suo facit mentionem. 5, 3.

Reminiscebatur pristini temporis acerbitatem. 6, 3.

Illud moneo, ne iuxta hostem castra habeas nautica. 8, 5.
Datamen revocavit simulans se quiddam in colloquio esse oblitum. Dat. 11, 3.

Ut Diomedon inviolatus in navem escenderet, per Chabriam Atheniensem, de quo supra mentionem fecimus, effecit. Epam. 4, 5.

Suasit Olympiadi, ut oblivisceretur omnium iniuriarum.

Eum. 6, 2.

Multi reminiscentes veteris famae aetatis miserebantur. Phoc. 4, 1.

De hoc (Hasdrubale) ideo mentionem fecimus, quod Hamilcare occiso ille exercitui praefuit. Hamilc. 3, 3

Vasa fictilia, de quibus supra mentionem fecimus, conici coepta sunt. Hannib. 11, 5.

Apud Flamininum de Hannibale mentione facta ex legatis unus dixit eum in Prusiae regno esse. 12, 1.

Si quam iniuriam acceperat, malebat oblivisci quam ulcisci. Att. 11, 5. quae beneficia tribuerat, meminerat 11, 5. de eo facit mentionem 16, 3.

15. Genetivus des Wertes

bei aestimo, existimo, facio, sum. Abl. pretii 48.

Peloponnesio bello eius opera magni fuit. Con. 1, 1.

Iphicratis filius cum interrogaretur, utrum pluris, patrem matremne, faceret, 'Matrem' inquit. Iph. 3, 4.

Iason, tyrannus Thessaliae, tanti hospitem fecit, ut mallet se capitis periculum adire quam Timotheo de fama dimicanti deesse. **Timoth. 4**, 3.

In bello, quod rex Artaxerxes adversus Cadusios gessit, magni fuit eius opera. Dat. 1, 2.

Aulici illum unum pluris quam se omnes fieri videbant. 5, 2.

Ex quo intellegi potest unum hominem phuris quam civitatem fuisse. Epam. 10, 4.

Mortuus erat Hephaestio, quem Alexander plurimi fecerat. Eum. 2, 2.

Videbant imperatores Eumene recepto omnes prae illo parvi futuros. 10, 4.

Magni opera eius existimata est in proelio apud Senam. Cato 1, 2.

Ex Sardinia Q. Ennium poetam deduxerat, quod non minoris aestimamus quam quemlibet amplissimum Sardiniensem triumphum. 1, 4.

16. Genetivus bei gerichtlichen Verbis zuweilen verbunden mit oder ersetzt durch *crimine.

Accuso (arguo, coarguo, compello, reum facio) reus sum, damno, absolvo. Multo c. abl. Milt. 7, 6. Ar. 1, 2. Paus. 2, 6.

Cim. 1, 1. 3, 1. (Thras. 3, 2.) Ep. 7, 5. 8, 3. Pel. 1, 3. 2, 3. Afficio 47.

Accusatus est proditionis, quod, cum Parum expugnare posset, a rege corruptus infectis rebus discessisset. Milt. 7, 5.

Causa cognita capitis absolutus pecunia multatus est. 7, 6.

* Etsi crimine Pario est accusatus, tamen alia causa fuit damnationis. 8, 1.

Hoc crimine absens [proditionis] damnatus est. Them. 8, 3.
Ossa eius clam in Attica ab amicis sepulta sunt, quod proditionis erat damnatus. 10, 5.

Capitis absolvitur, multatur tamen pecunia. Paus. 2, 6.

Lacedaemonii ei scripserunt, nisi domum reverteretur, se capitis eum damnaturos. 3, 4.

Nullum erat apertum crimen, quo coargui (N: argui) posset. 3, 7.

* Sacerdotes fani Iovis Hammonis corrumpere conatus est.

Accusatus hoc crimine iudicum absolutus est sententiis. Lys. 3, 4.

* Hoc crimine in contione ab inimicis compellabatur. Alc. 4, 1,

Postulabat, potius de praesente quaestio haberetur, quam absens invidiae crimine accusaretur. 4, 1.

Absentem, quod sacra violasset, reum fecerunt. 4, 3.

Se capitis damnatum bonis publicatis audivit. 4, 5.

Omnes lacrimaverunt, proinde ac si alius populus, non ille ipse qui tum flebat eum sacrilegii damnasset. 6, 4.

Philocles sentiebat, si quid adversi accidisset, se unum eius delicti futurum reum. 8, 4.

Legem tulit, ne quis ante actarum rerum accusaretur neve multaretur. Thras. 3, 2.

Capitis se illum damnaturos Chab. 3, 1. accusantur proditionis Timoth. 3, 5.

* Postquam domum reditum est, collegae eius hoc crimine accusabantur. Epam. 8, 1.

Damnantur capitis Eum. 5, 1. damnatos capitis Phoc. 3, 2. damnatum esse voti Timol. 5, 3.

17. Zugehörigkeit, Besitz, Eigentümlichkeit

ausgedrückt durch den Genetiv bei esse, existimari, duci, arbitrari, facere. Es fehlt der Gebrauch der possessiven Pronomina statt des Gen.

In classe ducentae naves erant Atheniensium. Them. 3, 2. Potissimum Thucydidi credo, quod eiusdem civitatis fuit. 9, 1.

Thucydides, qui eiusdem aetatis fuit, laudibus eum extulit. Alc. 11, 1.

Peloponnesio bello multa hic sine Alcibiade gessit, quae ille universa naturali quodam bono fecit lucri. Thras. 1, 3.

Id arbitrium Conon negavit sui esse consilii, sed ipsius regis, qui optime suos nosse deberet. Con. 4, 1.

Ipsius (Tissaphernis) erant plurima domicilia in Caria. Ages. 3, 1.

Erat alienae civitatis. Eum. 1, 2.

Dixit non suae esse virtutis arma a patria accepta adversus hostes adversariis tradere. Hamile. 1, 5.

Specimen prudentiae Att. 3, 3. et esset et existimaretur optimarum partium 6, 1. est signum non solum continentiae sed etiam diligentiae, duci debet continentis, est non mediocris industriae 13, 4. arbitrabatur non liberalis sed levis (F1: liberales, leves) 15, 1. quantae sit sapientiae 20, 5.

18. Verba der Gemütsbewegung.

Pudet, paenitet, pertaesum est; misereor; miseror, commiseror.

Quem Romanorum pudet uxorem ducere in convivium? Praef. 6.

Cuius facti celerius Athenienses quam ipsum paenituit. Cim. 3, 2.

Miseranda vita est (eorum), qui se metui quam amari malunt. Dion 9, 5.

Huius post mortem cum populum iudicii sui paeniteret, multae novem partis detraxit. Timoth. 4, 1.

Commiseratus est fortunam Graeciae. Ages. 5, 2.

Ut Athenas perventum est, magni concursus sunt facti, cum multi reminiscentes veteris famae aetatis misererentur. Phoc. 4, 1.

Numquam suscepti negotii eum pertaesum est. Att. 15, 2.

Interest und refert fehlen.

II. Dativus.

19. Zusammengesetzte Verba.

Dativus oder *Präposition bei den Verbis: appello, ad-, coniungo, infero, praeficio, ad-, de-, in-, inter-, prae-, supersum. Verba des Übertreffens 28. Praefectus classis Lys. 4, 1. Con. 1, 1.

Persarum rex Darius Scythis bellum inferre decrevit. Milt. 3, 1. Darius classem quingentarum navium comparavit eique

Datim praefecit et Artaphernem. Illi praefecti regii classe ad Euboeam appulsa celeriter Eretriam ceperunt. Milt. 4, 1. 2.

Athenienses creant decem praetores, qui exercitui praeessent. 4, 4.

Xerxes et mari et terra bellum universae intulit Europae. Them. 2, 4.

Eurybiades, rex Lacedaemoniorum, summae imperii praeerat. 4, 2.

* Plurima mala omnium Graiorum in domum tuam intuli. 9, 2. Interfuit pugnae navali apud Salamina. Arist. 2, 1.

Cum tantis rebus praefuisset, in summa paupertate decessit. 3, 2.

* Pausanias se tecum affinitate coniungi cupit. Paus. 2, 3. Nulli fides eius, nulli opera, nulli res familiaris defuit. Cim. 4, 3.

* Urbes multas consilio ad amicitiam adiunxerant. Alc. 5, 6.
Postquam exercitui praeesse coeperat, neque terra neque mari hostes pares esse potuerant. 6, 2.

Theramenes et Thrasybulus eisdem rebus praefuerant. 6, 3.

Atheniensibus exhaustis praeter arma et naves nihil erat super. 8, 1.

Regem Persen amicum sibi cupiebat adiungi. 9, 5.

* Praetor classem ad Ciliciam appulit. Thras. 4, 4.

Et praetor pedestribus exercitibus praefuit et praefectus classis magnas mari res gessit. Con. 1, 1.

Omnibus unus insulis praefuit. 1, 1.

Pharnabazus habitus est imperator, re quidem vera exercitui praefuit Conon. 2, 2.

Lacedaemonii ducem fortem et prudentem regiis opibus praefuturum videbant. 4, 3.

Tiribazus, qui Sardibus praeerat, Cononem evocavit. 5, 3.

Aderat (Dionysio) in magnis rebus **Dion** 1, 3. insulam adiunctam oppido 5, 5. praeerat classi 6, 3.

Saepe exercitibus praefuit. Iph. 1, 2.

Apud Corinthum magna severitate exercitui praefuit. 2, 1. Cum Artaxerxes Aegyptio regi bellum inferre voluit, Iphicraten ab Atheniensibus ducem petivit, quem praeficeret exercitui conducticio. 2, 4.

Praefuit Aegyptiae classi, pedestribus copiis Chab. 2, 3. praefectus classi Timoth. 2, 1. deesse Timotheo de fama dimicanti 4, 3. praeesse rebus maioribus Dat. 2, 1. praefecit Datamen ei rei 2, 3. praefecit Mandroclem Magnetem exercitui, Paphlagoniam coniunctam huic (Cappadociae) 5, 6.

Illi (Thebanorum) genti plus inest virium quam ingenii. Epam. 5, 2.

Eum propter invidiam cives sui praeficere exercitui noluerunt. 7, 1.

Stirps non potest mihi deesse. 10, 2.

Quamdiu ille praefuit rei publicae, Thebae caput fuerunt totius Graeciae. 10, 4.

Exules non magis adversariorum factioni quam Spartanis bellum intulerunt. Pel. 2, 4.

Allata est epistula Athenis ab Archia, uno ex iis (qui sacris praeerant Eleusiniis). 3, 2.

Omnibus periculis eius (Epaminondae) affuit. 4, 3.

Victori praeerat exercitui. Ages. 4, 2.

Defuit huic Eum. 1, 2. praefuit alae alterae equitum, affuit utrique 1, 6. adiunxerat hunc sibi 2, 3. praefecerat hunc ei parti Asiae 3, 2. praefuisset alae 13, 1. praefuit exercitibus Phoc. 1, 1. praeesse armatis 2, 5. praeerat rebus regis 3, 3. defuit huic Timol. 3, 5. interfuerit privatis publicisque rebus 4, 1. bellum intulit Graeciae Reg. 1, 3.

Primo Poenico bello admodum adulescentulus in Sicilia praeesse coepit exercitui. Hamilc. 1, 1.

Non maledici tanto viro deesse poterant. 3, 2.

Hamilcare occiso Hasdrubal exercitui praefuit. 3, 3.

In Italiam bellum inferre meditabatur. 4, 2.

Rex Antiochus usque a rubro mari arma conatus est inferre Italiae. Hannib. 2, 1.

Post obitum patris equitatui omni praefuit. 3, 1.

Exercitui praefuit. 7, 1.

Praefuit paucis navibus, quas ex Syria iussus erat in Asiam ducere. 8, 4.

Praefuit ei potestati Cato 2, 3. cui defuerit Att. 11, 1. coniunctus adulescenti Caesari 12, 1. interfuimus domesticis rebus 13, 7. superesse temporibus. 22, 2.

20. Adiectiva mit Dativ, † Genetiv oder * Präposition.

Necesse; utilis, salutaris, tutus, inutilis; aptus (Dat. od. ad), idoneus (Dat. od. ad), opportunus, aequus, expeditus ad, levis ad, firmus ad, alienus, segnis ad; facilis, proclivis, dulcis, difficilis, gravis, laboriosus; propinquus (Dat. od. Gen.), propius (Dat. od. Acc.), proximus; amicus (Dat. Gen. Pron. poss.), intimus (Dat. od. Gen.), familiaris (Dat. Gen. Pron. poss.), fidelis, communis

leutselig, necessarius nahestehend, inimicus (Dat. Gen. Pron. poss.), (hostis), infestus, iratus; honestus, gloriosus, turpis.

Mit Gen. oder Pron. poss. stehen amicus Mi. 3, 2. Dat. 5, 3. Eum. 2, 4. Reg. 3, 1. Att. 10, 4. inimicus Alc. 4, 2. 4, 6. Di. 8, 2. Eum. 6, 3. Hb. 12, 2. propinquus Paus. 2, 2. Con. 2, 1. Dat. 2, 3. Aequalis steht nie, familiaris nur Att. 16, 2 mit dem Dativ.

Similis, dissimilis, proprius nur mit dem Gen., superstes nur mit dem Dat.

Honesta atque turpia omnibus Praef. 3. turpe Cimoni 4. Loca castellis idonea communit. Milt. 2, 1.

Hestiaeus nihil putabat ipsis (principibus) utilius quam confirmari regnum Persarum. 3, 5.

Amicior omnium libertati quam suae fuit dominationi. 3, 6. Darius classem comparavit causam interserens se hostem esse Atheniensibus, quod eorum auxilio Iones Sardis expugnassent. 4, 1.

Datis non aequum locum videbat suis. 5, 4.

Vineis ac testudinibus constitutis propius muros accessit. 7, 2. Barbarus alienissimo sibi loco, contra opportunissimo hostibus conflixit. Them. 4, 5.

Praecepit, ut undique, quod idoneum ad muniendum putarent, congererent. 6, 5.

Professus est Athenienses nihil, quod inutile esse Graeciae, fecisse; Lacedaemonios autem male et iniuste facere, qui id potius intuerentur, quod ipsorum dominationi quam quod universae Graeciae utile esset. 7, 4. 6.

Plurima mala omnium Graiorum in domum tuam intuli, quamdiu *mihi necesse* fuit adversus patrem tuum bellare. 9, 2.

Rex tot hominum salute tam sibi necessariorum magno opere gavisus est. Paus. 2, 5.

Consilia cum patriae tum sibi inimica capiebat. 3, 3.

† In tyrannorum numerum nemo admittebatur, nisi qui se illius fore proprium fide confirmarat. Lys. 1, 5.

Ad omnes res aptus consiliique plenus. Alc. 1, 2.

Ut ipse praedicare consuerat, non adversus patriam, sed inimicos suos bellum gessit, qui eidem hostes essent civitati. 4, 6.

His rebus Lacedaemonii non amici Alcibiadi sunt facti. 5, 1.

Populi potentiae non amicus et optimatium fautor erat. 5, 3.

Nemo tam ferus fuit, quin inimicum iis se ostenderet, quorum opera patria pulsus fuerat. 6, 4.

Dixit sibi esse facile Seuthem, regem Thraecum, adducere, ut Lysandrum terra depelleret. 8, 3.

Non satis tuta eadem loca sibi arbitrabatur. Alc. 9, 1. Crevit nullum locum sibi tutum in Graecia. 9, 3.

Magnificentissimum factum proprium est *Thrasybuli*. Thras. 1, 5.

Contemptus est primo a tyrannis. Quae quidem res illos segnes ad persequendum fecit. 2, 2.

Tissaphernes ex intimis regis ab amicitia eius defecerat.

Con. 2, 2.

'Hoc si tibi grave est' (venerari regem), inquit chiliarchus, 'per me nihilo setius conficies, quod studes.' Tum Conon 'Mihi vero' inquit 'non est grave quemvis honorem habere regi.' 3, 3. 4.

Ingenium aptum ad artes optimas. Dion 1, 2. intimus Dionysio priori 1, 3. hominem amicum non magis tyranno quam tyrannidi 3, 2. inimicum illi 8, 2. facile cuivis 9, 5.

Peltam pro parma fecit, ut ad motus concursusque essent

leviores milites. Iph. 1, 4.

Dissimilis horum Chab. 3, 4. proclive sibi Timoth. 3, 4. fidelis regi Dat. 1, 1. *manum expeditam ad dimicandum 6, 2. †simillimum sui 9, 3. *locum idoneum ad castra ponenda 11, 4.

Si rex ea vult, quae Thebanis sunt utilia, gratiis facere

sum paratus. Epam. 4, 2.

Tu quod me tui similem existimasti non miror tibique ignosco. 4, 3.

Ex me natam relinquo pugnam Leuctricam, quae non modo mihi superstes sed etiam immortalis sit necesse est. 10, 2.

Liberatarum Thebarum propria laus est Pelopidae. Pel. 4,1. Haec fuit altera persona Thebis, sed tamen secunda ita, ut proxima esset Epaminondae. 4, 3.

Tissaphernes periurio suo deos sibi iratos reddidit. Ages. 2,5. Iratus videbatur omnibus, qui adversus arma tulerant. 4, 6.

Inimicissimos domus ac familiae Eum. 6, 3. infestissimus ei 10, 3. *viribus firmis ad laborem ferendum 11, 5. cui fuisset amicus 12, 3. quibus difficile esset Phoc. 1, 3. + similes (dissimiles) mei 1, 4. †similis Laphystii Timol. 5, 3.

Fidenti animo atque infesto Romanis effecit, ut imperator

cum exercitu in Hispaniam mitteretur. Hamile. 3, 1.

Philippum absens hostem reddidit Romanis. Hannib. 2, 1. In propinguis urbi montibus moratus est. 5, 1.

Hannibalem, inimicissimum nomini Romano, Carthaginienses cum imperio apud exercitum habebant. 7, 3.

Antiochus, si consiliis eius parere voluisset, propius Tiberi quam (in) Thermopylis de summa imperii dimicasset. 8, 3.

Dissidebat a Prusia Pergamenus rex Eumenes, Romanis amicissimus, . . . quem si removisset, faciliora sibi cetera fore arbitrabatur. Hannib. 10, 2. 3.

† Romani a rege Prusia petiverunt, ne inimicissimum suum secum haberet. 12, 2.

Iratus senatui Cato 2, 2. salutare iis Att. 2, 5. communis infimis 3, 1. amicissimus Bruto 9, 3. amicum non fortunae sed hominibus 9, 5. † aequalem simillimumque sui 10, 2. inimicus non solum ei sed etiam omnibus eius amicis 10, 4. utrum laboriosius an gloriosius ei 12, 5. cui aetati aptissimus 16, 1. ei carior aut familiarior 16, 2. nihil dulcius iis 18, 4. superstites ei 19, 1.

Persuadeo, medeor, parco, studeo, operam do, faveo, nubo (obtrecto, invidiae est).¹)

Persuasit populo, ut classis centum navium aedificaretur. Them. 2, 2.

Xerxem certiorem fecit id agi, ut reditu in Asiam excluderetur, idque ei persuasit. 5, 1.

Praecepit, ut omnes, servi atque liberi, opus facerent neque ulli loco parcerent. 6, 5.

Obtrectarunt inter se. Arist. 1, 1.

Rex petit, ne cui rei parcat ad ea efficienda, quae polliceretur. Paus. 2, 5.

Elpinice dixit se Calliae nupturam. Cim. 1, 4.

Ex unaquaque civitate, qui Atheniensium rebus studuissent, eiecerat. Lys. 1, 5.

Populo erat persuasum et adversas superiores et praesentes secundas res accidisse eius opera. Alc. 6, 2.

Tyranni plurimos cives, quibus in bello parserat fortuna, patria expulerunt. Thras. 1, 5.

Cives civibus parcere aequum censebat. 2, 6.

Per me editis mandatis conficies, quod studes. Con. 3, 3. (?)

Persuaserit ei **Dion** 3, 3. magnae esset invidiae tyranno 4, 2. quibus cum neutri parcerent **Dat.** 6, 6. persuasit homini 10, 3.

Palaestrae dare operam coepit. Epam. 2, 4.

Populi scito non paruit idemque ut facerent, persuasit collegis. 7, 4.

Medebor cum satietati tum ignorantiae lectorum. Pel. 1, 1.

¹⁾ Über das zweifelhafte quod multi invideant Thras. 4, 2 vgl. Nipperdey, Excurs 3.

Pauci Thebani Laconum rebus studebant. Pel. 1, 2.

Persuasit Thebanis, ut subsidio Thessaliae proficiscerentur. 5, 2.

Persuasit Lacedaemoniis, ut cum exercitu se mitterent in Asiam. Ages. 2, 1.

Homines is studere consueverunt, quos conservare fidem videant. 2, 5.

Persuadere Eumeni Eum. 2, 4. persuaderet iis 3, 5. favebant Polyperchonti Phoc. 3, 1. cui soror nupta erat Timol. 1, 4. pepercit vitae Reg. 2, 2.

Karthaginienses ad bellum inducere voluit Antiochi spe fiduciaque, cui iam persuaserat, ut cum exercitibus in Italiam

proficisceretur. Hannib. 8, 1.

Operam daret honoribus Cato 1, 1. nupserat Servio Att. 2, 1. faverent partibus Sullanis, Cinnanis 2, 2. tantum operae daret rei familiari 4, 3. nupta erat Q. Tullio Ciceroni. 5, 3.

Heiraten vom Manne.

Habere in matrimonio sororem germanam. Praef. 4. Uxorem Acarnanam civem duxit. Them. 1, 2.

Habebat in matrimonio sororem germanam suam. Namque Atheniensibus licet eodem patre natas uxores ducere. Cim. 1, 2.

Habuit in matrimonio Aristomachen sororem Dionis. Dion 1, 1. Liberos non habebat neque uxorem duxerat. Epam. 5, 5.

Hic uxorem numquam duxit. 10, 1.

Ein Mädchen verheiraten: colloco Ar. 3, 3. Ep. 3, 5. Att. 19, 4. do nuptum Paus. 2, 3. Di. 1, 1. 4, 3. uxorem Cim. 1, 3 (vgl. 30). in matrimonium Reg. 3, 3. Hm. 3, 2.

22. Dativus commodi und incommodi.

Atheniensibus officia praestabat. Milt. 2, 3.

Licet legibus Lacedaemoniorum cuivis ephoro hoc facere regi. Paus. 3, 5.

Pater eius Miltiades litem aestimatam populo solvere non potuit. Cim. 1, 1.

Cottidie sic cena ei coquebatur, ut, quos invocatos vidisset in foro, omnis ad se vocaret. 4, 3.

Hanc causam Lacedaemonii dictitabant sibi esse belli, ut Atheniensium impotentem dominationem refringerent. Lys. 1, 4.

Hanc orationem ei scripsisse Cleon Halicarnassius dicitur. 3,5. Ei nuntius a magistratu in Siciliam missus est. Alc. 4, 3. Haec Alcibiadi laetitia non nimis fuit diuturna. 7, 1.

Cyrum fratrem ei (regi) bellum clam parare sciebat. Alc. 9, 5.

Huic chiliarchus 'Nulla' inquit 'mora est.' Con. 3, 3.

Sibi bellum facere Dion 4, 3. patriae muros restituerat Timoth 4, 1. ei litterae missae sunt Dat. 4, 1. Datami spes omnis consistebat 8, 3. Datami venienti ait 11, 4.

Huic (Meneclidi) ille 'Fallis' inquit 'verbo cives tuos.' Epam. 5, 3.

Huic (Callistrato) admirari se dixit stultitiam rhetoris Attici. 6, 3.

Persuasit Lacedaemoniis, ut bellum regi facerent. Ages. 2, 1. Nuntius ei domo venit bellum Athenienses et Boeotos indixisse Lacedaemoniis. 4, 1.

Maxima munera ei ab regibus ac dynastis civitatibusque collata sunt. 7, 3.

Praefectis omnibus misisse litteras Eum. 6, 4. oculis fructum capere. 11, 2. Onomarcho ait 11, 3. huic (inquit) 11, 5. liberis Alexandri regnum servare 13, 3. iis inquit Phoc. 1, 4. huic inquit 4, 3.

Vasa iacta initio risum *pugnantibus* concitarunt. **Hannib.** 11, 5.

Puer ab ianua prospiciens *Hannibali* dixit plures praeter consuetudinem armatos apparere. 12, 4.

Amicis officia urbana praestitit Att. 4, 3. interfectoribus Caesaris aerarium privatum constitueretur 8, 3. amicis praestanda officia 8, 4. florenti illi parti pecuniam conferre 8, 6. Fulviae officium suum praestitit 9, 4. sibi velle nullam seiunctam fortunam 10, 5. Antonius triumvirum rei publicae constituendae 12, 2. Neroni hanc despondit 19, 4. cui (morbo) remedia celeria faciliaque proponebantur 21, 2. sibi suisque se reservaret. 22, 2.

Pro für: Mi. 7, 5. Them. 8, 7. Cim. 1, 3. Thr. 2, 4. 4, 1. Iph. 1, 4. Ep. 4, 2.

Verteilen unter.

Scyrum vacuefecit, agros civibus divisit. Cim. 2, 5.

Triginta tyranni bona publicata inter se diviserunt. Thras. 1, 5. Licentius bona militibus dispertivit. Dion 7, 1.

Magnas praedas capit, quarum partim suis dispertit, partim ad Datamen mittit. Dat. 10, 2.

Unguenta, coronas secundamque mensam servis dispertiit. Ages. 8, 4.

Alexandro Babylone mortuo regna singulis familiaribus dispertita sunt. Eum. 2, 1.

Civibus novis bello vacuefactas possessiones divisit. Timol. 3, 2.

23. Consulo, prospicio, provideo, timeo, pertimesco.

Mit Acc. steht metuo Timol. 3, 4. timeo Alc. 7, 3. Eum. 11, 2. Att. 10, 2.

Delecti Delphos missi sunt, [qui consulerent Apollinem]. Milt. 1, 2.

Admetus supplicem non prodidit monuitque, ut consuleret sibi. Them. 8, 5.

Vidit futurum, ut Thasii dilaberentur consulerentque rebus suis. Lys. 2, 3

Mulieres timore perterritae conveniunt, cuius de periculo timebant. Dion 8, 4.

Eo res erat deducta, ut omnes de salute pertimescerent. Epam. 7, 1.

Cum Pelopidas male eum in eo patriae consulere diceret, quod liberos non relinqueret, 'Vide' inquit, 'ne tu peius consulas.' Epam. 10, 1.

Legati Philippi hortati sunt, ut liberis suis prospiceret. Phoc. 1, 3.

Patriae male consuluerat. Phoc. 2, 2.

Vidit in magno se fore periculo, nisi quid providisset. Hannib. 9, 2.

Reliquum est, ut egomet mihi consulam, Att. 21, 5.

24. Haben: esse, inesse c. Dat. oder *in.

Esse mit dem Abl. qual. 9 III. Es fehlt: nomen mihi est, datur.

In Miltiade erat cum summa humanitas tum mira communitas, magna auctoritas apud omnes civitates, nobile nomen, laus rei militaris maxima. Milt. 8, 4.

Intellegebant Lacedaemonii de principatu sibi cum Atheniensibus certamen fore. Them. 6, 3.

Ad Admetum, Molossum regem, cum quo ei hospitium (non) erat, confugit. Them. 8, 3.

Hanc causam Lacedaemonii dictitabant sibi esse belli, ut Atheniensium impotentem dominationem refringerent. Lys. 1, 4.

Omnes admirabantur in uno homine tantam esse dissimilitudinem tamque diversam naturam. Alc. 1, 4.

* Praeceptum illud omnium in animis esse debet nihil in bello oportere contemni. Thras. 2, 3.

Dionysius, ne agendi esset Dioni potestas, patri soporem medicos dare coëgit. Dion 2, 5.

In his tanta erat auctoritas, ut magna spes esset per eos amissa posse recuperari. Timoth. 3, 2.

Illi (Thebanorum) genti plus inest virium quam ingenii. Epam. 5, 2.

- Erat in puero summa suavitas oris atque vocis. Att. 1, 3.
- * Gratia iam in adulescentulo magna erat. Att. 2, 4.
- * Apparebat in eo nativum quendam leporem esse, non ascitum. Att. 4, 1.

Dativus beim Part. Fut. Pass. 82*.

25. Dativ des Zweckes

- 1. bei esse,
- 2. bei dare, tribuere, ducere: anrechnen; curae habere.
- 3. bei dare, mittere, adducere, venire, ire, proficisci.

Ducitur laudi adulescentulis Praef. 4. populo esse spectaculo nemini fuit turpitudini. 5.

- 1. Nulla civitas Atheniensibus auxilio fuit praeter Plataeenses. Milt. 5, 1.
- 3. Datis, priusquam Lacedaemonii subsidio venirent, dimicare utile arbitrabatur. 5, 4.
- 1. Peritissimos belli navalis fecit Athenienses. Id quantae saluti fuerit universae Graeciae, bello cognitum est Persico. Them. 2, 4.
- 3. Quos Byzantii ceperat, tibi muneri misit. Paus. 2, 3,
- 1. Si tantis implicatum rebus sublevasset, magno ei praemio futurum. 4, 6.
- 3. Orchomeniis missus subsidio occisus est a Thebanis apud Haliartum. Lys. 3, 4.
- 1. Quam vere de eo secus foret iudicatum, oratio indicio fuit, quae post mortem in domo eius reperta est. 3, 5.
- 2. Et exercitum in Sicilia amissum et Lacedaemoniorum victorias culpae suae tribuebant. Alc. 6, 2.
- 2. Omnia minus prospere gesta culpae tribuebant. 7, 2.
- 1. Huic maxime putamus malo fuisse nimiam opinionem ingenii atque virtutis. 7, 3.
- 1. Contemptus est primo a tyrannis. Quae res et [illis] contemnentibus perniciei et [huic] despecto saluti fuit. Thras. 2, 2.
- 3. Pausanias venit Atticis auxilio. 3, 1.

- 3. Mytilenaei multa milia iugerum agri ei (Pittaco) muneri dederunt. Thras. 4, 2.
- 1. Non quaesivit, ubi ipse tuto viveret, sed unde *praesidio* posset esse civibus suis. Con. 2, 1.
- 1. Apud praefectos regis versabatur iisque omnibus magno erat usui. 2, 4.
- 1. Vereor, ne civitati meae sit opprobrio. 3, 4.

Quanto esset sibi ornamento Dion 2, 1. esset magnae invidiae tyranno 4, 2.

3. Subsidio Lacedaemoniis profectus est. Iph. 2, 5.

Venisset subsidio Boeotis Chab. 1, 1. fuit perniciei sibi. 4, 2. profectus est auxilio Ariobarzani Timoth. 1, 3. fuit tantae laetitiae Atticis 2, 2. essent maiori calamitati Dat. 6, 6.

- 1. Haec (cantare, saltare, philosophia) in Graecia olim magnae laudi erant. Epam. 2, 3.
- 2. Nihil eorum negavit, quae adversarii crimini dabant. 8, 2.
- 1. Hoc loco libet interponere, nimia fiducia quantae calamitati soleat esse. Pel. 3, 1.
- 3. Persuasit Thebanis, ut subsidio Thessaliae proficiscerentur. 5, 2.
- 3. Sero suis praesidio profectus est. Ages. 3, 5.
- 1. Celeritas eius consilii saluti fuit universis. 6, 2.
- 1. Omnibus, qui a rege defecerant, praesidio fuit. 7, 2.
- 3. Subsidio Tacho in Aegyptum missus est (N: iit). 8, 2.
- 3. Donatus est a rege Nectanabide ducentis viginti talentis, quae ille *muneri* populo suo *daret*. 8, 6.

Fore magno usui sibi Eum. 2, 3. adduceret subsidio sibi . 6, 4. quibus auxilio erat missus Timol. 1, 1. fuit indicio 2, 3. tribuebat superbiae illi. 4, 2.

1. Regem Eumenem si aut cepissent aut interfecissent, magno iis pollicetur praemio fore. Hannib. 10, 6.

3. Castellum ei a rege Prusia datum erat muneri. 12, 3.

Misit muneri Bruto Att. 8, 6. fuit praesidio non solum sibi sed etiam ei 10, 5. esset auxilio quam plurimis 11, 1. esse curae Attico 12, 5. sunt indicio ei rei 16, 3. haberet sibi curae 20, 4.

III. Accusativus.

26. Aequipero, iuvo, adiuvo, fugio, effugio, sequor, consequor folge, imitor, aemulor.

*Fugio, ef-, profugio ex, deficio ab, obsequor.

Secutos mores Praef. 3.

Non minus prudentia quam felicitate adiutus est. Milt. 2, 2.

Hestiaei sententiam plurimi sunt secuti. Milt. 3, 6.

Insulas, quae barbaros adiuverant, bello persecutus est. 7, 1. Xerxis classis mille et ducentarum navium longarum fuit, quam duo milia onerariarum sequebantur. Them. 2, 5.

Piraei portus ipsam urbem dignitate aequiperavit, utilitate superavit. 6, 1.

Non effugit civium suorum invidiam. 8, 1.

Simulavit captivos ex vinclis publicis effugisse. Paus. 2, 2.

Paucis ante gradibus, quam qui eum sequebantur, in aedem
Minervae confugit. 5, 2.

Semper eum pedissequi cum nummis sunt secuti. Cim. 4, 2. Erat cum eo quidam ex Arcadia hospes. Hunc sequi se iubet. Alc. 10, 5.

Barbari eum incendium effugisse viderunt. 10, 6.

Nemo eum labore corporisque viribus potuit aequiperare. 11,3. Persarum imitatus est consuetudinem. 11,5.

* Tissaphernes ab amicitia regis defecerat. Con. 2, 2.

Defecerat a rege Tissaphernes. 3, 1.

Imitari patrem **Dion** 3, 1. consecuta est has prosperas, inopinatas res 6, 1. quod dictum consecuta est 6, 4. adiutum Nectenebin Chab. 2, 1. adiutum eos 2, 3. effugere invidiam 3, 2. sequerentur idem consilium **Dat.** 6, 3.

Quod me Agamemnonem aemulari putas, falleris. Epam. 5, 6. Callistratus postulavit, ut Arcades amicitiam sequerentur Atticorum. 6, 1.

Exules Athenas se contulerant, non quo sequerentur otium, sed ut patriam recuperare niterentur. Pel. 2, 1.

Agesilai exemplum utinam imperatores nostri sequi voluissent! Ages. 4, 2.

Numquam destitit, quibuscumque rebus posset, patriam iuvare. 7, 1.

Omnibus, qui a rege defecerant, praesidio fuit. 7, 2.

Effugisset ex praesidiis Eum. 2, 5. quam (invidiam) effugere 7, 1. adiuvari 10, 3. adiutus Phoc. 2, 3. adiuti fuerant. Timol. 2, 2. adiutum tyrannos 2, 4.

In fuga Numidae insidiati sunt ei, quos non solum effugit sed etiam ipsos oppressit. Hannib. 6, 4.

Domo profugerat. 8, 1.

Secutus est castra Neronis Cato 1, 2. *tempus obsequendi studiis suis. Att. 2, 2. iuvit Marium adulescentem hostem iudicatum 2, 2. *fugienti ex patria 4, 4. secutus sit neminem 6, 4. secuti sunt castra 7, 2. effugit nova pericula 7, 3. *adiuvit

familiares ex urbe profugientes Att. 9, 3. fugisse procurationem 15, 3. consecuta est Caesarem 19, 3.

Consequor erreiche Mi. 2, 3. 8, 3. Them 6, 3. Lys. 1, 2. Alc. 2, 1. Dat. 5, 2. Ep. 5, 5. Ag. 1, 4. 2, 5. Hb. 10, 5. 11, 4. Att. 9, 2. 19, 3. 21, 1. insequor Att. 9, 2. persequor verfolge Mi. 7, 1. Alc. 10, 1. Con 4, 1. Dat. 2, 1. 2, 3. 6, 5. 6, 7. Pel. 5, 2. Eum. 5, 2. Hm 1, 4. erzähle Pf. 8. Cato 3, 4. 3, 5. Att. 11, 3. 19, 1. prosequor Alc. 6, 3. Att. 4, 5. consector Them. 2, 3. 4, 4. succedo Di. 10, 2. Cato 2, 2. (Ep. 7, 3.)

Succurro Di. 9, 6. Att. 11, 4. adsum beistehen (Di. 1, 3.)

Eum. 1, 6.

Desum 19: Cim. 4, 3. Timoth. 4, 3. Ep. 10, 2. Eum. 1, 2. Timol. 3, 5. Hm. 3, 2. Att. 11, 1. descisco ab Alc. 5, 1. Dat. 5, 5. 7, 1.

27. Fallit, fugit, decet.

Neque ea res illum fefellit. Alc. 8, 6.

Neque vero haec Dionysium fugiebant. Dion 2, 1.

Quae res eum fefellit. Dion 5, 5.

In quo cum eum opinio fefellisset, sero suis praesidio profectus est. Ages. 3, 5.

Non decere se arbitrabatur, cum praeturam gerere noluisset, asseclam esse praetoris. Att. 6, 4.

28. Übertreffen.

antecedo, anteco, praecurro c. Acc., praesto meist c. Acc. ("von Cicero und Caesar nie, von Livius an oft gebraucht". Lupus), antesto c. Dat.

Abl. limit 41. Abl. mensurae 49.

In his cognitum est, quanto antestaret eloquentia innocentiae. Arist. 1, 2.

Apud Pharnabazum eum nemo in amicitia antecessit. Alc. 9, 3.

Hos (Thraecas) quoque in his rebus antecessit. 11, 4.

Cum eum nemo anteiret virtutibus, multi nobilitate praecucurrerunt. Thras. 1, 3.

Neque amplius requisivit neque quemquam honore se antecessisse existimavit. 4, 3.

Omnes auctoritate anteibat. Chab. 4, 1.

Praestare honestam mortem existimavit turpi vitae. 4, 3. In doctrinis antecessit condiscipulos. Epam. 2, 2.

Callistratus eloquentia omnes eo praestabat tempore. 6, 1.

Fecit idem in exercitationum generibus, ut, qui ceteris praestitissent, eos magnis afficeret muneribus. Ages. 3, 3.

Crateros et Antipater antecedere hunc (Perdiccam) videbantur. **Eum.** 2, 2.

Ex Macedonum gente duo multo ceteros antecesserunt rerum gestarum gloria, Philippus et Alexander. Reg. 2, 1.

Hamilcarem et Hannibalem et animi magnitudine et calliditate omnes in Africa natos praestitisse constat. 3, 5.

Si verum est, quod nemo dubitat, ut populus Romanus omnes gentes virtute superarit, non est infitiandum Hannibalem tanto praestitisse ceteros imperatores prudentia, quanto populus Romanus antecedat fortitudine cunctas nationes. Hannib. 1, 1.

In eam se civitatem contulit, quae antiquitate humanitate doctrinaque praestaret omnes. Att. 3, 3.

Versibus de iis, qui honore rerumque gestarum amplitudine ceteros Romani populi praestiterunt, exposuit. 18, 5.

Supero übertreffen Th. 6, 1. Alc. 11, 2. Con. 4, 3. Di. 4, 1. Timoth. 4, 6. Ep. 2, 2. Hb. 1, 1. 8, 4. 10, 4. vinco Alc. 11, 4. Ag. 3, 5. Eum. 1, 3. 10, 1.

29. Übersetzen, hinüberführen.

Hellespontum copias traiecit. Ag. 4. 4. Traicio Milt. 3, 1. Att. 2, 3. traduco Milt. 3, 1. Hb. 3, 4. transporto Milt. 3, 4.

30. Doppelter Accusativ (1—4) und Nominativ (I—III) bei den Verbis

- 1. I. nenne, bezeichne, erkläre: voco, vocito, appello, compello, nomino, dico, cito, praedicare, fero, significo, iudico.
- 2. II. mache, ernenne: facio, reddo, pono, deligo, creo, sufficio, sumo, duco, do, trado (*loco), peto, retineo, relinquo, adiungo, concilio, gigno; fio, exsisto. Manere mit einem Prädicatsnomen fehlt.
- 3. III. habe, erhalte, halte, erkenne: habeo (*auch mit in, loco, numero), obtineo, nanciscor, duco, existimo, iudico, puto, arbitror, censeo, reor, pono (*auch mit in), cognosco, reperio, experior.
 - 4. zeige mich: me praebeo, ostendo, gero. Prädicative Apposition 4, Acc. c. Inf. 75.

Iudicent hoc genus scripturae leve, non satis dignum. **Praef.** 1. putabunt nihil rectum 2, habetur id nefas 4, citari victorem 5, quae omnia ponuntur infamia, humilia, ab honestate remota 5, quae putantur turpia 6, quae (interior pars aedium) appellatur gynaeconitis 7.

- 3. Confidere cives potuerunt talem eum futurum, qualem cognitum iudicarunt. Milt. 1, 1.
- 2. Atheniensibus consulentibus Pythia praecepit, ut *Miltiadem* imperatorem sibi sumerent. 1, 3.
- I. Insulas, quae Cyclades nominantur, sub Atheniensium redegit potestatem. 2, 5.
- 2. Pontis, dum ipse abesset, custodes reliquit principes. 3, 1.
- 3. Nihil putabat Hestiaeus ipsis (principibus) utilius, quam confirmari regnum Persarum. 3, 5.
- I. Athenienses cursorem eius generis, qui hemerodromoe vocantur, Lacedaemonem miserunt. 4, 3.
- 3. Datis, priusquam Lacedaemonii subsidio venirent, dimicare utile arbitrabatur. 5, 4.
- II. Qua pugna nihil adhuc exstitit nobilius. 5, 5.
- I. In porticu, quae Poecile vocatur, pugna depicta est Marathonia. 6, 3.
- I. Tyrannus fuerat appellatus sed iustus. Omnes autem et
- III. dicuntur et habentur tyranni, qui postestate sunt perpetua in ea civitate, quae libertate usa est. 8, 3.
- III. Antefertur huic nemo, pauci pares putantur. Them. 1, 1.
 - 2. Neocles uxorem Acarnanam civem duxit. 1, 2.
- II. 2. Praetor a populo factus ferociorem reddidit civitatem. 2, 1.
 - 2. Maritimos praedones consectando mare tutum reddidit. 2, 3.
 - 2. Peritissimos belli navalis fecit Athenienses. 2, 3.
 - 3. Noctu de servis suis quem habuit fidelissimum ad regem misit. 4, 3.
 - 2. Xerxen certiorem feci(t) id agi, ut pons, quem in Hellesponto fecerat, dissolveretur. 5, 1. 9, 3.
 - 3. Praecepit, ut undique, quod idoneum ad muniendum putarent, congererent. 6, 5.
 - 2. Se obsidem retinerent. 7, 2.
 - 3. Non minus me bonum amicum habebis, quam fortem inimicum ille expertus est. 9, 4.
 - I. Cognomine Iustus est appellatus. Arist. 1, 2.
 - III. Quaesisse ab eo dicitur, cur tanta poena dignus duceretur. 1, 3.
 - I. Praeter ceteros *Iustus appellabatur*. 1, 4.
 - 2. Iustitia factum est Aristidis, ut omnes fere civitates Graeciae adversus barbaros hos (Athenienses) duces deligerent sibi. 2, 3.
 - 4. Elatius se gerere coepit maioresque appetere res. Paus. 2, 2.
 - 3. Quos Byzantii ceperat, postquam propinquos tuos cognovit, tibi muneri misit. 2, 3.
 - II. Regis voluntate cognita alacrior ad rem gerendam factus est. 2, 6.

- I. Est genus quoddam hominum, quod Hilotae vocatur. Paus. 3, 6.
- 3. Fanum Neptuni est Taenari, quod violari nefas putant Graeci. 4, 4.
- 3. Ephori satius putarunt in urbe eum comprehendi. 5, 1.
- I. In aedem Minervae, quae Chalcioicos vocatur, confugit. 5, 2.
- 2. Atheniensibus licet eodem patre natas uxores ducere. Cim. 1, 2.
- 2. Callias egit cum Cimone, ut Elpinicen sibi uxorem daret. 1, 3.
- 4. Dolopes contumacius se gesserant. 2, 5.
- 1. Testarum suffragiis, [quod illi δστραπισμόν vocant,] decem annorum exilio multatus est. 3, 1.
- 3. Satius existimavit (Graeciae civitates de controversiis suis inter se iure disceptare quam armis) contendere. 3, 3.
- *2. Testimonii loco librum a Pharnabazo datum tradidit. Lys. 4, 3.
- III. Luxuriosus, dissolutus, libidinosus, intemperans reperiebatur. Alc. 1, 4.
 - 3. Socerum habuit Hipponicum, omnium Graeca lingua loquentium ditissimum. 2, 1.
 - II. Posteaquam robustior factus est, multa iocose fecit, quae re-
 - 3. ferremus, nisi maiora potiora haberemus. 2, 3.
 - II. Bello Peloponnesio dux delectris est. 3, 1.
 - I. Ille (Hermes) postea Mercurius Andocidi vocitatus est. 3, 2.
- III. Et potentior et maior quam privatus existimabatur. Multos enim 2. opera forensi suos reddiderat. 3, 4.
- III. Neque ei par quisquam in civitate ponebatur. 3, 5.
 - 2. Absentem, quod sacra violasset, reum fecerunt. 4, 3.
 - 3. Utilissimum ratus est impendentem evitare tempestatem. 4, 4.
- II. His rebus Lacedaemonii non amici Alcibiadi sunt facti. 5, 1.
- II. Ab exercitu recipitur praetorque fit apud Samum. 5, 4.
- 4. Inimicum iis quisque se ostendit, quorum opera patria pulsus fuerat. 6, 4.
- 3. Gloriosius existimavit barbarorum praeda locupletari quam Graiorum. 7, 4.
- 3. Non satis tuta eadem loca sibi arbitrabatur. 9, 1.
- II. Regem Persarum amicum sibi cupiebat adiungi. 9, 5.
- 2. Tyranni Lysandrum certiorem fecerunt nihil earum rerum fore ratum, quas ipse Athenis constituisset. 10, 1.
- III. Effecit, ut, apud quoscumque esset, princeps poneretur habereturque carissimus. 11.6.
 - 2. Haec res illos segnes ad persequendum, hos autem tempore ad comparandum dato fecit robustiores. Thras. 2, 2.
 - 3. Cives civibus parcere aequum censebat. 2, 6.
- II. Praetores creati superioris more crudelitatis erant usi. 3, 1.
- *III. Pittacus (in) septem sapientum numero est habitus. 4, 2.

- III. Pharnabazus habitus est imperator. Con. 2, 2.
 - 1. Necesse est venerari te regem (quod προσκύνησιν illi vocant). 3, 3.
 - 1. Rex Tissaphernem hostem iudicavit. 4, 1.
 - II. Ad mare est missus dato adiutore Pharnabazo. 4, 2.

Putabat se tutum Dion 7, 1. fierent sumptus cottidiani maximi 7, 2. qui vivum eum tyrannum vocitarant, eidem liberatorem patriae tyrannique expulsorem praedicabant 10, 2.

- 2. Multa in re militari meliora fecit. Iph. 1, 2.
- I. A pelta peltastae pedites (appellati sunt, qui antea hoplitae) appellabantur. 1, 4.
- 2. Hastae modum duplicavit, gladios longiores fecit. Expeditiores milites reddidit. 1, 4.
- 2. Artaxerxes Iphicraten ab Atheniensibus ducem petivit. 2, 4.
- I. Quondam Fabiani milites Romani [appellati sunt.] 2, 4.
- 2. Pater Thraecem me genuit, contra ea mater Atheniensem. 3, 4.
- * Habitus est in summis ducibus Chab. 1, 1. datus adiutor 2, 2. adiunxit Epirotas socios Timoth. 2, 1 fit Menestheus praetor 3, 2. arbitrati utile evitare 3, 3. arbitraretur se tutum, duxit iura sanctiora 4, 3. repertus erat fortis, strenuus, fidelis Dat. 1, 1. habuit partem Ciliciae provinciam 1, 1. habeat eos inimicissimos 5, 4. quos appellant Cardacas 8, 2. facit certiorem Datamen 11, 1.
- *III. Scimus nostris moribus saltare in vitiis poni; quae omnia apud Graecos et grata et laude digna ducuntur. Ep. 1, 2.
 - 3. Philosophiae praeceptorem habuit Lysim Tarentinum. 2, 2.
 - II. Postquam *ephebus factus est* non tam magnitudini virium servivit, quam velocitati. 2, 4.
 - 3. Quod me tui similem existimasti, non miror. 4, 3.
 - 3. Neque vero id satis habuit. 4, 5.
 - 3. Habuit obtrectatorem Menecliden quendam et adversarium in administranda re publica. 5, 2.
 - II. Dux est delectus belli imperitus. 7, 1.
 - 2. Talem ex te natum relicturus es.... Ex me natam relinquo pugnam Leuctricam. 10, 1. 2.
 - 3. Omnem civilem victoriam funestam putabat. 10, 3.
 - I. Phoebidas arcem oppidi Thebarum, quae Cadmea nominatur, occupavit. Pel. 1, 2.
 - 3. Susceptis inimicitiis Lacedaemonii satius ducebant Thebanos obsideri quam liberari. 1, 3.
 - 2. Exules diem delegerunt ad inimicos opprimendos civitatemque liberandam eum, quo maximi magistratus simul consuerant epulari. 2, 2.

- 3. Legationis iure satis tectum se arbitrabatur. Pel. 5, 1.
- 2. Agis filium reliquerat Leotychidem. Ages. 1, 4.
- 2. Tissaphernes periurio suo deos sibi iratos reddidit. 2, 5.
- 2. II. Animadvertit homines sibi conciliare (N:-ri) amiciores. 2, 5.
 - III. Ea regio (Caria) multo putabatur locupletissima. 3, 1.
 - III. Omnium opinione in Asia victor ducebatur. 3, 6.
 - 3. Multo gloriosius duxit, si institutis patriae paruisset, quam si bello superasset Asiam. 4, 3.
 - 3. Templa deorum sancta habebat. 4, 7.
- *III. Praedicabat mirari se non sacrilegorum numero haberi, qui supplicibus nocuissent 4, 8.
 - I. Bellum Corinthium est appellatum. 5, 1.
 - 4. Talem se imperatorem praebuit. 6, 1.
 - 3. Ut naturam fautricem habuerat in tribuendis animi virtutibus, sic maleficam nactus est in corpore fingendo. 8, 1.
 - 1. Eorum ornatus in eis regem neminem significabat. 8, 2.
 - I. Venit in portum, qui Menelai vocatur. 8, 6.

Exstitisset maior Eum. 1,1. *habuit eum scribae loco 1,5. existimantur scribae mercennarii 1,5. alae que appellabatur Hetaerice, habitus est particeps 1,6. habiti sunt fortissimi 3,4. castellum quod appellatur Nora 5,3. se gessit crudelissime 6,3. duxit satius 6,5. cognoscat (facta) paria 8,3. reddant ignes perexiguos 9,3. appellati sunt reges, appellatus est nemo rex sed praefectus 13,2. appellatus est Bonus Phoc. 1, 1. existimabantur bene meriti 2,2. factus populus superior. 3, 2. exstitit hic vir magnus Timol. 1, 1. putatur difficilius 1,2. delectus frater dux, duxerit satius 1,3. compellaret eum fratricidam impiumque 1,5. ducebat eam victoriam praeclaram 2,2. haberet diem natalem festum 5,1. appellatur gymnasium Timoleonteum 5,4. quem putaret insidiatorem Reg. 2,2.

- 2. Poeni extremo Hamilcarem imperatorem fecerunt. Hamilc. 2, 3.
- II. Amplius centum milia facta erant armatorum. 2, 4.
- 2. Philippum absens hostem reddidit Romanis. Hannib. 2, 1.
- 2. Te ipsum frustraberis, si non me in bello principem posueris. 2, 6.
- II. Hamilcaris post obitum *Hasdrubale imperatore suffecto* equitatui omni praefuit. 3, 1.
- I. Minor quinque et viginti annis natus imperator factus est. 3, 2.
- II. Is hodie saltus Graius appellatur. 3, 4.
- 1. Ut Karthaginem rediit, rex factus est. 7, 4.

Poeni ipsum exulem iudicarunt. 7, 7.

Quem habuit collegam Cato 1, 1. factus est aedilis 1, 3. obtinuit Sardiniam provinciam 1, 4. nactus Hispaniam citeriorem provinciam

2, 1. factus censor 2, 3. appellasse (libros) omnes Origines 3, 3. nobilis ferebatur Att. 1, 3. ratus tempus idoneum, iudicatum Marium hostem 2, 2. appellatur modus medimnus 2, 6. facere civem 3, 1. habebant hunc actorem, auctorem 3, 2. haberet eandem urbem et patriam et domum 3, 3. habebat Caecilium avunculum 5, 1. fecit eum heredem 5, 2. factus est praes, manceps 6, 3. haberet eum principem 8, 2. dicam eum prudentem, appellanda est perpetua naturalis bonitas divinatio 9, 1. iudicatus Antonius hostis 9, 2. existimans quaestum maximum cognosci memorem gratumque 9, 5. quem habebat carissimum 10, 5. existimetur prudentia singularis 10, 6. fieret Saufeius certior 12, 3. habitus est bonus paterfamilias, civis 13, 1. quod arbitramur iucundissimum 14, 1. se gesserit parum splendide 14, 2. habebat nihil carius 15, 2. duceret nefas 17, 2. reddidit familiaritatem frequentiorem 19, 4. facere Atticum certiorem 20, 4. habeam vos testes 21, 5.

31. Doceo, celo.

Imbuo, erudio, impertio 47.

Relatum legent, quis musicam docuerit Epaminondam. Praef. 1.

Id Alcibiades diutius celari non potuit. Alc. 5, 2.

Phalangem loco vetuit cedere obnixoque genu scuto, proiecta hasta impetum excipere hostium docuit. Chab. 1, 2.

Et citharizare et cantare ad chordarum sonum doctus est a Dionysio. Epam. 2, 1.

Iter quo habeat, omnes celat. Eum. 8, 7.

Si quid amice de Romanis cogitabis, non imprudenter feceris, si *me celaris*. Hann. 2, 6.

Harum nuptiarum conciliator fuit (non est enim celandum) M. Antonius. Att. 12, 2.

Celo findet sich ausserdem: Con. 5, 3. Dat. 5, 6. 6, 1. Ep. 3, 2.

32. Fordern.

Posco Alc. 1,3. absolut; postulo mit Accusativ der Sache oder Nebensatz: Milt. 1, 4. 2, 4. Alc. 4, 1. 7, 1. Ep. 6, 1. Eum. 8, 2. Phoc. 2, 4. Timol. 2, 1. Hann. 2, 4. 12, 3. Die Angabe der Person fehlt stets.

33. Bitten.

rogo, oro, precor; peto bitten, zu erreichen suchen. Vgl. 74. Multi eius demigrationis petierunt societatem. Milt. 1, 2. Brevi tempore tota regione, quam petierat, potitus est. 2, 1.

Athenienses auxilium nusquam nisi a Lacedaemoniis petiverunt. Milt. 4, 3.

Persae non castra sed naves petierunt. 5, 5.

Maxime Athenienses peti dicebantur propter pugnam Marathoniam. Them. 2, 6.

Confugi ad te, exagitatus a cuncta Graecia, tuam petens amicitiam. 9, 4.

Te autem rogo, ut annuum mihi tempus des. 9, 4.

Aditum petentibus [conveniundi] non dabat. Paus. 3, 3.

Petiit a Pharnabazo, ut ad ephoros sibi testimonium daret. Lys. 4, 1.

Lacedaemonii perterriti pacem petiverunt. Alc. 5, 5.

Se coacturum Lysandrum dimicare aut pacem petere. 8, 2. Petivit a Pharnabazo, ut ad regem mitteretur. 10, 1.

Nolite, oro vos, id mihi dare, quod multi concupiscant. Thras. 4, 2.

Petiit ab his, ut Dion 2, 4.

Artaxerxes Iphicraten ab Atheniensibus ducem petivit. Iph. 2, 4. Petivit colloquium eius Dat. 10, 3.

Hunc Diomedon rogavit, ut tuto exire liceret. Epam. 4, 4.
A quo cum peterent opem, nullam adhibuit memoriam contumeliae. 7, 2.

Unum ab iis petivit, ut in sepulcro suo inscriberent... 8, 2. Leotychides id, quod petivit, non consecutus est. Ages. 1, 4. Tissaphernes indutias petivit a Lacone. 2, 3.

Petiit pacem ab eo Eum. 4,3. petiit ab Eumene absente ne 6,3. peterent ab eo ut Phoc. 3, 2. petierunt opem a Corinthiis ducemque Timol. 2, 1. oravit homines ne 5, 2. precatum hoc a dis 5, 3.

Poeni auxilia ab Romanis petierunt. Hamile. 2, 3.

Ab eo petere coepi, ne dubitaret ducere. Hannib. 2, 4.

Apenninum transiit petens Etruriam. 4, 2.

Eumenes rex fuga salutem petiit. 11, 4.

Patres conscripti legatos in Bithyniam miserunt, qui ab rege peterent, ne inimicissimum suum secum haberet. 12, 2. Sensit id non fortuito factum, sed se peti. 12, 5.

Oro te Att. 4, 2. petiit honores, peti honores 6, 2. quid-quid rogabatur 15, 1. peto a vobis ut 21, 6. oraret eum ne 22, 2.

34. Fragen.

Interrogo, requiro; quaero fragen, suchen, untersuchen.

Angustias quaerebat, ne multitudine circumiretur. Them. 3, 2.

Quaesisse ab eo dicitur, quare id faceret. Arist. 1, 3.

Tempus eius interficiundi quaerere instituerunt. Alc. 5, 1. Quaesivit a medicis, quemadmodum Dion 2, 4.

Interrogabatur filius eius, utrum pluris, patrem matremne faceret. Iph. 3, 4.

Potiusquam ipse acciperet pecuniam, adducebat eam, qui quaerebat, ad eos, qui conferebant. Epam. 3, 6.

A quo (Diomedonte) cum quaesisset, quo se deduci vellet, ille Athenas dixit. 4, 5.

Magistratus Thebani nuntium usque eo despexerunt, ut ne quaerere quidem de tanta re laborarint. Pel. 3, 1.

Quaerebatur ab eo, quid iis vellet fieri. Ages. 4, 6.

His quaerentibus Agesilaum vix fides facta est unum esse ex iis, qui tum accubabant. 8, 3.

Pater quaesivit a me, vellemne secum in castra proficisci. Hannib. 2, 4.

Tabellarius se regem professus est quaerere. 11, 2. Requireret aliquid ab eo Att. 20, 2.

Accusativ in Ausrufungen fehlt.

35. Adverbialer Accusativ.

Multum: Mi. 8, 2. Them. 1, 3. Lys. 3, 3. Con. 2, 1. 2, 3. Di. 1, 3. 5. 2. Iph. 1, 2. Dat. 7, 3. Eum. 1, 2. 10. 1. Att. 16, 3. plus: Mi. 5, 2. 5, 5. Alc. 4, 6. 8, 2. Thr. 1, 4. Ag. 3, 6. Eum. 3, 6. 10, 3. Hb. 10, 3. Att. 5, 3. 5, 4. plurimum: Cim. 2, 1. Alc. 3, 5. 4, 6. Thr. 3, 2. Con. 5, 4. Chab. 3, 3. 3, 4. Ep. 2, 4. 4, 1. potissimum: Mi. 1, 2. Them. 9, 1. 10, 4. Ag. 3, 1. 8, 5. Timol. 4, 3. Hb. 11, 6. Att. 3, 3. 12, 1. paulum: Hm. 1, 4. minimum: Di. 1, 2. tantum: Con. 4, 1. Di. 3, 3. Iph. 1, 2. Chab. 3, 4. Ag. 5, 2. Timol. 1, 3. Reg. 1, 4. Att. 12, 2. quantum: Chab. 3, 4. Pel. 1, 1. Att. 8, 4. 9, 3. 19, 1. aliquantum: Ep. 9, 2. nihil: Ep. 4, 2. Att. 9, 3. 21, 5. quid: Hb. 2, 6. Att. 17, 1. multa: Ep. 6, 1. nonnulla: Timol. 5, 3.

IV. Ablativus.

36. Ablativus originis

mit oder ohne Präposition bei natus, ortus, generatus.

Neocles uxorem Acarnanam civem duxit, ex qua natus est Themistocles. Them. 1, 2.

Atheniensibus licet eodem patre natas uxores ducere. Cim. 1, 2. Natus in amplissima civitate summo genere. Alc. 1, 2. Natus nobili genere Dion 1, 1. filios natos ex illo 2, 4.

Menesthea filium reliquit ex Thraessa natum. Iph. 3, 4.
Natus patre Camisare, natione Care, matre Scythissa
Dat. 1, 1. ortus a Pylaemene 2, 2. nati erant ex fratre et sorore. 2, 3.

Natus est patre, quo diximus, genere honesto. Epam. 2, 1. Cum Pelopidas male eum patriae consulere diceret, 'Vide,' inquit 'ne tu peius consulas, qui talem ex te natum relicturus sis.... Ex me natam relinquo pugnam Leuctricam.' 10, 1. 2.

Soror nata ex eisdem parentibus **Timol.** 1, 4. ortus municipio Tusculo. Cato 1, 1. generatus ab origine ultima. Att. 1, 1. ortus a quo 18, 3. ordine, quo erat ortus 19, 2. neptis nata ex Agrippa, Neroni nato Drusilla 19, 4.

37. Ablativus causae

- 1. bei Verbis der Gemütsbewegung: gaudere, delectari, efferri (indignari c. Acc.).
- 2. zur Angabe des innern Beweggrundes, zuweilen mit den Participien *ductus, incensus, perterritus, captus.
- 3. zur Angabe des äussern Beweggrundes, zuweilen mit den Participien * ductus, adductus, per-, commotus, impulsus, perterritus, coactus, captus, deceptus, perculsus.

Qua re Pf. 8. Them. 6, 4. 7, 2. 7, 6. Paus. 2, 3. Alc. 3, 5. 10, 1. Thr. 4, 2. Ep. 1, 4. Ag. 4, 1. Eum. 11, 3. Phoc. 4, 2. Hb. 2, 6. 5, 4. 11, 5. Cat. 3, 5. Att. 21, 6.

Crimine bei gerichtlichen Verbis 16. *Quo facto 79.

- 3. Hoc oraculi responso cum delecta manu classe Chersonesum profectus est. Milt. 1, 4.
- 3. Eorum voluntate perpetuum imperium obtinebat, qui miserant. ?, 3.
- *3. Cares non dicto sed secunda fortuna adversariorum capti resistere ausi non sunt. 2, 5.
- *3. Hoc tumultu Athenienses permoti auxilium a Lacedaemoniis petiverunt. 4, 3.
 - 3. Si castra facta essent, et civibus animum accessurum et hostes eadem re fore tardiores. 4, 5.
- *3. Miltiadis auctoritate impulsi Athenienses copias ex urbe eduxerunt. 5, 2.
 - 1. Parum insulam opibus elatam oratione reconciliare non potuit. 7,2.
 - 3. Huius consilio triplex Piraei portus constitutus est. Them. 6, 1.
 - 3. Lacedaemonii causam idoneam nacti sunt propter barbarorum excursiones, qua negarent oportere extra Peloponnesum ullam urbem muros habere. 6, 2.
 - 3 Spartae professus est Athenienses suo consilio, quod communi

iure gentium facere possent, deos publicos suosque patrios ac penates muris saepsisse. Them. 7, 4.

- 3. Ob eundem timorem, quo damnatus erat Miltiades, testularum suffragiis e civitate eiectus est. 8, 1.
- *3. Hac necessitate coactus domino navis, quis sit, aperit. At
 - 2. ille clarissimi viri captus misericordia diem noctemque procul ab insula in salo navem tenuit in ancoris. 8, 6. 7.
 - 3. Eius arbitrio quadringena et sexagena talenta quotannis Delum sunt collata. Arist. 3, 1.
 - 1. Qua victoria (apud Plataeas) elatus plurima miscere coepit et maiora concupiscere. Paus. 1, 3.
 - 1. Rex tot hominum salute tam sibi necessariorum magno opere gavisus est. 2, 5.
- *3. Hoc nuntio commotus domum rediit. 3, 5.
- 3. Posterius dei Delphici responso erutus atque eodem loco sepultus est, ubi vitam posuerat. 5, 5.
- *2.3. Habebat in matrimonio sororem germanam suam, non magis amore quam more ductus. Cim. 1, 2.
 - 3. Quibus rebus unus in civitate maxime florebat. 3, 1.
 - 1. Hac victoria (apud Aegos flumen) elatus sibi indulsit. Lys. 1, 3.
 - 3. Ipsius nutu omnia gerebantur. 2, 1.
 - *2. Quo dolore incensus iniit consilia reges Lacedaemoniorum tollere. 3, 1.
 - 3. Huius consilio atque auctoritate Athenienses bellum Syracusanis indixerunt. Alc. 3, 1.
 - 3. Huius consilio Lacedaemonii cum Perse rege amicitiam fecerunt. 4, 7.
 - *2. Lacedaemonii pertimuerunt, ne caritate patriae ductus aliquando ab ipsis descisceret. 5, 1.
 - 3. Tota respublica domi bellique ei tradita est, ut unius arbitrio gereretur. 7, 1.
 - 1. Timebatur, ne secunda fortuna magnisque opibus elatus tyrannidem concupisceret. 7, 3.
 - 3. Dixit Lacedaemonios eo nolle classe confligere, quod pedestribus copiis plus quam navibus valerent. 8, 2.
 - *3. His Laco (Lysander) rebus commotus statuit accuratius sibi agendum cum Pharnabazo. 10, 2.
 - 3. Multa hic sine Alcibiade gessit, quae ille universa naturali quodam bono fecit lucri. Thras. 1, 3.
 - 3. Eius omnia arbitrio gesta sunt. Con. 2, 2.
 - 3. Multis magnisque meritis apud regem, etiam cum in officio non maneret, valebat. 3, 1.

Delectatus est Dione Dion 2, 3. *precibus adductus 2, 3. *quo commotus 2, 5. indignarentur factum, odio 4, 2. sua mobilitate 6, 1. quorum consensu 6, 3. *timore perterritae, praecepto suo 8, 4. *suspicione falsa ducti 10, 1.

3. Nusquam culpa male rem gessit. Iph. 1, 2.

Hoc nuntio Chab. 3, 1. *odio coactus (Fl: exactus) Timoth. 3, 5. iussu populi 4, 3. magnitudine 4, 6. iussu regis Dat. 2, 1. facto, ornatu delectatus 3, 4. iussu suo 6, 4. *nova re commoti 6, 6. *quo nuntio commotus 7, 1. *decepti ordine atque vestitu 9, 4. lassitudine 11, 3.

- 3. Diomedon rogatu Artaxerxis regis Epaminondam pecunia corrumpendum susceperat. Epam. 4, 1.
- 3. Phoebidas arcem oppidi Thebarum, quae Cadmea nominatur, occupavit *impulsu* paucorum Thebanorum, idque *suo privato* non *publico* fecit *consilio*. **Pel.** 1, 2.
- *3. Lacedaemoniorum imperii maiestas Leuctrica pugna ab hoc initio perculsa concidit. 2, 4.
- *2. Incensus ira equum in Alexandrum concitavit. 5, 4.
 - 3. Nuntius ei domo venit ephororum missu. Ages. 4, 1.
- *3. Quidam adulescentuli hostium adventu perterriti ad Thebanos transfugere voluerunt. 6, 2.
- 2. Barbari eum *ignorantia* bonarum rerum vilia potissimum sumpsisse arbitrabantur. 8, 5.
 - *Plaga hac perculsus Eum. 5, 1.* his rebus permotus 6, 5. inveterata cum gloria tum etiam licentia 8, 2. invidia perfidiaque 10, 2. eo 11, 5. consilio eius Phoc. 2, 2. (iussu) populi 2, 4. non odio tyrannidis sed cupiditate Timol. 2, 3. eo 4, 1.
- 3. Diuturnitate externi mali exarsit intestinum bellum. Hamilc. 2, 1.
- 3. Bithynii Hannibalis *praecepto* universi navem Eumenis adoriuntur. **Hannib.** 11, 4.
- *3. Adversarii nova re perterriti puppes verterunt. 11, 6.
- 3. Ne vitam alieno arbitrio dimitteret, venenum sumpsit. 12, 5. Hortatu Valerii Cato 1, 1. rogatu Attici 3, 5. praemiis Att. 11, 1. *studio philosophiae ductus 12, 3. non inertia sed iudicio 15, 3. neque natura solum sed etiam doctrina 17, 3. Bruti rogatu 18, 3. Attici admonitu 20, 3.

38. Glorior, nitor, fido.

Hestiaeus Milesius obstitit, quod Darii regno ipsorum niteretur dominatio. Milt. 3, 5.

Pecunia fidebat. Lys. 3, 5.

Victoria fidentem Agesilaum (frustratus est) (N: fidente Agesilao reliquam phalangem loco vetuit cedere). Chab. 1, 2.

Hoc ipsum vere gloriantem audivi in funere matris suae se numquam cum matre in gratiam redisse. Att. 17 1.

39. Fretus, contentus.

Datis fretus numero copiarum suarum confligere cupiebat. Milt. 5, 4.

Thasios opulentia fretos suo adventu fregit. Cim. 2, 5. Qua fortuna Alcibiades non erat contentus. Alc. 9, 4. Illa corona contentus erat Thrasybulus. Thras. 4, 3.

Fretus non tam suis copiis quam odio tyranni maximo animo quinquaginta annorum imperium oppugnatum profectus est. Dion 5, 3.

Timothei moderatae sapientisque vitae cum pleraque possimus proferre testimonia, uno erimus contenti. Timoth. 4, 2.

Has adversus copias spes omnis consistebat Datami in se locique natura. Quibus fretus conflixit. Dat. 8, 3.

Domo eadem fuit contentus, qua Eurysthenes fuerat usus. Ages. 7, 4.

Omnia oppida abalienata restituit patriae. Neque eo fuit contentus, sed etiam fines imperii propagavit. Hamile. 2, 5.

Praefecturas delatas sic accepit, ut neminem in provinciam sit secutus, honore fuerit contentus. Att. 6, 4.

Contentus erat ordine equestri, quo erat ortus. Att. 19, 2.

40. Krank an, sterben an.

Eo tempore aeger erat vulneribus, quae in oppugnando oppido acceperat. Milt. 7, 5.

Thucydides illum ait Magnesiae morbo mortuum. Them. 10,4: Senectute diem obiit supremum Reg. 1, 2. morbō naturae debitum reddiderunt 1, 5. a morbo periit. 3, 3.

41. Ablativus limitationis

bei Ausdrücken der Gleichheit und des Übertreffens,
 in andern Fällen.

Verba des Übertreffens 28. Abl. mensurae 49. Re vera Con. 2,2. Ag. 2,3. Eum. 1,5. maior natu Them. 2,8. Iph. 1,1. Timoth. 3,4. maximus natu Ag. 1,3.

- 1. Et antiquitate generis et gloria maiorum et sua modestia unus omnium maxime florebat. Milt. 1, 1.
- 2. Dixit eos, qui Asiam incolerent Graeci genere, liberos a Persarum futuros dominatione. 3, 4.

- 1. Piraei portus ipsam urbem dignitate aequiperavit, utilitate supcravit. Them. 6, 1.
- 1. Thucydides aetate proximus fuit de iis, qui illorum temporum historiam reliquerunt. 9, 1.
- 2. Cognomine Iustus est appellatus. Arist. 1, 2.
- 2. Apud Plataeas Mardonius, satrapes regius, natione Medus, fugatus est. Paus. 1, 2.
- 2. Habebat in matrimonio sororem germanam suam nomine Elpinicen. Cim. 1, 2.
- 1. Creverat cum fama tum opibus. Alc. 7, 5.
- 1. Athenis omnes splendore ac dignitate superavit vitae. 11, 2.
- 1. Nemo eum labore corporisque viribus potuit aequiperare. 11, 3.
- 1. Parsimonia victus atque cultus omnes Lacedaemonios vicit. 11, 4.
- 1. Neminem huic praefero fide, constantia, magnitudine animi, in patriam amore. Thras. 1, 1.
- 1. Cum eum nemo anteiret his virtutibus, multi nobilitate praecucurrerunt. 1, 3.
- 1. Neminem honore se antecessisse existimavit. 4, 3.
- 1. Lacedaemonii ducem fortem secum dimicaturum videbant, quem neque consilio neque copiis superare possent. Con. 4, 3.

Nomine Sophrosynen, Areten **Dion** 1, 1. superari ingenio, auctoritate, amore populi 4, 1. dissimilis horum et factis et moribus **Chab.** 3, 4. anteibat omnes auctoritate 4, 1. augeri agro atque urbibus **Timoth.** 1, 3. praestantes usu sapientiaque 3, 2. consilii, quo omnes superabat 4, 6. inferior copiis **Dat.** 8, 4. simillimum sui corpore ac statura 9, 3.

- 1. Nemo ei Thebanus par erat eloquentia. Epam. 5, 1.
- 1. Callistratus eloquentia omnes eo praestabat tempore. 6, 1.
- 2. Lacedaemonii duos habebant semper reges, nomine magis quam imperio. Ages. 1, 2.
- 1. Deligebatur rex, qui proximus esset propinquitate 1, 3.
- 1. Tissaphernes victum se vidit consilio. 3, 5.
- 1. Laco videbat hostis equitatu superare. 3, 6.
- 2. Omnium opinione victor ducebatur. 3, 6.
- 2. Claudus erat altero pede. 8, 1.

Vincebat omnes cura vigilantia patientia calliditate et celeritate ingenii Eum. 1, 3. praestantes cum claritate tum usu belli 3, 3. vicit callidum imperatorem consilio 10, 1. valentes opibus 10, 3. cognomine Bonus Phoc. 1, 1. verbo apud regem Philippum re ipsa apud Polyperchontem 3, 3. valeret pedibus 4, 1. iudicio omnium Timol. 1, 1. provectus aetate 4, 1. nomine Demaenetus 5, 3. nomine non potestate rex Reg. 1, 2. cognomine

Macrochir Reg. 1, 3. antecesserunt gloria multo ceteros 2, 2. praestitisse omnes et animi magnitudine et calliditate 3, 5.

- 2. Hamilcar, cognomine Barca, primo Poenico bello praeesse coepit exercitui. Hamilc. 1, 1.
- 1. Si verum est, quod nemo dubitat, ut populus Romanus omnes gentes virtute superarit, non est infitiandum Hannibalem tanto praestitisse ceteros imperatores prudentia, quanto populus Romanus antecedat fortitudine cunctas nationes. Hannib. 1, 1.
- 1. Videbat Prusiam domesticis opibus minus esse robustum. 10, 2.
- 1. Superabatur navium multitudine; dolo erat pugnandum, cum par non esset armis. 10, 4.

Crevit laude Cato 2, 4. civitatem quae praestaret omnes antiquitate humanitate doctrinaque Att. 3, 3. non minus animo quam ventre delectarentur 14,1. praestiterunt ceteros honore rerumque gestarum amplitudine 18, 5. humiliores fortuna 19, 2. crevisset non minus dignitate quam gratia fortunaque. 21, 1.

42. Dignus, indignus.

Erunt, qui hoc genus scripturae leve et non satis dignum summorum virorum personis iudicent. Praef. 1.

Quaesisse ab eo dicitur, cur tanta poena dignus duceretur. Arist. 1, 3.

Res multas memoria dignas gessit. Chab. 1, 1.

Haec extrema fuit aetas imperatorum Atheniensium, neque post illorum obitum quisquam dux in illa urbe fuit dignus memoria. Timoth. 4, 4.

Neque quicquam fecit, quod fide sua esset indignum Dat. 5, 5.

Haec omnia (musice, saltare) apud Graecos et grata et laude digna ducuntur. Epam. 1, 2.

Dicemus de moribus, et si qua alia memoria digna erunt. 1,4. Hi fere fuerunt Graecae gentis duces, qui memoria digni videantur. Reg. 1, 1.

48. Ablativus comparationis

und Ausfall von quam ohne Veränderung des Casus.

Qua pugna (Marathonia) nihil adhuc exstitit nobilius. Milt. 5, 5.

Xerxes minus diebus triginta in Asiam reversus est. Them. 5, 2.

Constat inter omnes, qui de eo memoriae prodiderunt, nihil illo fuise cacellentius vel in vitiis vel in virtutibus. Alc. 1, 1.

Non plus habuit secum triginta de suis. Thras. 2, 1.

Ex istis nolo amplius quam centum iugera. 4, 2.

Quo neque acutius cogitatum neque celerius factum Dat. 6, 8. non amplius hominum mille 8, 3.

Omnino non erant amplius centum, qui tanto se offerebant periculo. Pel. 2, 3.

Retardaretur non minus totidem (quinque) dierum spatio **Eum.** 9, 2 non amplius quam triduum 12, 4. fortior illo Reg. 1, 4.

Amplius centum milia facta erant armatorum. Hamilc. 2, 4.

Non amplius novem annos natus erat. Hannib. 2, 3.

Minor quinque et viginti annis natus imperator factus est. 3, 2.

Minus emax illo Att. 13, 1. amplius quam terna milia 13, 6. qua (existimatione) nihil habebat carius. 15, 2 nihil dulcius libris 18, 4. non amplius quaternis quinisve versibus descripserit. 18, 6.

44. Ablativ der Trennung

oder Präposition bei den Verbis:

- 1. entfernen, vertreiben: pello, de-, ex-, propello, eicio, averto, removeo, seiungo, segrego.
 - 2. abhalten: prohibeo, excludo, deterreo, defendo, custodio.
- 3. sich entfernen: cedo, abs-, de-, dis-, ex-, recedo, di-, egre-dior, exeo, decido.
 - 4. entfernt sein: absum, sum ab.
 - 5. abstehen, sich enthalten: desisto, me abstineo.
 - 6. liber a.

Deficio a, descisco a 26. Weggelassen sind die regelmässig gebrauchten Städtenamen und von den häufig vorkommenden Verbis libero, da es der Hauptregel über ab folgt.

- 6. Si Darius interiisset, Graecos liberos a Persarum futuros dominatione et periculo. Milt. 3, 4.
- 1. Hestiaeus dixit Dario exstincto ipsos potestate expulsos civibus suis poenas daturos. 3, 5.
- 4. Marathon abest (N: est) ab oppido circiter milia passuum decem 4, 2.
- 2. Quo factum est, ut Parii a deditione deterrerentur. 7, 4.
- 3. Quo factum est, ut ab Artemisio discederent. Them. 3, 4.
- 1. Xerxes iterum a Themistocle gradu depulsus est. 5, 1.
- 2. Certiorem Xerxem fecit id agi, ut reditu in Asiam excluderetur. 5, 1.
- 2. Athenienses deos suos, quo facilius ab hoste possent defendere, muris saepserunt. 7, 4.
- 1. Testularum suffragiis e civitate eiectus est. 8, 1.

- 3. Dominus navèm tenuit in ancoris neque quemquam ex ea exire passus est. Them. 8, 7.
- 1. Animadvertit quendam scribentem, ut patria pelleretur. Arist. 1, 3.
- 1. Ex iis regionibus barbarorum praesidia depulit. Paus. 2, 1.
- 1. Scyrum vacuefecit, possessores veteres urbe insulaque eiecit. Cim. 2, 5.
- 1. Inimici Alcibiadem ex ea (re publica) eiecerunt. Alc. 4, 6.
- 1. Lacedaemonii Ioniam a societate averterunt Atheniensium. 4, 7.
- 1. Talem virum e civitate expulerunt. 6, 2.
- 3. Ut e navi egressus est, unum omnes illum prosequebantur. 6, 3.
- 1. Patria pulsus fuerat. 6, 4.
- 1. Facile erat ei Seuthem regem Thraecum, adducere, ut eum terra depelleret. 8, 3.
- 3. Ab hoc (Philocle) discessit. 8, 5.
- 1. Tyranni plurimos cives patria expulerunt. Thras. 1, 5.

 Deterritus a voluntate Dion 3, 3, remotum a cor

Deterritus a voluntate Dion 3, 3. remotum a conventu, discedant a foribus 9, 1.

3. Thebani Sparta abscesserunt. Iph. 2, 5.

Cedere loco Chabr. 1, 2. aberat Athenis, afuturos tantum ab invidia quantum a conspectu recesserint 3, 4. destiterunt de contentione Timoth. 2, 2. aberat ab regionibus Dat. 4, 3. deterritus a conatu 4, 5. discederet ab exercitu 5, 1. discederet superior proeliis 8, 4.

- 1. Cum patria essent expulsi, recepti sunt ab Atheniensibus. Epam. 6,3.
- 3. A iudicio capitis maxima discessit gloria. 8, 5.
- 3. Non prius pugna excesserunt, quam repugnantes profligarunt. 9,2.
- 1. Exules praesidium Lacedaemoniorum ex arce expulerunt. 10, 3.
- 1. Phoebidam Lacedaemonii ab exercitu removerunt. Pel. 1, 3.
- 1. Pulsus patria carebat. 1, 4.
- 1. Seiunctum ab re proposita est. 3, 1.
- 1. Praesidium Lacedaemoniorum ex arce pepulerunt. 3, 3.
- 3. In proelio procul digressus est a suis. 5, 4,
- 4. Haud ita longe aberat a Peloponneso. Ages. 4, 5.
- 4. Tantum afuit ab insolentia gloriae, ut commiseratus sit fortunam Graeciae. 5. 2.

Decidissent ex equis Eum. 4, 2. excessit ex proelio 4, 2. discessisset superior proelio 10, 2. pulsus est Macedonia Phoc. 3, 2. propulit patria 3, 2. depelleret servitutem a Syracusanis Timol. 1, 1. afuit a societate 1, 3. decedere ex conspectu 1, 6. depulit Dionysium Sicilia 2, 1. exiit ex ore 4, 2.

3. Catulus negavit bellum compositurum, nisi ille cum suis armis relictis Sicilia decederent. Hamile. 1, 5.

- 1. Hostes a muris Karthaginis removit. Hamilc. 2, 4.
- 1. Patria pulsus erat et alienarum opum indigebat. Hannib. 1, 3.
- 1. Se ab interioribus consiliis segregari vidit. 2, 2.
- 1. Alpes Italiam ab Gallia seiungunt. 3, 4.
- 2. Alpicos conantes prohibere transitu concidit 3, 4.
- 4. Hadrumetum abest a Zama circiter milia passuum trecenta. 6, 3.
- 3. Numidae simul cum eo ex acie excesserant. 6, 4.
- 2. Gortynii templum magna cura custodiunt non tam a ceteris quam ab Hannibale. 9, 4.
- 2. Classiarii a ceteris satis habebant se defendere 10, 5.

Decedens ex Africa Cato 1, 4. depellere de provincia 2, 2. decedens ex Asia Att. 4, 1. se removisset a consiliis 8, 4. cedenti Italia 8, 6. cesserat Italia 9, 2. decesserat de foro 10, 2. seiunctam ab eo fortunam 10, 5. afuit a cupiditate 12, 2. abesset ab urbe 20, 1. se abstinuisset cibo 22, 3.

45. Ablativus copiae et inopiae

bei abundo, careo, indigeo (auch c. Gen.), privo, spolio, nudo. — Compleo Hannib. 9, 3 (2). oppleo 11, 6.

Erat inter colonos dignitate regia, quamquam carebat nomine. Milt. 2, 3.

Urbem Parum omni commeatu privavit. 7, 2.

Non carebat suspicione. Paus. 3, 5.

Semper eum pedissequi cum nummis sunt secuti, ut, si quis opis eius indigeret, haberet, quod statim daret. Cim. 4, 2.

Neminem iacentem veste spoliavit, nil attigit nisi arma, quorum indigebat. Thras. 2, 6.

Telum nudatum vagina Dat. 11, 4.

Amicorum in se tuendo caruit facultatibus. Epam. 3, 4. Perfecit, ut auxilio [Lacedaemonii] sociorum privarentur. 6, 4.

Pulsus patria carebat Pel. 1, 4.

Initio exul patria caruit. 5, 1.

Praecipue Lacedaemonii indigebant pecunia. Ages. 7, 2.

Abundaret omni genere copiarum Eum. 5, 2. abundans omnium rerum 8, 5. careret iis (muneribus) Phoc. 1, 3. privaretur commeatibus 2, 4. indigentem alienarum opum Reg. 3, 4. privatus vita 3, 4.

Patria pulsus erat et alienarum opum indigebat. Hannib. 1, 3. Spoliare omnibus rebus Att. 9, 2. quibus rebus indiguerunt 9, 3. indiguisset medicina 21, 1.

46. Opus est.

Athenienses Phidippum cursorem Lacedaemonem miserunt, ut nuntiaret, quam celerrimo opus esse auxilio. Milt. 4, 3.

Celeriter, quae opus erant, reperiebat. Them. 1, 3.

Nihil opus pecunia est. Epam. 4, 2.

Quaeritur, quid opus sit facto. Eum. 9, 1.

Quae amicis suis opus fuerant ad Pompeium proficiscentibus, omnia ex sua re familiari dedit. Att. 7, 1.

47. Ablativus instrumenti

oder *per, opera, auxilio, in 1. bei Sachen, 2. bei Personen. Bei 1 sind nur die Beispiele angeführt, wo die Auffassung im Deutschen vom Lateinischen abweicht.

Multare 16. Krank an 40. Abl. bei den Ausdrücken der Gleichheit und des Übertreffens 41, 1. Redire cum navibus 52. Abl. instr. temporal übersetzt 57, 5. Iudicare ex Epam. 6, 2. Eum. 13, 2. Att. 11, 4. 15, 3. Per im räumlichen Sinne Dion 9, 6. Pel. 1, 2. Eum. 8, 5. 8, 6. Hannib. 4, 2. Att. 21, 3.

Cantasse tibiis Praef. 1. iudicari institutis maiorum 3.

- 1. Cum delecta manu classe Chersonesum profectus est. Milt. 1, 4.
- 1. Lemnii responderunt tum sese dedituros, cum ille domo navibus profectus vento aquilone venisset Lemnum. 1, 5.
- 1. Facillime Darius putavit se Graeca lingua loquentes sub sua retenturum potestate. 3, 2.
- *2. Darius hostis erat Atheniensibus, quod eorum auxilio Iones Sardis expugnaterant. 4, 1.
- 1.2. Inter praetores magna fuit contentio, utrum moenibus se defenderent an obviam irent hostibus acieque decernerent. 4, 4.
 - 2. Dixit hostes fore tardiores, si animadverterent auderi adversus se tam exiguis copiis dimicari. 4, 5.
 - 2. Acie regione instructa non apertissima proelium commiserunt, [ne multitudine clauderentur]. 5, 3.
 - 1. Celeriter, quae opus erant, reperiebat, facile eadem oratione explicabat. Them. 1, 3.
 - 2. Angustias quaerebat, ne multitudine circumiretur. 3, 2.
 - 1. Plurimi hortabantur, ut domos suas discederent moenibusque se defenderent. 4, 2.
 - 2. Tantas habebat Xerxes reliquias copiarum, ut etiam tum iis opprimere posset hostes. 5, 1.
 - 1. Quibus (litteris sermoneque Persarum) adeo eruditus est, ut commodissime dicatur apud regem verba fecisse. 10, 1.

- 2. Mardonius haud ita magna manu Graeciae fugatus est. Paus. 1, 2.
- *2. Nihil aliud Lacedaemonii in tripode aureo scripserunt, quam nomina earum civitatum, quarum auxilio Persae erant victi. 1, 4.
 - 1. Lacedaemonii non putabant de tali viro suspicionibus oportere iudicari. 3, 7.
- 1. Cum pater in vinclis publicis decessisset, Cimon eadem custodia tenebatur. Cim. 1, 1.
- *2. Eius opera in maximum odium Graeciae Lacedaemonii pervenerunt. Lys. 1, 3.
- 1. Socerum habuit Hipponicum, omnium Graeca lingua loquentium ditissimum. Alc. 2, 1.
- 1. Hac (trireme) Thurios in Italiam pervectus est. 4, 4.
- *2. Lacedaemonii eius opera Ioniam a societate averterunt Atheniensium. 4, 7.
- *2. Cum Pisandro praetore per internuntios colloquitur. 5, 3.
- *2. Per Thrasybulum, Lyci filium, ab exercitu recipitur. 5, 4.
- *2. Populo erat persuasum et adversas superiores et praesentes secundas res accidisse eius opera. 6, 2.
- *2. Nemo tam ferus fuit, quin inimicum iis se ostenderet, quorum opera patria pulsus fuerat. 6, 4.
- 1. Classe in Asiam profectus est. 7, 1.
- 1. 2. [Spopondit] Lacedaemonios eo nolle classe confligere, quod pedestribus copiis plus quam navibus valerent. 8, 2.
 - *2. Lysander per speculatores comperit vulgum Atheniensium in terram praedatum exisse. 8, 6.
 - 1. Mulier aedificii incendio mortuum cremavit. 10, 6.
 - 1. Pausanias fecit pacem his condicionibus, ne qui praeter triginta tyrannos afficerentur exilio. Thras. 3, 1.
 - 1. Corona facta erat duabus virgulis oleagineis. 4, 1.
 - *2. Artaxerxes reminiscebatur eius (Tissaphernis) se opera Cyrum fratrem superasse. Con. 3, 1.
 - *1. Delibera, utrum colloqui malis an per litteras agere. 3, 3.
- *2. Per me editis mandatis conficies, quod studes. 3, 3.
- 1. 2. Lacedaemonii Cononem neque consilio neque copiis superare potuerunt. 4, 3.
 - * Per Dionem administrabantur Dion 1, 4. neminem Graeca lingua loquentem 1, 5. navem triremem, qua deveheretur 4, 1. imbueretur cupiditatibus turpissimis 4, 3. duabus onerariis navibus profectus oppugnatum imperium munitum quingentis longis navibus, decem equitum centumque peditum milibus 5, 3. iis ipsis regios spiritus repressit 5, 5. custodiis domum saepit 9, 1. armatis navem ornat triremem 9, 2.

- 2. Hoc exercitu moram Lacedaemoniorum interfecit. Iph. 2, 3.
- 1. Exercitum conducticium omni disciplina militari erudivit. 2, 4.
- Navem, in qua fuerat vectus Chab. 4, 3. *per eos amissa recuperari Timoth. 3, 2. *opera huius profligati sunt Dat. 2, 1. dextra manu clavam sinistra copulam gerens 3, 2. parva manu imprudentem magno exercitu paratum oppressurum 4, 3. hac (nave) delatus 4, 4. equo concitato vehitur 4, 5. multitudine circumiri 6, 2. primo impetu pellit 6, 7. angustiis locorum clausisset 8, 4. insidiis interficere. 9, 1.
- 1. Dicemus, quibus disciplinis et a quibus sit eruditus. Epam. 1, 4.
- 1. Doctus est cantare tibiis ab Olympiodoro. 2, 1.
- 1. Exercebatur plurimum currendo et luctando. 2, 5.
- *2. Ut Diomedon inviolatus in navem escenderet, per Chabriam Atheniensem effecit. 4, 5.
- 1. Uno hoc volumine vitam excellentium virorum complurium concludere constituimus, quorum (res) separatim multis milibus versuum complures scriptores ante nos explicarunt. 4, 6.
- *1. Meneclides satis exercitatus in dicendo erat. 5, 2.
 - 1. Qui pace diutina volunt frui, bello exercitati esse debent. 5, 4.
- 2. Agamemnon cum universa Graecia vix decem annis unam cepit urbem; ego contra ea una urbe nostra dieque uno totam Graeciam liberavi. 5, 6.
- 1. Locorum angustiis clausi ab hostibus obsidebantur. 7, 1.
- *2. Collegis permisit, ut sua opera factum contenderent. 8, 1.
 - 1. Quamdiu facta est caedes civium, domo se tenuit. 10, 3. (domi Di. 9, 1.)
- 2. Magnae saepe res non ita magnis copiis sunt gestae. Pel. 2, 3.
- 2. Qua paucitate perculsa est Lacedaemoniorum potentia. 2, 3.
- 1. Qui ceteris praestiterunt, eos magnis affecit muneribus. Ages. 3, 3.
- 2. Vidit hostes alias regiones praesidiis occupaturos. 3, 4.
- 1. Animo meditabatur proficisci in Persas. 4, 1.
- 1. Praedicabat mirari se, qui supplicibus nocuissent, non gravioribus poenis affici. 4, 8.
- 2. Illa multitudine, si sana mens esset, Graeciae supplicium Persas dare potuisse. 5, 2.

Magnos homines virtute metimur, non fortuna. Eum. 1, 1. equitatu potius dimicaret quo plus valebat quam peditatu 3, 6. multitudine circumitus est 5, 3. uno loco se tenuit 5, 7. *per eum unum gererentur omnia 7, 3. exercitu integriore decerneret 9, 6. meis impensis ali augerique Phoc. 1, 4. vehiculo portaretur 4, 1. *per milites mercennarios tyrannidem occupasset Timol. 1, 3. *per haruspicem fratrem interficiundum curavit 1, 4. iumentis iunctis

vectus Timol. 4, 2. maximis exercitibus bellum intulit Reg. 1, 3. pari leto affectus est. 3, 2.

- 1. Statim mente agitavit bellum renovare. Hamilc. 1, 4.
- 1. Locorum angustiis clausi hostes plures fame quam ferro interierunt. 2, 4.
- 1. 2. Equis, armis, viris, pecunia totam locupletavit Africam. 4, 1.
 - 1. Numquam destitit animo bellare cum Romanis. Hannib. 1, 3.
 - 1. Hoc (in) itinere gravi morbo afficitur oculorum. Qua valetudine cum etiamnum premeretur lecticaque ferretur, C. Flaminium consulem insidiis circumventum occidit. 4, 3.
 - 1. Clausus locorum angustiis se expedivit. 5, 2.
 - *2. Karthaginienses Hannibalem, cuius opera susceptum bellum erat, cum imperio apud exercitum habebant. 7, 3.
 - 1. Karthaginienses Magonem eadem, qua fratrem, absentem affecerunt poena. 8, 2.
 - 2. Multitudine adversariorum superabantur. 8, 4.
 - *1. Eumenes rex in qua nave veheretur, ut scirent, se facturum. 10, 6.
 - 1. Eumenes rex fuga salutem petiit. 11, 4.
 - 2. Saepe alias *pedestribus copiis* pari prudentia *pepulit* adversarios. 11, 7.
 - *1. Uno loco se tenebat, in castello. 12, 3.
 - 2. Legati Romanorum multitudine domum eius circumdederunt. 12,4.
 - 1. Aliquot eius libri sunt, Graeco sermone confecti. 13, 2.

Doctrinis omnibus erudivit, quibus puerilis aetas impertiri debet Att. 1, 2. *per eum honores ceperant 7, 2. *per epistulas privatis pecunias imperaret 7, 3. memoria immortali retinebat 11, 5. optimis artibus eruditum 12, 4. utilitate, forma iudicandum est 13, 3. non magnitudine sed ratione metiri 14, 3. versibus exposuit 18, 5. versibus descripserit 18, 6.

48. Ablativus pretii

bei aestimo, redimo, perduco, aedifico, effero.

Lis quinquaginta talentis aestimata est. Milt. 7, 6.

Ea pecunia classis centum navium aedificata est. Them. 2, 2. Complures pauperes, qui unde efferrentur non reliquissent, suo sumptu extulit. Cim. 4, 3.

Suo sanguine ab Acherunte cupiverunt redimere. Dion 10, 2. Damnatur Timotheus lisque eius aestimatur centum talentis Timoth. 3, 5.

Diomedon Micythum quinque talentis ad suam perduxit voluntatem. Epam. 4, 1.

49. Ablativus mensurae

1. bei Comparativen, Superlativen und ähnlichen Ausdrücken,

2. bei Zeitbestimmungen. Beigefügt sind unter *2 die

gleichbedeutenden präpositionalen Ausdrücke.

Eo Mi. 5, 4. Con. 1, 2. Ag. 6, 3. neque eo magis Paus. 3, 5. Pel. 1, 3. Eum. 4, 2. Reg. 3, 3. Att. 8, 6. neque eo setius Mi. 2, 3. Eum. 5, 1. Att. 2, 2. quo desto Thras. 2, 3. Hannib. 10, 3. nihilo setius Con. 2, 4. 3, 3. Dion 8, 5. Hannib. 7, 1. Att. 22, 3. nihilo minus Them. 7, 2. Att. 4, 3. nihilo magis Dat. 10, 3.

Multo aliter Praef. 7.

1. Tanto plus virtute valuerunt Athenienses, ut decemplicem numerum hostium profligarint. Milt. 5, 5.

2. Pisistrati tyrannis paucis annis ante fuerat. 8, 1.

1. Multo plura bona patri tuo feci, postquam in tuto ipse et ille in periculo esse coepit. Them. 9, 3.

1. Multo commodius dicitur apud regem verba fecisse, quam ii poterant, qui in Perside erant nati. 10, 1.

- 1. In his cognitum est, quanto antestaret eloquentia innocentiae.

 Arist. 1, 2.
- *2. Decessit post annum quartum, quam Themistocles Athenis erat expulsus. 3, 3.
 - 2. Post non multo sua sponte ad exercitum rediit. Paus. 3, 1.
 - 1. Paucis ante gradibus, quam qui eum sequebantur, in aedem Minervae confugit. 5, 2.
- *2. Post annum quintum, quam expulsus erat, in patriam revocatus est. Cim. 3, 3.
 - 2. Post, neque ita multo, Cyprum imperator missus est. 3, 4.
 - 1. Omnium aetatis suae multo formosissimus erat. Alc. 1, 2.
 - 1. Lacedaemonii multo superiores bello esse coeperunt. 4, 7.
 - 2. Lacedaemonii paulo ante victores viguerant. 5, 5.
 - 2. Theopompus historicus post aliquanto natus est. 11, 1.

Aliquanto crudelior **Dion** 3, 3. *post diem tertium quam 5, 3. paulo ante 6, 1. 7, 3. *quartum post annum quam 10, 3. hoc plura (deshalb?) **Timoth.** 4, 6. nihilo segnius **Dat.** 2, 5. hoc maiore (deshalb?) 5, 4. *ante aliquot dies 11, 2.

- 1. In doctrinis tanto antecessit condiscipulos, ut facile intellegi posset pari modo superaturum omnes in ceteris artibus. Epam. 2, 2.
- 2. Quattuor mensibus diutius, quam populus iusserat, gessit imperium. 7, 5.

- 2. Lacedaemoniorum imperii maiestas, neque ita multo post, Leuctrica pugna concidit. Pel. 2, 4.
- 1. Caria iis temporibus multo putabatur regio locupletissima. Ages. 3, 1.
- 1. Pepulit multo maiores adversariorum copias. 3, 6.
- 1. Multo gloriosius duxit, si institutis patriae paruisset, quam si bello superasset Asiam. 4.3.

Multo illustrior Eum. 1, 1. multo honorificentius 1, 5. non multo ante 3, 3. altero tanto longiorem anfractum 8, 5. retardaretur non minus totidem (quinque) dierum spatio 9, 2. multo notior Phoc. 1, 1. neque ita multo post 2, 5. multo sapientius Timol. 1, 2. multo antecesserunt Reg. 2, 1. neque ita multo post 3, 4.

- 1. Ut Karthaginem venit, multo aliter ac sperarat rem publicam se habentem cognovit. Hamile. 2, 1.
- 1. Non est infitiandum Hannibalem tanto praestitisse ceteros imperatores prudentia, quanto populus Romanus antecedat fortitudine cunctas nationes. Hannib. 1, 1.
- 2. C. Flaminium consulem insidiis circumventum occidit neque multo post C. Centenium praetorem. 4, 3.
- 2. Hanc post rem gestam non ita multis diebus M. Minucium Rufum fugavit. 5, 3.
- 2. Post id factum paucis diebus apud Zamam cum Scipione conflixit. 6, 3.

Multo familiarius Att. 5, 3. neque multo post 8, 5 paulo ante 10, 2. multo elegantissimum 12, 4.

50. Utor, [deutor], fruor, fungor, perfungor, potior;

*potior gleich häufig mit dem Gen., einmal im Gerundivum, utor,
fungor einmal mit dem Acc., †utor dreimal mit zwei Abl.
Glorior, nitor 38.

Uterentur eodem instituto Praef. 4.

† Coloni consuluerunt Apollinem, quo potissimum duce uterentur.

Milt. 1, 2.

Tota regione, quam petierat, potitus est. 2, 1.

Iam in eo erat, ut oppido potiretur. 7, 3.

Omnes et dicuntur et habentur tyranni, qui potestate sunt perpetua in ea civitate, quae libertate usa est. 8, 3.

Phalerico portu neque magno neque bono Athenienses utebantur. Them. 6, 1.

Tres legati functi summis honoribus Athenas missi sunt. 7, 3.

Regi pollicitus est, si suis uti consiliis vellet, illum Graeciam bello oppressurum. Them. 10, 2.

Pari felicitate in ea re usus elatius se gerere coepit. Paus. 2, 2.

Apparatu regio utebatur, veste Medica. 3, 2.

Hilotarum multitudo servorum munere fungitur. 3, 6.

Duro admodum initio usus est adulescentiae. Cim. 1, 1.

Eodem die pari fortuna in terra usus est. 2, 3.

Qua victoria magna praeda potitus est. 2, 4.

Hospitio Lacedaemoniorum utebatur. 3, 3.

Nemo impediebatur, quominus eis rebus, quibus quisque vellet, frueretur. 4, 1.

Apud Aegos flumen classis hostium est potitus. Lys. 1, 4. Imperatores in captos clementia fuerant usi. Alc. 5, 6. Usus est non minus prudentia quam fortitudine. Thras. 2, 6, Praetores superioris more crudelitatis erant usi. 3, 1.

Vereor, ne civitati meae sit opprobrio, si potius barbarorum quam illius more fungar. Con. 3, 4.

Uteretur consiliis Dion 3, 1. *potitus est totius eius partis Siciliae, urbis Syracusarum. 5, 5.

Pedites ante illum imperatorem maximis clipeis, brevibus hastis, minutis gladiis utebantur. Iph. 1, 3.

Uterentur iis statibus Chab. 1, 3. [uteretur consilio] Timoth. 3, 2. usus temeraria ratione 3, 4. *fungens munus militare Dat. 1, 2.

Erat prudens, gravis, temporibus sapienter utens. Epam. 3, 1. Amicorum fide (N: facultatibus) ad alios sublevandos saepe usus est. 3, 4.

Qui pace diutina volunt frui, bello exercitati esse debent. Quare si principes Graeciae vultis esse, castris est vobis utendum, non palaestra. 5, 4.

Nullius in ista re minus uti consilio volo. 5, 5.

* Eo (Xenophonte) usus est familiarissime. Ages. 1, 1. Imperii potitus est. 2, 1.

Data potestate tanta celeritate usus est. 2, 2.

Multis locis expugnatis magna erat praeda potitus. 3, 5.

Maximam habebat fiduciam regni Persarum potiundi. 4, 2.

Tanta usus est celeritate, ut transierit triginta diebus. 4, 4.

Domo eadem fuit contentus, qua Eurysthenes fuerat * usus. 7, 4.

Potirentur summi imperii Eum. 3, 4. usus erat illo (Cratero) familiariter 4, 4. uteretur cibo 5, 4. uteretur imperio acerbiore

Eum. 6, 2. uterentur consiliis 6, 4. *potiretur summi imperii 7, 1. [de]uteretur devicto 11, 3. †quibus amicis esset usurus 12, 2. potitus est Piraeo Phoc. 2, 5. utebatur patrociniis 3, 1. Euphiletus, quo familiariter fuerat usus 4, 3. potitus est Syracusarum Timol. 2, 1. ducem, quo uterentur 2, 1.

Mercenarii milites, quibus adversus Romanus usi erant, desciverunt. Hamile. 2, 2.

Postea numquam dextro oculo aeque bene usus est. Hannib. 4, 3.

Multis variisque perfunctus est laboribus. 13, 1.

Sosylo litterarum Graecarum usus est doctore. 13, 3.

Usus est patre diligente, diti, studioso litterarum. Att. 1, 2.

Quo beneficio uti 3, 1. utebatur intime Q. Hortensio 5, 4. usus est aetatis vacatione 7, 1. Sic M. Bruto usus est, ut nullo ille adulescens aequali familiarius quam hoc sene 8, 2. *uti quid de suis facultatibus 8, 4. uteretur intima familiaritate 9, 3. *potiturum rerum 9, 6. utens liberalitate 11, 5. usus sit ea (gratia) 12, 2. usus est omnibus optimis rebus 13, 1. usus est familia optima, mediocri 13, 3. usus est tanta moderatione 14, 2. uteretur iis (praeceptis philosophorum) 17, 3. frueretur Attico 20, 2. usus esset tanta prosperitate valetudinis 21, 1.

51. Ablativus modi

* mit und ohne cum, ein Substantiv mit Attribut meist ohne cum.

Sua sponte Milt. 1, 4. Them. 10, 4. Paus. 3, 1. Cim. 3, 3.

Chab. 2, 1. 2, 3. Timoth. 2. 2. quemadmodum Dion 2, 4. 8. 1.

Iph. 2, 4. Pel. 1, 1. Eum. 5, 4. 11, 1. per litteras, epistulas 47:

Con 3, 3. Att. 7, 3. Cum zum Ausdruck der Begleitung 52.

Nostris moribus Praef. 4. 6.

+

Summa aequitate res constituit. Milt. 2, 2.

Imperium obtinebat voluntate illorum, cum quibus erat profectus. 2, 3.

Chersoneso tali modo constituta Lemnum revertitur. 2, 4.

Pari felicitate ceteras insulas sub Atheniensium redegit
potestatem. 2, 5.

Sub montis radicibus acie instructa proelium commiserunt hoc consilio, ut montium altitudine tegerentur. 5, 3.

Nonnullas insulas vi expugnavit. 7, 1.

* Cum totidem navibus atque erat profectus Athenas magna cum offensione civium suorum rediit. 7, 4.

Dominationem non erat vi consecutus sed suorum voluntate. 8,3.

Hinc pari proelio discesserunt. Them. 3, 3.

* Xerxi nuntiavit adversarios eius in fuga esse; qui si discessissent maiore cum labore et longinquiore tempore bellum confecturum. 4, 4.

Pari modo apud Salamina parvo numero navium maxima post hominum memoriam classis est devicta. 5, 3.

Muros Atheniensium restituit praecipuo suo periculo. 6,2. Spartae professus est Athenienses suo consilio, quod communi iure gentium facere possent, deos suos muris saepsisse. 7,4.

Argis propter multas virtutes magna cum dignitate vixit. 8,2. Quo maiore religione rex se receptum tueretur, filium eius parvulum arripuit et cum eo se in sacrarium, quod summa colebatur caerimoia, coniecit. 8,4.

De cuius morte multimodis apud plerosque scriptum est. 10, 4.

Thucydides ossa eius clam in Attica ab amicis sepulta, quoniam *legibus* non concederetur, quod proditionis esset damnatus, memoriae prodidit. 10, 5.

Tripodem aureum Delphis posuit epigrammate inscripto: suo ductu barbaros apud Plataeas esse deletos. Paus. 1, 3.

Non stolida sed dementi ratione cogitata patefecit. 3, 1. Epulabatur more Persarum luxuriose. 3, 2.

Lacedaemonii legatos cum clava ad eum miserunt, in qua more illorum erat scriptum. 3, 4.

Licet legibus Lacedaemoniorum cuivis ephoro regem in vincla publica conicere. 3, 5.

Legibus Atheniensium emitti non poterat. Cim. 1, 1. Tali modo custodia liberatus est. 2, 1.

Animo forti invidiae ingratorum civium cessit. 3, 2.

Athenienses confecisse apparet, neque id qua ratione consecutus sit latet. Lys. 1, 2.

Hac spe (se Afros facilius corrupturum) profectus est in Africam. 3, 3.

Petiit a Pharnabazo, ut ad ephoros sibi testimonium daret, quanta sanctitate bellum gessisset. 4, 1.

In domo sua facere mysteria dicebatur, quod nefas erat more Atheniensium. Alc. 3, 6.

Populi scito restituitur parique absens imperio praeficitur. 5, 4.

Theopompus et Timaeus, duo maledicentissimi historici, nescio quo modo in illo uno laudando conspirant. 11, 1.

Lacedaemoniorum moribus summa virtus in patientia ponebatur. Alc. 11, 4.

Nescio quo modo multi nobilitate eum praecucurrerunt. Thras. 1, 3.

Iure suo nonnulla ab imperatore miles vindicat. 1, 4.

Fecit pacem his condicionibus. 3, 1.

* Primum ex more Persarum ad chiliarchum accessit. Con. 3, 2.

Hac mente magnam contrahunt classem. 4, 4.

Magna ambitione Dion 2, 2. omni ratione 5, 1. maximo animo 5, 3. pari modo 5, 5. talibus pactionibus 5, 6. animo aequo 6, 4. 7, 3. nullo modo 8, 2. hac mente 9, 1.

Tanta severitate exercitui praefuit, ut nullae umquam in Graecia exercitatiores copiae fuerint. Iph. 2, 1.

Obnixo genu scuto, proiecta hasta Chab. 1, 2. illo statu 1, 3. animo aequo 3, 3. tali modo 4, 1. iis legibus Timoth. 2, 2. *cum summa ignominia 4, 1. maximo studio Dat. 4, 1 quorum ductu 5, 4. animo strenuo 6, 4. mala fide compositoque 6, 6. maiore calamitate 8, 5. ornatu vestituque militari 9, 3. more Persarum 10, 1. pari modo 10, 2.

Quae ipsis lectoribus leviora sunt, pari modo apud ceteros fuisse arbitrantur. Epam. 1, 1.

Scimus mucisen nostris moribus abesse a principis persona. 1,2. Facile intellegi potuit pari modo superaturum omnes in ceteris artibus. 2, 2.

Clemens patiensque erat admirandum in modum. 3, 2. Otii nomine servitutem concilias. 5, 3.

* Risus omnium *cum hilaritate* coortus est. Sic a iudicio capitis *maxima* discessit *gloria*. 8, 5.

Magna caede (edita) multisque occisis Epaminondam concidere viderunt. 9, 1.

Hac mente Lacedaemonii amicis suis summas potestates dederant. Pel. 1, 4.

Exules cum canibus venaticis exierunt, retia ferentes, vestitu agresti, quo minore suspicione facerent iter. 2, 5.

In pactione summa fide mansit. Ages. 2, 4.

Magna industria bellum apparavit. 3, 2.

Tanta modestia dicto audiens fuit iussis absentium magistratuum, ut si privatus in comitio esset Spartae. 4, 2.

Hac mente Hellespontum copias traiecit. 4, 4.

Summa religione omnia simulacra arasque conservavit. 4, 7. Ut si bono animo fecissent, laudavit consilium eorum. 6, 2. Magno studio Eum. 2, 3. acerrimo concursu 4, 1. inimica mente

60 B. Casuslehre. IV. Ablativus. V. Orts-, Raum- u. Zeitbestimmungen.

Eum. 4, 2. Alexandri nomine, specie imperii nominisque simulatione 7, 2. quodammodo 7, 3. prospera fortuna Phoc. 2, 1. legibus fieret iudicium 3, 4. more Atheniensium 4, 2. hac mente Timol. 1, 4. pari modo 1, 5. incredibili felicitate 2, 1. lege agere, legibus experiri 5, 2. magna felicitate Reg. 2, 3. dolo 3, 4.

Hoc consilio pacem conciliavit. Hamile. 1, 5.

* Succumbente patria ipse periturum se potius dixit, quam cum tanto flagitio domum rediret. 1, 5.

Fidenti animo atque infesto Romanis effecit, ut imperator cum exercitu in Hispaniam mitteretur. 3, 1.

Moribus Karthaginiensium non poterat interdici socero genero. 3, 2.

In Hispania magnas res secunda gessit fortuna. 4, 1.

Saguntum, foederatam civitatem, vi expugnavit. Hannib. 3,2.

M. Minucium Rufum dolo productum in proelium fugavit.
M. Claudium Marcellum apud Venusiam pari modo interfecit. 5,3.
Gortynii templum magna cura custodiunt. 9, 4.

Dolo erat pugnandum, cum par non esset armis. 10, 4. Saepe pedestribus copiis pari prudentia pepulit adversarios. 11, 7.

Eodem modo undique obsidebatur. 12, 4.

Non potentia sed iure Cato 2, 2. pari modo 3, 4. aequo animo Att. 1, 3. more maiorum 6, 2. suo nomine 6, 3. *summa cum offensione 7, 2. tanta diligentia 9, 4. secunda fortuna 9, 5. iure 11, 6. consuetudine ea qua 12, 3. pari modo 13, 3. quodam modo 16, 4. ordine 18, 3. pari modo 18, 4. tali modo 21, 1. tanta constantia 22, 1. maxima frequentia 22, 4.

52. Cum zum Ausdrucke der Begleitung bei Sachen.

Die den Feldherrn begleitende Kriegsmacht steht stets mit cum.

Cum totidem navibus, atque erat profectus Athenas rediit. Milt. 7, 4.

Lacedaemonii Pausaniam cum classe communi Cyprum miserunt. Paus. 2, 1.

Xerxes cum epistula Artabazum ad Pausaniam mittit. 2,5. Lacedaemonii legatos cum clava ad eum miserunt. 3,4. Cyprum cum ducentis navibus imperator missus est. Cim.3,4. Semper eum pedissequi cum nummis sunt secuti. 4,2. Thraeces eum cum magna pecunia venisse senserunt. Alc.9,2. Cum parte navium in patriam venit. Con. 4,5.

Diomedon magno cum pondere auri Thebas venit. Epam. 4, 1. Exules cum canibus venaticis exierunt. Pel. 2, 5.

Sellam cum sceptro ac diademate Eum. 7, 2.

Hannibalem Karthaginienses cum imperio apud exercitum habebant. Hannib. 7, 3.

Tabellarium in scapha cum caduceo mittit. 11, 1.

V. Orts-, Raum- und Zeitbestimmungen.

58. Präpositionen.

Ad bei appellere etc. 19, bei idoneus etc. 20, quemadmodum 51.

Usque ad nur zeitlich: usque ad septimum diem. Eum. 12, 3.

Iusiurandum patri datum usque ad hanc aetatem conservavi.

Hb. 2, 5. Exercitui praefuit usque ad P. Sulpicium C. Aurelium consules. Hb. 7, 1. usque ad extremam aetatem. Cato 2, 4. usque ad praeturam Servii Galbae. Cato 3, 4. usque ad extremum tempus Att. 16, 3.

ante zeitlich 49.

erga statt des Gen. obi. 8, ausser Lys. 2, 2 immer in feindlichem Sinne.

Inter statt des Gen. part. 10, bei dividere 22.

Intra nicht zeitlich 59.

Penes: Ad ephoros Lacedaemoniorum accessit, penes quos summum erat imperium. Them. 7, 2. Ait Onomarcho, pene quem summa imperii erat custodiae, se mirari, quare iam tertium diem sic teneretur. Eum. 11, 3. Apud eum summum erat imperium populi (iussu). Phoc. 2, 4. Occiso Caesare respublica penes Brutos videbatur esse et Cassium. Att. 8, 1.

Per instrumental, räumlich 47, modal 47, 51, nicht zeitlich 58.

Post 49. Propter 11: Di. 1, 3. 9, 3.

Ab bei petere, precari 33, ortus etc. 36, perire 40, Verbis der Trennung 26, 44, 56.

Usque a: Antiochus usque a rubro mari arma conatus est inferre Italiae. Hb. 2, 1.

Ab seit: Cum patre a puero in exercitibus fuerat versatus. Cim. 2, 1. ab anno vicesimo. Eum. 13, 1. ab adulescentia usque ad extremam aetatem Cat. 2, 4. 3, 2. a condiscipulatu Att. 5, 3. ab consulatu eius usque ad extremum tempus 16, 3. a stirpe ad hanc aetatem 18, 3.

Coram: Coram frequentissimo [legationum] conventu Lacedae-

moniorum tyrannidem coarguit. Ep. 6, 4. At ille Diomedonti coram 'Nihil' inquit 'opus pecunia est'. Ep. 4, 2.

Cum bei coniungere 19. beim Abl. modi 51, zum Ausdruck

der Begleitung 52.

De statt des Gen. part. 10, bei mentionem facere 14, bei

quaero 34, Verbis der Trennung 44.

Ex statt des Gen. part. 10, bei fugere etc. 26, bei quaero 34, ortus etc. 36, Verbis der Trennung 44, iudicare 47, ex more 51: Con. 3, 2. Ortsbestimmungen 54.

Pro für 22.

Tenus: Apertum fuit, si Conon non fuisset, Agesilaum Asiam Tauro tenus regi fuisse erepturum. Con. 2, 3.

In c. Acc. statt des Gen. obi. 8, bei inferre 19, dare in matrimonium 21, admirandum in modum 51, Ortsbestimmungen 54, Zeitbestimmungen 60. c. Abl. statt des Gen. part. 10, habere in matrimonio 21, bei esse 24, bei habere, ponere 30, statt des Abl. instr. 47, bei Ortsbestimmungen 54, 55, Zeitbestimmungen 57.

54. Städte- und Ländernamen.

Roma, Mutina, Sena, Capua, Venusia; Utica, Zama; Dodona, Pydna, Coronea, Eretria, Decelea, Munychia, Mantinea, Olympia, Sparta; Magnesia, Nora; Alexandrea. — Corcyra, Creta (Hb. 9, 1. dagegen Pf. 4), Samothracia.

Phyle; Bizanthe, Pactye, Crithote; Cyme, Ace (Acc. -en). Fregellae, Syracusae; Aegiae, Thebae, Plataeae, Athenae,

Pherae; Colonae, Cyrenae.

Haliartus, Corinthus; Olynthus, Sestus, Cyzicus, Lamprus, Ephesus, Cnidus. — Delus, Naxus, Parus, Thasus, Scyrus, Lemnus, Lesbus, Chius, Samus, Cyprus (Paus. 2, 1. Cim. 3, 4. Chabr. 2, 2. 3, 4). — Chersonesus (Milt. 1, 1. 4. 6. 2, 4. dagegen 8, 3?); Hellespontus (Paus. 2, 1).

Thurii, Orni, Delphi, Argi.

Saguntum, Clastidium, Tusculum, Tarentum, Hadrumetum, Taenarum, Byzantium, Grynium, Sigeum, Citium.

Amphipolis, Chalcis, Elis, — Salamis (Acc. -a). Hippo, Marathon (a), Babylon, Lacedaemon (-i Pf. 4), Carthago; Troezen (a); Myus (a); Sardis.

Europa, Hispania, Gallia, Italia, Etruria, Apulia, Thracia, Macedonia, Graecia, Thessalia, Attica, Messena (Abl. -e), Asia, Aeolia, Ionia, Lydia, Caria, Phrygia, Paphlagonia, Cappadocia, Cataonia, Cilicia, Syria, Media, Africa. — Sardinia, Sicilia, Euboea, Creta (Pf. 4).

Laconice (en), Messene als Abl.

Epirus, Peloponnesus, Aegyptus (jedoch Dat. 4, 1), Chersonesus (Milt. 8, 3).

Elis, Persis; Troas.

Städtenamen mit einem Appellativum.

Praefecti regii suas copias in campum Marathona deduxerunt. Milt. 4, 2.

In (oppugnando) oppido Citio est mortuus. Cim. 3, 4.

Accidit, ut una nocte omnes Hermae, qui in oppido erant Athenis, deicerentur. Alc. 3, 2.

Athenis, splendidissima civitate, natus est. 11, 2.

Domus mit einem Attribut (Humus, rus fehlen).

Plurimi hortabantur, ut domos suas discederent. Them. 4,2.
Plurima mala omnium Graiorum in domum tuam intuli. 9,2.
Oratio post mortem in domo sius reperta est. Lys. 3,5.

Oratio post mortem in domo eius reperta est. Lys. 3, 5.

Educatus est in domo Pericli. Alc. 2, 1.

In domo sua facere mysteria dicebatur. 3, 6.

Noluit id sumere cuius partem domum suam (quisque) ferre posset. Timoth. 1, 3.

Exules domum Charonis deverterunt. Pel. 2, 5.

Nihil umquam domum suam contulit. Ages. 7, 3.

Suae domi sacellum Automatias constituerat. Timol. 4, 4. Domum suam omnium ordinum homines invitabat. Att. 13, 6.

Non ex vita, sed ex domo in domum videbatur migrare. 22, 1.

55. Blosser Ablativ auf die Frage Wo?

1. locus mit und ohne in: Milt. 5, 2. 5, 3. Them. 3, 1. 3, 3. 4, 5. in 8, 5. Paus. 5, 5. (2). Cim. 4, 1. Dion 10, 3. Dat. 4, 4. 6, 2. 7, 3. 8, 1. 8, 3. 9, 3. 11, 1. 11, 2. Pel. 2, 1. Ages. 3, 6. Eum. 5, 2. 5, 4. in 5, 6. 5, 7. 9, 4. Hm. 1, 2. Hb. 7, 3. 11, 1. 12, 3. Att. 3, 2. in 20, 1. hoc loco an dieser Stelle des Buches: Paus. 4, 3. Lys. 4, 1. Pel. 3, 1. multis locis bei vielen Gelegenheiten: Dat. 1, 1. testimonii loco librum datum tradidit Lys. 4, 3. eum habuit ad manum scribae loco Eum. 1, 5.

2. mari und terra verbunden: Them. 2, 4. Arist. 2, 3. Alc. 1, 2. 6, 2. Reg. 1, 3. Hm. 1, 2. Hb. 10, 2. mari Con. 1, 1. Timoth. 2, 2. angusto mari Them. 4, 5. in terra Them. 3, 1. Cim. 2, 3.

3. Der Weg oder die Strasse:

Deviis itineribus milites duceret in quibus. Eum. 3, 5. illa via, qua omnes commeabant, hac proficisceretur 8, 5. 6. hoc (in) itinere gravi morbo afficitur oculorum. Hannib. 4, 3.

4. Substantiva mit totus:

Tota Graecia Pf. 5; tota celebratum est Graecia Iph. 2, 3. tota Graecia Chab. 1, 3.

Tota Africa otium reddidit. Hamile. 2, 5.

56. Accusativus der Ausdehnung

bei abesse, [esse ab], recedere. Andre Acc. auf die Frage Wie hoch? etc. fehlen. Gen. qual. Eum. 8, 5.

Campus Marathon (ab)est ab oppido circiter milia passuum decem. Milt. 4, 2.

Tantum se ab invidia putabant (a) futuros, quantum a conspectu suorum recesserint. Chab. 3, 4.

Tantum afuit ab insolentia gloriae, ut commiseratus sit fortunam Graeciae. Ages. 5, 2.

Tantum afuit a societate sceleris, ut antetulerit civium suorum libertatem fratris saluti. Timol. 1, 3.

Hadrumetum abest a Zama circiter milia passuum trecenta. Hannib. 6, 3.

Tantum afuit a cupiditate pecuniae, ut nulla in re usus sit gratia Antonii. Att. 12, 2.

57. Ablativus auf die Frage Wann?

- 1. Eigentliche Zeitmasse (tempus, initium) mit und ohne in,
- 2. uneigentliche (bellum, magistratus) ohne ein Attribut mit in.
 - 3. uneigentliche mit einem Attribut ohne in,
 - 4. uneigentliche mit einem Attribut mit in,
- 5. Abl. instr. (bello, pugna), die zum Teil auch temporal gefasst werden können und meist temporal übersetzt werden.

 Domi bellique nur Alc. 7, 1.
- 1. Hoc in tempore (Lage) nulla civitas Atheniensibus auxilio fuit praeter Plataeenses. Milt. 5, 1.
- 2. In quo (proelio) plus virtute valuerunt Athenienses. 5, 5.
- 4. Quo (in) imperio plerasque insulas ad officium redire coegit. 7, 1.
- 1. Pecuniam solvere in praesentia non poterat. 7, 6.
- 3. 1. Primus gradus fuit capessendae rei publicae bello Corcyraeo;

ad quod gerendum praetor a populo factus non solum praesenti bello sed etiam reliquo tempore ferociorem reddidit civitatem. Them. 2, 1.

- 3. Id quantae saluti fuerit universae Graeciae, bello cognitum est Persico. 2, 4.
- 3.2. Magnus hoc bello fuit neque minor in pace. 6, 1.
 - 1. Huc cum venisset, in praesentia rex aberat. 8, 4.
 - 5. Regi pollicitus est, si suis uti consiliis vellet, illum Graeciam bello oppressurum. 10, 2:
- 2.5. Praetor fuit Atheniensium apud Plataeas in proelio, quo fusus barbarorum exercitus Mardoniusque interfectus est. Arist. 2, 1.
 - 3. Eo ipse dux Mardonius cecidit proelio. Paus. 1, 2.
 - 2. Hunc Athenienses non solum in bello sed etiam in pace diu desideraverunt. Cim. 4, 1.
 - Praefectus classis in bello multa crudeliter avareque fecit.
 Lys. 4, 1.
 - 3. Bello Peloponnesio huius consilio atque auctoritate Athenienses bellum Syracusanis indixerunt. Alc. 3, 1.
 - 1. Inimici eius quiescendum in praesenti decreverunt. 4, 2.
 - 5. Lacedaemonii multo superiores bello esse coeperunt. 4, 7.
 - 1. Initio cum Pisandro per internuntios colloquitur. 5, 3.
- 4.5. Horum in imperio magna commutatio rerum facta est. Victi enim erant Lacedaemonii quinque proeliis terrestribus, tribus navalibus, in quibus ducentas naves triremes amiserant, quae captae in hostium venerant potestatem. 5, 5.
 - 1. Quod in praesentia vestimentorum fuit arripit. 10, 5.
 - 3. Peloponnesio bello multa sine Alcibiade gessit. Thras. 1, 3.
- 2.1. Cum triginta tyranni plurimos cives, quibus in bello parserat fortuna, patria expulissent, non solum princeps, sed etiam solus initio bellum iis indixit. 1, 5.
 - 2. Nihil in bello oportet contemni. 2, 3.
 - 4. In secundo proelio cecidit Critias, dux tyrannorum. 2, 7.
- 3.4. Peloponnesio bello accessit ad rem publicam, in eoque eius opera magni fuit. Omnibus unus insulis praefuit, in qua potestate Pheras cepit, coloniam Lacedaemoniorum. Con. 1, 1.
 - 3. Fuit extremo Peloponnesio bello praetor. 1, 2.
 - 5. Lacedaemonios apud Cnidum magno proelio fugat. 4, 4.
 - 4. Inconsideratior in secunda quam in adversa erat fortuna. 5, 1.
 - 5. Magnam auctoritatem sibi pugna illa navali, quam apud Cnidum fecerat, constituit. 5, 2.
 - 2. Multum in bello est versatus. Iph. 1, 2.
 - 3. Eodem bello omnes copias Lacedaemoniorum fugavit. 2, 3.
 Bähnisch, Nepossätze. 5

3. Causam capitis semel dixit bello sociali. Iph. 3, 3.

In proelio, in eo Chabr. 1, 1. 2. bello devinceret 2, 2. bello sociali 4, 1. bello subegit Timoth. 1, 2. superiore bello 1, 2. bello premi 3, 1. bello stremms Dat. 1, 1. in bello, in eo bello 1, 2. Troico bello 2, 2. in quo (bello) 2, 5. in proelio 6, 1. bello opprimi 9, 1.

- 5. Paritur pax bello. Itaque qui ea diutina volunt frui, bello exercitati esse debent. Epam. 5, 4.
- 5. Uno proclio Thebas ab interity retraxit. 8, 4.
- 3.5. Lacedaemoniorum imperii maiestas Leuctrica pugna ab hoc initio perculsa concidit. Pel. 2, 4.
 - 1. Exules tempore ipso, quo studuerant, Thebas pervenerunt. 2, 5.
- 4.3. (In) Leuctrica pugna fuit dux delectae manus. 4, 2.
 - 1. Initio exul patria caruit. 5, 1.
 - 4. In quo proelio Alexandrum ut animadvertit, incensus ira equum in eum concitavit. 5, 4.
 - 5. Multo gloriosius duxit, si institutis patriae paruisset, quam si bello superasset Asiam. Ages. 4, 3.
- 3.5. Athenienses et Boeotos gravi prochio vicit. 4, 5.
 - 3. Aliquot vulnera acceperat eo proelio. 4, 6.
 - 3. Una pugna decem milia hostium ceciderunt. 5, 2.
 - Prima noete, secunda, tertia vigilia Eum. 9, 3. in proelio 11, 4. initio 13, 3. in senectute Phoc. 4, 1. Siciliam bello vexatam. Timol. 1, 1. in bello 2, 1. initio 3, 1. bello vacuefactas possessiones 3, 2. initio 3, 2. in proelio Rog. 1, 2. in proelio 3, 2. captus bello 3, 3.
- 3.1. Primo Poenico bello sed temporibus extremis admodum adulescentulus in Sicilia praeesse coepit exercitui. Hamile. 1, 1.
 - 3. Eins adventu (F1: ante eius adventum) et mari et terra male res gerebantur Karthaginiensium. 1, 2.
 - 2. In proelio pugnans adversus Vettones occisus est. 4, 2.
 - 2. Cum bellum parabis, te ipsum frustraberis, si non me in eo principem posueris. Hannib. 2, 6.
- 1.5. Proximo triennio omnes gentes Hispaniae bello subegit. 3, 2.
- 3.4. Hoc (in) itinere gravi morbo afficitur oculorum. 4.3.
- 3.5. Utriusque consulis exercitus uno proelio fugavit. 4, 4.
- 4.2. Rex factus est. In eo magistratu pari diligentia se Hannibal praebuit, ac fuerat in bello. 7, 5.
 - 1. Vasa iacta initio risum pugnantibus concitarunt. 11, 5. In consulatu censuraque Cato 1, 1. in proelio apud Senam guo cecidit 1, 2. in priore consulatu 2, 2. in pueritia Att. 1, 3. in quo (bello) 9, 1. secunda fortuna 9, 5. in praesenti 12, 5. suo tempore 18, 2. initio 21, 2.

58. Accusativus auf die Frage Wie lange?

Per tritt niemals hinzu. Gen. qual.: Ar. 1, 2. 1, 4. Cim. 3, 1. Di. 5, 2. 5, 3. Eum. 8, 5. 9, 2.

In Chersoneso omnes illos, quos habitarat, annos perpetuam obtinuerat dominationem. Milt. 8, 3.

Diem noctemque navem tenuit in ancoris. Them. 8, 7.

Omne illud tempus litteris sermonique Persarum se dedidit (Fl: Persarum dedit). 10, 1.

Dies noctesque iter faciens. Dat. 4, 4.

Huius casu aliquantum retardati sunt Boeoti. Epam. 9, 2.

Annos septem, annos tredecim Eum. 1, 6. partem diei magnam 4, 1. menses complures 5, 6. diem unum 9, 6. diem tertium 11, 3. annos tot 12, 1. amplius quam triduum 12, 4. annos septem, tredecim, unum 13, 1. annos multos Timol. 1, 1. annos complures 2, 4.

In propinquis urbi Romae montibus moratus est. Aliquot ibi dies castra habuit. Hannib. 5, 1.

Annos octoginta Cato 2, 4. annos complures Att. 4, 3. 12, 3. biduum 22, 3.

59. Ablativ auf die Frage Innerhalb welcher Zeit? Intra in gleicher Bedeutung fehlt.

Brevi tempore tota regione, quam petierat, potitus est. Milt. 2, 1.

(Dixit) ponte rescisso regem vel hostium ferro vel inopia paucis diebus interiturum. 3, 4.

Quo factum est, ut brevi tempore illustraretur. Them. 1, 4. Graeci si discessissent, maiore cum labore et longinquiore tempore bellum confecturum; quos si statim aggrederetur, brevi universos oppressurum. 4, 4.

Rex qua sex mensibus iter fecerat, eadem minus diebus triginta in Asiam reversus est. 5, 2.

Agamemnon cum universa Graecia vix decem annis unam cepit urbem, ego contra ea una urbe nostra dieque uno totam Graeciam liberavi. **Epam.** 5, 6.

Quod iter Xerxes anno vertente confecerat, hic transiit triginta diebus. Ages. 4, 4.

Brevi tempore Eum. 1, 4. diebus quinque 9, 2. in tam multis annis Reg. 2, 3.

Tota Africa tantum otium reddidit, ut nullum in ea bellum videretur multis annis fuisse. Hamile. 2, 5.

Imperator factus proximo triennio omnes gentes Hispaniae bello subegit. Hannib. 3, 2.

Biduo et duabus noctibus Hadrumetum pervenit. 6, 3.

Novis dilectibus paucis diebus multos contraxit. 6, 4.

Classe paucis diebus erant decreturi. 10, 4.

Vita perpetua Cato 1, 3. Att. 1, 4. annis septem et sexaginta (N) 17, 1. annis triginta 21, 1. diebus his 21, 6.

60. In c. Acc. auf die Frage Auf wann?

In crastinum differo res serias. Pel. 3, 2.

Cibaria cocta dierum decem. Eum. 8, 7.

Fulvia fundum secunda fortuna emit in diem. Att. 9, 5.

Non amplius quam terna milia peraeque in singulos menses expensum sumptui ferre solebat. Att. 13, 6.

61. Natus alt.

Annos circiter XL natus diem obiit supremum. Alc. 10, 6. Annos L natus Di. 10, 3. maior annos LX natus Reg. 2, 3.

Pater meus puerulo me, utpote non amplius novem annos nato, in Hispaniam imperator profectus est. Hannib. 2, 3.

Minor quinque et viginti annis natus imperator factus est. Hannib. 3, 2.

Gen. qual. 9: Ag. 8,2. Eum. 13,1. Hm. 3,1. Cato 1, 2. Att. 17, 1.

Agere fehlt.

Andere Zeitbestimmungen: Abl. mensurae 49, 2. usque

C. Gebrauch der Redeteile.

Bezeichnung des Lebensalters durch Concreta und Abstracta s. 53 unter ab seit.

62. Pluralis statt des Singularis

inbezug auf eine Mehrheit bei Concretis.

ad, usque a, ab seit 53.

Plerique hoc genus scripturae leve et non satis dignum summorum virorum personis iudicabunt. Praef. 1.

Graeci plurimi hortabantur, ut domos suas discederent. Them. 4, 2.

Praeceptum illud omnium in animis esse debet nihil in bello oportere contemni. Thras. 2, 3.

Facile omnium animos cogniturum. Dion 8, 2.

(Timuit), ne cognita filii morte animi debilitarentur militum. Dat. 6, 1.

Cum aetate iam provectus esset, sine ullo morbo lumina oculorum amisit. Timol. 4, 1.

68. Volksname statt des Ländernamens.

Legatus in Persas est profectus. Pel. 4, 3.

Animo meditabatur proficisci in Persas. Ages. 4, 1.

In Paraetacis. Eum. 8, 1. ex Medis 8, 4.

Per Ligures Appenninum transiit petens Étruriam. Hannib. 4,2. Ti. Sempronium Gracchum in Lucanis absens in insidias inductum sustulit. Hannib. 5, 3.

In Sabinis. Cat. 1, 1.

64. Nemo, nihil.

Decl. und Gebrauch von nemo, Decl. von nihil. Und niemand, und nichts 71, nihilo 49.

Nemini Praef. 5.

Xerxes accessit astu idque nullis defendentibus incendio delevit. Them. 4, 1.

Nulli fides eius, nulli opera, nulli res familiaris defuit. Cim. 4, 3.

Neminem iacentem veste spoliavit. Thras. 2, 6.

Nemini erat his temporibus dubium. Con. 1, 3.

Neminem Dion 5, 4. Dat. 11, 5.

Nullius in ista re minus uti consilio volo. Epam. 5, 5. Eorum ornatus in eis regem neminem significabat. Ag. 8, 2.

In neminem Eum. 6, 2. ab nullo 10, 3. neminem Phoc. 2, 5. nullo Timol. 3, 4. nullius umquam. 3, 6.

Nemini dubium esse debet, quin reliquo tempore eadem mente sim futurus. Hannib. 2, 5.

Romam profectus est nullo resistente. 5, 1. Neminem Att. 6; 3. nemini 9, 6. 11, 1.

Neminem iacentem veste spoliavit. Thras. 2, 6.

Eruditus sic est, ut nemo Thebanus magis. Epam. 2, 1. Fuit disertus, ut nemo ei Thebanus par esset eloquentia. 5, 1.

Nemo liber Phoc. 4, 4. nemo Perses Reg. 1, 4. nemo civis Romanus Att. 19, 3.

Peloponnesio bello Alcibiades nullam rem sine hoc gessit. Thras. 1, 3. In nulla re differebat domus (eius a) cuiusvis inopis atque privati. Ages. 7, 4. — Nulla alia re Att. 19, 2. 21, 1.

65. Miltiades Atheniensis, pugna Leuctrica.

Argilius quidam adulescentulus; Miltiades, Themistocles, Aristides, Cimon, Alcibiades, Thrasybulus, Conon, Iphicrates, Chabrias, Timotheus, Phocion Atheniensis, Eumenes Cardianus, Timoleon Corinthius, Diomedon Cysicenus, Pyrrhus Epirotes, Gongylus Eretriensis, Cleon Halicarnasius, Hamilcar, Hannibal Karthaginiensis, Pausanias, Lysander, Phoebidas, Agesilaus, Sosylus Lacedaemonius, Mandrocles Magnes, Hestiaeus Milesius, Demetrius Phalereus, Alexander Pheraeus, Dionysius Siculus, Dion, Lyco Syracusanus, Lysis Tarentinus, Epaminondas, Pelopidas Thebanus, Zacynthius adulescens.

Pugna (victoria) Marathonia, Salaminia (apud Salamina), Leuctrica, Cannensis; proelium Philippense, (apud Plataeas); triumphus Sardiniensis.

66. Extremum bellum das Ende des Krieges.

Fuit extremo Peloponnesio bello praetor. Con. 1, 2.

Dimidium fere spatium confecerat. Eum. 9, 1.

Certos mittit homines ad *infimos* montes iisque praecipit, ut *prima* nocte ignes faciant quam maximos atque hos secunda vigilia minuant, tertia perexiguos reddant. 9, 3.

Amphoras complures complet plumbo, summas operit auro

et argento. Hannib. 9, 3.

In summo aut fastigio aut periculo Att. 10, 2. in imum intestinum 21, 3.

67. Comparativ und Superlativ.

Abl. comparationis 43, mensurae 49.

1. Liberius zu frei, ziemlich frei.

*Longus, gravis, difficilis, sero im Positiv mit zu übersetzt.

Minus probatus est parentibus, quod liberius vivebat. Them. 1, 2.

Qua victoria (apud Plataeas) elatus plurima miscere coepit et maiora concupiscere. Paus. 1, 3.

Elatius se gerere coepit maioresque appetere res. 2, 2 Dolopes contumacius se gesserant. Cim. 2, 5.

Id Alcibiades diutius celari non potuit. Alc. 5, 2.

*'Hoc (venerari regem) si tibi grave est, per me nihilo

setius conficies, quod studes.' Tum Conon 'Mihi vero' inquit 'non est grave quemvis honorem habere regi.' Con. 3, 3. 4.

Minus diligenter est celatum. 5, 3.

Cupiditas maior Dion 1, 3. licentius dispertivit 7, 1. liberius loquebatur 7, 3. obscuriora sunt eius gesta Timoth. 4, 6.

Quae ipsis lectoribus leviora sunt, pari modo apud ceteros fuisse arbitrantur. **Epam.** 1, 1.

Apud Mantineam audacius instabat hostes. 9, 1.

Vereor, ne rudibus Graecarum litterarum minus dilucide appareat, quantus fuerit ille vir. Pel. 1, 1.

*Tissaphernes sero suis praesidio profectus est. Ages. 3, 5.

Acerbiore imperio uteretur Eum. 6, 2. ferocius loqui 11, 4.

*difficile esset Phoc. 1, 3.

*Longum est omnia enumerare proelia. Hannib. 5, 4.
Prusiam videbat domesticis opibus minus esse robustum. 10,2.
Pergamenae naves adversarios presserunt acrius. 11, 5.
*Difficile est Att. 11, 3.

2. Comparativ von zweien statt des Superlativs.

Materfamilias in Graecia sedet in interiore parte aedium, quae gynaeconitis appellatur. Praef. 7.

Maiorem partem insulae Cypri devicit. Cim. 3, 4.

Cedentes violari vetuit neque quisquam est vulneratus, nisi qui *prior* impugnare voluit. Thras. 2, 6.

Dionysius superior duas filias procreavit, quarum priorem

Dionysio filio nuptum dedit, alteram Dioni. Dion 1, 1.

Excellentissimi fuerunt Persarum Cyrus et Darius. *Prior* horum apud Massagetas in proelio cecidit, Darius senectute diem obiit supremum. Reg. 1, 2.

3. etiam noch,

meist nachgestellt, verbunden mit: magis Them. 4, 5. plures Alc. 3, 4. Thr. 4, 2. magis Di. 1, 3. plura Ep. 3, 1. magis Pel. 3, 2. Ag. 8, 5. honoratior Eum. 1, 1. magis 4, 2. familiarius Att. 5, 3.

4. Superlativ mit quam und quisque.

Quam plurimos amatores Praef. 4.

Athenienses cursorem Lacedaemonem miserunt, ut nuntiaret, quam celerrimo opus esse auxilio. Milt. 4, 3.

Maxime nitebatur ut primo quoque tempore castra fierent. 4,5. Lacedaemonii Athenienses quam infirmissimos esse volebant. Them. 6, 4. Dedit operam, ut quam longissime tempus duceret. Them. 7, 1.

Lysander in eo erat occupatus, ut bellum quam diutissime duceret. Alc. 8, 1.

Quam primum Eum. 6, 4. quam plurimos utres atque etiam culleos, quam minime 8, 7. quam latissime possint, ignes quam maximos 9, 3. quam minime Timol. 3, 3.

Imperavit quam plurimas venenatas serpentes vivas colligi. Hannib. 10, 4.

Quam plurimis Att. 11, 1.

68. Pronomina correlativa.

Non tam — quam Cim. 1, 3. Alc. 5, 1. Con. 3, 1. Di. 5, 3. Iph. 1, 1. Ep. 2, 4. Eum. 11, 5. quantum allein: Iph. 3, 4. Pel. 1, 1. Att. 8, 4. 9, 3. 19, 1.

Confidere cives poterant talem eum futurum, qualem

cognitum iudicarunt. Milt. 1, 1.

Xerxes et mari et terra Europam invasit cum tantis copiis, quantas neque ante nec postea habuit quisquam. Them. 2, 4.

Mortui corpus eodem nonnulli dixerunt inferri oportere, quo ii, qui ad supplicium essent dati. Paus. 5, 5.

Incidit in eandem invidiam, quam pater. Cim. 3, 1.

Pisander erat eodem quo Alcibiades sensu. Alc. 5, 3.

Tantum se ab invidia putabant afuturos, quantum a conspectu suorum recesserint. Chab. 3, 4.

Erat eodem quo comites omnes vestitu humili atque obsoleto. Ages. 8, 2.

Intellegebant omnes tam celeriter copias ipsorum contrahi non posse, quam Antigonus affuturus videbatur. Eum. 9, 1,

Non est infitiandum Hannibalem tanto praestitisse ceteros imperatores prudentia, quanto populus Romanus antecedat fortitudine cunctas nationes. Hannib. 1, 1.

Karthaginienses Magonem eadem, qua fratrem, absentem affecerunt poena. 8, 2.

Antiochus si tam in gerendo bello consiliis eius parere voluisset, quam in suscipiendo instituerat, propius Tiberi quam (in) Thermopylis de summa imperii dimicasset. 8, 3.

Rei familiari tantum operae dabat, quantum non indiligens debebat paterfamilias. Att. 4, 3.

Obtrectatio tanta intercedebat, quantam fuit necesse inter Caesarem atque Antonium. 20, 5.

69. Uterque.

Der Plural steht Dat. 11, 2. Timol. 2, 2. Hb. 4, 2 von zwei einzelnen Personen.

Flamma ut ab oppidanis et oppugnatoribus est visa, utrisque venit in opinionem signum a classiariis regis datum. Milt. 7, 3.

Muros utrosque, et Piraei et Athenarum, reficiendos curat. Con. 4, 5.

Utraque implicatus est tyrannide Dionysiorum. Dion 1, 1. Dionysius navem ei triremem dedit, qua Corinthum develeretur, ostendens se id utriusque facere causa, ne, cum inter se timerent, alteruter alterum praeoccuparet. 4, 1.

Utrique (Mithridates et Datames) mittunt, locum qui ex-

plorarent atque ipsos scrutarentur. Dat. 11, 2.

Callistratus posuit animum advertere debere Arcadas, quales utraque civitas (Thebae et Argi) cives procreasset. Epam. 6, 2.

Eo res utrorumque perduxit, ut Thebani Spartam oppugnarent, Lacedaemonii satis haberent, si salvi esse possent. 8,4.

Utrique rei occurram et medebor cum satietati tum ignorantiae lectorum. Pel. 1, 1.

Suum utraque (familia) retinebat ordinem. Ages. 1, 3.

Tissaphernes indutias a Lacone petivit. Iuravit autem uterque se sine dolo indutias conservaturum. 2, 3. 4.

Utrique (Philippo et Alexandro) in consilio semper affuit. **Eum.** 1, 6.

Veniebat ad Eumenem utrumque genus hominum, et qui propter odium fructum oculis ex eius casu capere vellent, et qui propter veterem amicitiam colloqui consolarique cuperent. 11, 2.

Erant eo tempore Athenis duae factiones. Harum utraque Macedonum patrociniis utebatur. Phoc. 3, 1.

Utrorumque Dionysiorum opibus Corinthii saepe adiuti fuerant. Timol. 2, 2.

Excellentissimi fuerunt Persarum Cyrus et Darius, Hystaspi filius, quorum uterque privatus virtute regnum est adeptus. **Reg.** 1, 2.

Scipio cum collega Tiberio Longo apud Trebiam adversus eum venit. Cum iis manum conseruit, utrosque profligavit. **Hannib.** 4, 2.

In Apulia obviam ei venerunt duo consules, C. Terentius et L. Aemilius. Utriusque exercitus uno proelio fugavit. 4, 4.

Classis ab utrisque (Eumene et Hannibale) in proelium deducitur. Hannib. 11, 1.

Sed nos tempus est huius libri (de excellentibus ducibus exterarum gentium) facere finem et Romanorum explicare imperatores, quo facilius collatis utrorumque factis, qui (statt utri) viri praeferendi sint, possit iudicari. 13, 4.

Neque usuram umquam ab Atheniensibus accepit neque longius, quam dictum erat, debere passus est. Quod utrumque erat iis salutare. Att. 2, 4. 5.

In familia erant pueri litteratissimi, anagnostae optimi et plurimi librarii, ut ne pedissequus quidem quisquam esset, qui non utrumque horum pulchre facere posset. 13, 3.

Pari fastigio stetit in utraque fortuna. 14, 2.

Obtrectationem intercedere fuit necesse inter Caesarem at que Antonium, cum se *uterque* principem non solum urbis Romae, sed orbis terrarum esse cuperet. 20, 5.

70. Neuter, uter.

Perfugae coacti sunt cum iis pugnare, ad quos transierant, ab iisque stare, quos reliquerant; quibus cum *neutri* parcerent, celeriter sunt concisi. Dat. 6, 6.

Supellex modica, non multa, ut in neutram partem conspici posset. Att. 13, 5.

Filius Iphicratis cum interrogaretur, utrum pluris, patrem matremne, faceret, 'Matrem' inquit. Iph. 3, 4.

Hannib. 13, 4. siehe 69.

Intellegi non poterat, uter eum plus diligeret, Cicero an Hortensius. Att. 5, 4.

71. Neque quisquam, ullus, umquam, usquam, quoquam.

Nemo, nihil 64, quisquam und ullus bei negare und vetare 75. 76.

Xerxes et mari et terra Europam invasit cum tantis copiis, quantas neque ante nec postea habuit quisquam. Them. 2, 4.

Praecepit, ut omnes, servi atque liberi, opus facerent neque ulli loco parcerent. 6, 5.

Dominus navis diem noctemque procul ab insula in salo navem tenuit in ancoris neque quemquam ex ea exire passus est. 8, 7.

Neque aliud est ullum huius in re militari illustre factum quam eius imperii (apud Plataeas) memoria. Arist. 2, 2.

Qua re fiebat, ut omnium oculos ad se converteret neque ei par quisquam in civitate poneretur. Alc. 3, 5.

Cedentes violari vetuit neque quisquam est vulneratus. Thr. 2,6.

Illa corona contentus neque amplius requisivit neque quemquam honore se antecessisse existimavit. 4, 3.

Neque ullum tempus Dion 4, 4. quisquam dux Timoth. 4, 4. quicquam Dat. 5, 5. Neque acutius ullius imperatoris cogitatum neque celerius factum usquam legimus. 6, 8.

Risus omnium cum hilaritate coortus est neque quisquam index ausus est de eo ferre suffragium. Epam. 8, 5.

Neque umquam Eum. 5, 2. rem ullam 8, 3. umquam 10, 2. non enim cum quoquam 11, 5. res ulla Timol. 3, 5. neque quisquam neque 4, 1. quisquam 4, 2. cuiusquam Reg. 2, 3.

Apud Prusiam eodem animo fuit erga Italiam neque aliud

quicquam egit, quam regem armavit. Hannib. 10, 1.

Neque quoquam Att. 7, 1. neque cum quoquam neque 8, 4. [neque solum a quoquam sed] 10, 5. neque quemquam neque 11, 5. quemquam 13, 4. umquam 14, 1.

Pronomina personalia, demonstrativa, relativa als Subject 1.7.

D. Syntax des Verbums.

72. Noli, nolite

zur Umschreibung des verneinten Imperativs. Ne mit dem Conjunctiv nur in indirecter Rede: Thr. 3, 1. 2. Ag. 4, 1. Att. 10, 4.

Bene Pittacus, cum Mytilenaei multa milia iugerum agri muneri ei darent, 'Nolite, oro vos,' inquit 'id mihi dare, quod multi invideant, plures etiam concupiscant.' Thras. 4, 2.

Sulla eum cupivit secum deducere. Cui cum persuadere tentaret, 'Noli, oro te,' inquit Pomponius 'adversum eos me velle ducere, cum quibus ne contra te arma ferrem, Italiam reliqui.' Att. 4, 2.

78. Ut consecutivum (*ut non)

- 1. unabhängig von einem bestimmten Wort, zuweilen verbunden mit tonlosem adeo, sic, ita;
- 2. nach Ausdrücken, die ein so enthalten: talis, tantus, is, eiusmodi, hic (dafür qui); sic, ita (tam fehlt), tantum, tanto opere, adeo, eo, usque eo; in eo est;
- 3. nach einem Comparativus mit quam (die Stellen, an welchen ut fehlt, sind weggelassen);

4. nach den Ausdrücken des Geschehens: fit, futurum esse, accidit, contingit; reliquum est, verum est, convenit; mos, consuetudo, vitium est; facere zur blossen Umschreibung des Verbums.

Über den sehr häufigen Coniunctivus perfecti s. Nipperdey

zu Milt. 5, 5.

- *2. Miltiades cum ea esset aetate, ut non iam solum de eo bene 4. sperare sed etiam confidere cives possent, accidit, ut Athenienses Chersonesum colonos vellent mittere. Milt. 1, 1.
- *4. Quibus rebus *fiebat*, ut non minus eorum voluntate perpetuum imperium obtineret, qui miserant, quam illorum, cum quibus erat profectus. 2, 3.
- *2. Hestiaeus dixit adeo se abhorrere a ceterorum consilio, ut nihil putet ipsis principibus utilius quam confirmari regnum Persarum. 3, 5.

4. Quo factum est, ut plus quam collegae valeret. 5, 2.

- *2. Tanto plus virtute valuerunt Athenienses, ut decemplicem numerum hostium profligarint adeoque eos perterruerunt (N: -rint), ut Persae non castra sed naves petierint. 5, 5.
 - 2. Miltiadi talis honos tributus est, cum pugna depingeretur Marathonia, ut in decem praetorum numero prima eius imago poneretur isque hortaretur milites proeliumque committeret. 6, 3.

2. Iam in eo erat, ut oppido potiretur. 7, 3.

- 4. Quo factum est, ut et Parii a deditione deterrerentur et Miltiades Athenas rediret. 7, 4.
- *1. In Miltiade erat cum summa humanitas tum mira communitas, ut nemo tam humilis esset, cui non ad eum aditus pateret. 8, 4.
- *1. Vitia adulescentiae magnis sunt emendata virtutibus, adeo ut anteferatur huic nemo, pauci pares putentur. Them. 1, 1.

4. Quo factum est, ut brevi tempore illustraretur. 1, 4.

- 4. Quo factum est, ut ab Artemisio Graeci discederent et exadversum Athenas apud Salamina classem suam constituerent. 3, 4.
- *2. Barbarus adeo angusto mari conflixit, ut eius multitudo navium explicari non potuerit. 4, 5.
 - 2. Xerxes tantas habebat reliquias copiarum, ut etiam tum iis opprimere posset hostes. 5, 1.
 - 2. Triplex Piraei portus constitutus est *iisque* (N: isque) moenibus circumdatus, *ut* ipsam urbem dignitate *aequipéraret*, utilitate superaret. 6, 1.
 - 2. Athenienses duabus victoriis, Marathonia et Salaminia, tantam gloriam apud omnes gentes erant consecuti, ut intellegerent Lacedaemonii de principatu sibi cum iis certamen fore. 6, 3.

- 4. Quo factum est, ut Atheniensium muri ex sacellis sepulcrisque constarent. Them. 6, 5.
- 2. Litteris sermoneque Persarum adeo eruditus est, ut commodissime dicatur apud regem verba fecisse. 10, 1.
- 2. Adeo excellebat Aristides abstinentia, ut cognomine Iustus sit appellatus. Arist. 1, 2.
- 4. Huius aequitate factum est, ut summa imperii maritimi ab Lacedaemoniis transferretur ad Athenienses. 2, 2.
- 4. Et intemperantia Pausaniae et iustitia factum est Aristidis, ut omnes fere civitates Graeciae ad Atheniensium societatem se applicarent et adversus barbaros hos duces deligerent sibi. 2, 3.
- 2. In tanta paupertate decessit, ut, qui efferretur, vix reliquerit.
- 4. Quo factum est, ut filiae eius publice alerentur et de communi aerario dotibus datis collocarentur. 3, 2. 3.
- 2. Iam in eo erat, ut comprehenderetur. Paus. 5, 1.
- *2. Fuit tanta liberalitate, ut numquam in hortis custodem posuerit, ne quis impediretur, quominus fructibus frueretur. Cim. 4, 1.
 - 2. Cottidie sic cena ei coquebatur, ut, quos invocatos vidisset in foro, omnes ad se vocaret. 4, 3.
- 2. Sic sibi indulsit, ut eius opera in maximum odium Graeciae Lacedaemonii pervenerint. Lys. 1, 3.
- 4. Vidit futurum, ut Thasii dilaberentur consulerentque rebus suis. 2,3.
- 2. Oratio sic scripta erat, ut deum videretur congruere sententiae. 3, 5.
- *2. Pharnabazus alterum librum tanta similitudine, ut discerni non posset,, signatum subiecit. 4, 2.
- 1.*2. Disertus erat, ut in primis dicendo valeret, quod tanta erat commendatio oris atque orationis, ut nemo ei posset resistere. Alc. 1, 2.
 - 1. Intemperans reperiebatur, ut omnes admirarentur. 1, 4.
 - *1. In hoc, natura quid efficere possit, videtur experta (1, 1), ut neque plura bona eminisci neque maiora posset consequi, quam vel natura vel fortuna tribuerat. 2, 1.
 - 4. Accidit, ut una nocte omnes Hermae deicerentur. 3, 2.
 - *4. Qua re fiebat, ut omnium oculos ad se converteret neque ei par quisquam in civitate poneretur. 3, 5.
 - *2. Erat ea sagacitate, ut decipi non posset. 5, 2.
 - 2. Tanta commutatio rerum facta est, ut Lacedaemonii pacem peterent. 5, 5.
 - 2. Tanta fuit omnium exspectatio visendi Alcibiadis, ut ad eius triremem vulgus conflueret, proinde ac si solus advenisset. 6, 1.

- *2. Sic verba fecit, ut nemo tam ferus fuerit, quin eius casui illacrimarit. Alc. 6, 4.
 - 1. Ei tota respublica domi bellique tradita est, ut unius arbitrio gereretur. 7, 1.
 - 4. Ex quo fiebat, ut omnia minus prospere gesta culpae tribuerent. 7, 2.
 - 4. Quibus rebus factum est, ut absenti magistratum abrogarent et alium in eius locum substituerent. 7, 3.
- *2. Pharnabazum adeo sua cepit humanitate, ut eum nemo in amicitia antecederet. 9, 3.
- *2. Adeo studiis Thebanorum inservivit, ut nemo eum labore corporisque viribus posset aequiperare. 11, 3.
 - 2. Sic duritiae se dedit, ut parsimonia victus atque cultus omnes Lacedaemonios vinceret. 11, 4.
 - 2. Persarum sic imitatus est consuetudinem, ut illi ipsi eum maxime admirarentur. 11, 5.
- 4. Huic contigit, ut a triginta oppressam tyrannis patriam e servitute in libertatem vindicaret. Thras. 1, 2.
- 2. Rex tantum auctoritate eius motus est, ut et Tissaphernem hostem iudicarit et Lacedaemonios bello persequi insserit et ei permiserit, quem vellet, eligere ad dispensandam pecuniam. Con. 4, 1.
- 4. Accidit huic, quod ceteris mortalibus, ut inconsideratior in secunda quam in adversa esset fortuna. 5, 1.
 - *(Sic) ut neminem sint admirati Dion 1, 5. *fiebat ut indulgeret neque diligeret 2, 1. adeo admiratus est atque adamavit ut traderet 2, 3. tantum potuit valuitque ut persuaserit 3, 3. sic educari ut imbueretur 4, 3. usque eo ferre ut se deiecerit atque interierit 4, 5. adeo facile ut introierit 5, 3. eo rem perduxit ut vellet 5, 6. eiusmodi erat ut amitteret 7, 2. 1) sic ut viderentur 9, 3. 1) adeo ut posset 9, 4. sic subito ut cuperent 10, 2.
- *2. Fuit talis dux, ut non solum aetatis suae cum primis compararetur, sed ne de maioribus natu quidem quisquam anteponeretur. Iph. 1, 1.
- 2. Tantum consilio valuit, ut multa in re militari partim nova attulerit, partim meliora fecerit. 1 2.
- *2. Tanta severitate exercitui praefuit, ut nullae umquam in Graecia neque exercitatiores copiae neque magis dicto audientes fuerint duci, in eamque consuetudinem adduxit, ut, cum proelii signum ab imperatore esset datum, sine ducis opera sic ordinatae consisterent, ut singuli ab peritissimo imperatore dispositi viderentur. 2, 1. 2.

- 2. Exercitum Aegyptii regis sic omni disciplina militari erudivit, ut Iphicratenses apud Graecos in summa laude fuerint. Iph. 2, 4.
- 1. Fuit imperatoria forma, ut ipso aspectu cuivis iniceret admirationem sui. 3, 1.

Usque eo celebratum est ut voluerit Chab. 1, 3. factum est ut uterentur 1, 3. liberalius quam ut posset 3, 2. hoc est commune vitium ut sit et detrahant 3, 3. tantae laetitiae ut factae sintet institutum sit Timoth. 2, 2. qui honos ut daret 2, 3. tanta auctoritas ut spes esset 3, 2. accidit ut oreretur 3, 3. tanti fecit ut mallet 4, 3. factum est ut traderetur Dat. 1, 2 eam esse consuetudinem ut tribuant, fieri ut impellantur 5, 4. *iis locis ut neque circumiri neque impediri posset 6, 2. sensit futurum ut sequerentur 6, 3. *futurum ut non possent 6, 4. *locum talem ut neque circumiretur neque praeteriret et non multum obesse posset 7, 3. *ut non viderentur 10, 3.

- *2. Eruditus sic est, ut nomo Thebanus magis. Epam. 2, 1.
- 2. Lysidi sic fuit deditus, ut adulescens tristem ac severum senem omnibus aequalibus suis in familiaritate enteposuerit; neque prius eum a se dimisit, quam in doctrinis tanto antecessit condiscipulus, ut facile intellegi passet pari modo superaturum omnes in ceteris artibus. 2, 2.
- *2. Erat adeo veritatis diligens, ut ne ioco quidem mentiretur. 3, 1.
- *2. Paupertatem adeo facile perpessus est, ut de re publica nihil praeter gloriam orperit. Amicorum in se tuendo caruit (N: caruerit) facultatibus, fide ad alios sublevandos saepe sic usus est, ut iudicari possit omnia ei cum amicis fuisse communia. 3, 4.
- *1. Fuit etiam disertus, ut nemo ei Thebanus par esset eloquentia. 5, 1.
- *2. Coram frequentissimo [legationum] conventu sic Lacedaemoniorum tyrannidem eoarguit, ut non minus illa oratione opes eorum concusserit, quam Leuctrica pugna. 6, 4.
- 2. Res eo est deducta, ut omnes de salute pertimescerent. 7, 1.
- *4. Collegis permisit, ut sua opera factum contenderent, wt legi non oboedirent. 8, 1.
- 2. Eo res utrorumque perduxit, ut Thebani Spartam oppugnarent, Lacedaemonii satis haberent, si salvi esse possent. 8, 4.
- *2. Magistratus vino epulisque dediti (nuntium) usque eo despexerunt, ut ne quaerere quidem de tanta re laborarint. Pel. 3, 1.
- 2. Haec fuit altera persona Thebis, sed tamen secunda ita, ut proxima esset Epaminondae. 4, 3.
- 4. Mos a maioribus Lacedaemoniis erat traditus, ut binos haberent semper reges. Ages. 1, 2.
- 2. Tanta celeritate usus est, ut prius in Asiam cum copiis per-

- 4. venerit, quam regii satrapae eum scirent profectum. Quo factum est, ut omnes imparatos imprudentesque offenderet. Ages. 2, 2.
- 4. Fecit idem in exercitationum generibus, ut, qui ceteris praestitissent, eos magnis afficeret muneribus. 3, 3.
- 2. Sic in Asia versatus est, ut omnium opinione victor duceretur. 3,6.
- 2. Tanta usus est celeritate, ut, quod iter Xerxes anno vertente confecerat, hic transierit triginta diebus. 4, 4.
- 4. Neque vero hoc solum in Graecia fecit, ut templa deorum sancta haberet, sed etiam apud barbaros. 4, 7.
- 4. Tantum afuit ab insolentia gloriae, ut commiseratus sit fortunam Graeciae. 5, 2.
- 2. Talem se imperatorem praebuit, ut eo tempore omnibus apparuerit, nisi ille fuisset, Spartam futuram non fuisse. 6, 1.
- *2. Domus eius sic erat instructa, ut in nulla re differret (a) cuiusvis inopis atque privati. 7, 4.
- *2. In acta cum suis accubuerat stratumque habebat tale, ut terra tecta esset stramentis neque huc amplius quam pellis esset iniecta,
- *1. eodem quo comites omnes vestitu humili atque obsoleto, ut eorum ornatus non modo in iis regem neminem significaret, sed homines esse non beatissimos suspicionem praeberet. 8, 2.

Ut possent Eum. 4, 2. *ea loca ut non posset 4, 3. altius quam ut posset 5, 5. factum est ut educeret 5, 6. tanta obtrectatio ut mallent 10, 2. *adeo erat incensus ut non posset 10, 4. hoc convenire ut uteretur 11, 3. adeo male ut forent adducti 12, 1. *tantum esset ut non possent, nihil habituri essent 12, 2. *tantum odium ut nemo ausus sit Phoc. 4, 4. contigit ut liberaret, depelleret, restitueret Timol. 1, 1. tantum afuit ut antetulerit, duxerit 1, 3. adeo commotus est ut voluerit 1, 6. tantum otium ut videretur 3, 2. tantis opibus ut posset, tantum amorem ut nullo recusante (liceret) 3, 4. *ita moderate ut neque audierit neque interfuerit 4, 1. factum est ut haberet 5, 1. tantum indulsit ut vinceret Reg. 1, 4.

- *2. Erycem sic defendit, ut bellum eo loco gestum non videretur. Hamile. 1, 2.
- 2. Paci serviundum putavit sed ita, ut statim mente agitaret bellum renovare. 1, 3. 4.
- 2. Tanta fuit ferocia, ut ipse periturum se potius dixerit, quam cum tanto flagitio domum rediret. 1, 5.
- *2. Tantum exarsit intestinum bellum, ut numquam in pari periculo fuerit Karthago. 2, 1.
 - 2. Quibus malis adeo sunt Poeni perterriti, ut etiam auxilia ab Romanis petierint. 2, 3.

- 2. Hostes co compulit, ut locorum angustiis clausi plures fame quam ferro interirent. Hamile. 2, 4.
- *2. Tota Africa tantum otium reddidit, ut nullum in ea bellum videretur multis annis fuisse. 2, 5.
- 4. Quo factum est, ut a praefecto morum Hasdrubal cum eo vetaretur esse. 3, 2.
- *2. Hannibal assiduis patris obtestationibus eo est perductus, ut interire quam Romanos non experiri mallet. 4, 3.
 - 4. Verum est, ut populus Romanus omnes gentes virtute superarit. Hannib. 1, 1.
 - 2. Odium paternum erga Romanos sic conservavit, ut prius animam quam id deposuerit. 1, 3.
- 2. Antiochum tanta cupiditate incendit bellandi, ut usque a rubro mari arma conatus sit inferre Italiae. 2, 1.
- *2. Iusiurandum patri datum usque ad hanc aetatem ita conservavi, ut nemini dubium esse debeat, quin reliquo tempore eadem mente sim futurus. 2, 5.
- *2. Adeo gravi morbo afficitur oculorum, ut postea numquam dextro aeque bene usus sit. 4, 3.
- *2. Tantum terrorem iniecit exercitui Romanorum, ut egredi extra vallum nemo sit ausus. 5, 2.
- 4. Accidit casu, ut legati Prusiae Romae apud T. Quinctium Flamininum consularem cenarent, atque ibi de Hannibale mentione facta ex iis unus diceret eum in Prusiae regno esse. 12, 1.
- 2. Castellum sic aedificarat, ut in omnibus partibus aedificii exitus haberet. 12, 3.

*Tantum progressum ut non facile reperiri possit Cato 3, 2.
*ut non solum acciperet sed etiam pronuntiaret Att. 1, 3. *sic
devinxit ut nemo fuerit 1, 4. ita vixit ut esset 2, 3. *ita se interposuit ut neque acceperit neque passus sit 2, 4. 1) ita ut darentur 2, 6. sic se gerebat ut videretur 3, 1. factum est ut haberent,
studerent 3, 1. ut haberet 3, 3. sic loquebatur ut videretur,
tanta erat suavitas ut appareret, *sic pronuntiabat ut nihil posset
4, 1. *factum est ut nusquam dimitteret cuperetque 4, 2. sic
prosecuta est ut indicaret 4, 5. sic veritus est ut retinuerit 5, 1.
ut possit 5, 3. *ut non posset 5, 4. *ita est versatus ut et esset
et existimaretur neque se committeret 6, 1. *sic accepit ut neminem
secutus sit, fuerit, despexerit 6, 4. fiebat ut carior esset 6, 5.
*tanto opere grata ut non solum non molestus fuerit sed etiam
concesserit 7, 3. *sic usus est ut nullo aequali familiarius (uteretur)
neque solum haberet sed etiam 8, 2. 1) ita ut proficiscerentur

Att. 8, 5. *ea tribuit ut non potuerint 9, 4. *tanta diligentia ut nullum vadimonium stiterit 9, 4. tanta varietas ut essent 10, 2. adeo conjuncte ut creverit 10, 3. *tanto odio ut non solum — sed etiam esset velletque 10, 4. ut appareret 10, 5. ut videatur 11, 6. *tantum afuit ut nulla in re usus sit 12, 2. factum est ut certior fieret 12, 3. *ut ne pedissequus quidem esset 13, 3. *ut in neutram partem conspici posset 13, 5. *ut non minus animo quam ventre delectarentur 14, 1. *tanta moderatione ut neque se gesserit neque vixerit 14, 2. ut difficile esset 15, 1. *tanta cura ut non mandatam sed suam rem videretur agere 15, 2. fiebat ut procuraret 15, 3. sic vixit ut difficile sit 16, 1. *ut ne frater quidem fuerit 16, 2. *sic perscripta sunt ut nihil non appareat et possit 16, 4. ea indulgentia ut duceret 17, 2. ita percepta habuit ut uteretur 17, 3. adeo diligenter ut exposuerit 18, 1. sic subtexuit ut possimus 18, 2. hoc idem fecit ut enumeraverit 18, 3. *ita exposuit ut non amplius quaternis versibus descripserit 18, 6. *tanta prosperitas ut nihil non tribuerit et conciliarit 19, 3. accidit ut curaret 20, 3. 1) adeo ut haberet 20,4. *tanta prosperitate ut non indiguisset 21,1. tanta vis ut eruperint 21, 3. reliquum est ut consulam 21, 5. ita produxi ut auxerim 21, 6. *tanta constantia ut non ex vita sed ex domo videretur migrare 22, 1.

74. Ut finale (*ne)

- 1. unabhängig von einem bestimmten Worte, zuweilen verbunden mit hoc consilio,
- 2. nach den Verbis: ago, appello, cogito, excogito, adduco, experior, facio, ef-, perficio, hortor, impello, impero, laboro, [elaboro], molior, nitor, obsecro, in eo erat occupatus, oro, permitto, peto, postulo, praecipio, precor, provideo, rogo, suadeo, eo valebat, vide ne. †Dico, praedicere, moneo, admoneo, persuadeo, respondeo, scribo (vgl. 75).—Cogo, decerno.
- 3. nach den nominalen Ausdrücken: Do operam, †mitto nuntium, litteras (vgl. 75), do negotium, fero legem; causa est, consilium est, festinatio, iis legibus; est prudentissimum.

Volo, nolo etc. 76.

Festinatio ut explicem. Praef. 8.

- 2. Consulentibus Pythia praecepit, ut Miltiadem imperatorem sibi sumerent. Milt. 1, 3.
- 2. Postulavit, (ut) id Lemnii sua sponte facerent (se dederent). 1,4,
- 2. Postulat, ut Lemnii sibi urbem tradant. 2, 4.

- *2. Hortatus est pontis custodes, ne a fortuna datam occasionem liberandae Graeciae dimitterent. Milt. 3, 3.
- 2. Darius hortantibus amicis, ut Graeciam redigeret in suam potestatem, classem quingentarum navium comparavit. 4, 1.
- 1. Athenienses Phidippum cursorem Lacedaemonem miserunt, ut nuntiaret, quam celerrimo opus esse auxilio. 4, 3.
- 2. Maxime nifebatur, ut primo quoque tempore castra fierent. 4, 5.
- *1. Sub montis radicibus acie regione instructa non apertissima proelium commiserunt hoc consilio, ut et montium altitudine tegerentur et arborum tractu equitatus hostium impediretur, [ne multitudine clauderentur]. 5, 3.
- 1. Classem septuaginta navium Athenienses Miltiadi dederunt, ut insulas, quae barbaros adiuverant, bello persequeretur. 7, 1.
- †2. Persuasit populo, ut ea pecunia classis centum navium aedificaretur. Them. 2, 2.
- †2. Atheniensibus deliberantibus Pythia respondit, ut moenibus ligneis se munirent. 2, 6.
 - 3. Persuasit consilium esse Apollinis, ut in naves se suaque conferrent. 2, 7.
- *1. Angustias quaerebat, ne multitudine circumiretur. 3, 2.
- 2. Plurimi hortabantur, ut domos suas discederent moenibusque se defenderent. 4, 2.
- 1. Servum fidelissimum ad regem misit, ut ei nuntiaret adversarios eius in fuga esse. 4, 3.
- 2. Hoc eo valebat, ut ingratiis ad depugnandum omnes cogerentur. 4, 4.
- 2. Xerxem certiorem feci(t) id agi, ut pons, quem ille in Hellesponto fecerat, dissolveretur ac reditu in Asiam excluderetur. 5, 1. (atque ab hostibus circumiretur. 9, 3.)
- *1. Lacedaemonii negaverunt oportere extra Peloponnesum ullam urbem muros habere, ne essent loca munita, quae hostes possiderent. 6, 2.
 - 2. Reliqui legati ut tum exirent, cum satis alti tuendo muri exstructi viderentur, praecepit. 6, 5.
 - 3. Dedit operam, ut quam longissime tempus duceret. 7, 1.
- *†2. Collegis suis *praedixit*, ut ne prius Lacedaemoniorum legatos dimitterent, quam ipse esset remissus. 7, 3.
- †2. Admetus supplicem monuit, ut consuleret sibi. 8, 5.
 - 2. Te autem rogo, ut annuum mihi tempus des eoque transacto ad te venire patiaris. 9, 4.
- †2. Animadvertit quendam scribentem, ut patria pelleretur. Arist. 1, 3.
 - 2. Ille respondit se ignorare Aristiden, sed sibi non placere, quod tam cupide [e]laborasset, ut praeter ceteros Iustus appellaretur. 1, 4.

- 1. Lacedaemonii Pausaniam Cyprum atque Hellespontum miserunt, ut ex iis regionibus barbarorum praesidia depelleret. Paus. 2, 1.
- *2. Rex petit, ne cui rei parcat ad ea efficienda, quae polliceretur. 2, 5.
- 2. Ne adulescentuli quidem indicio ephori impulsi sunt, ut Pausaniam comprehenderent. 4, 3.
- *2. Orare coepit, ne enuntiaret neu se proderet. 4, 6.
- *1. Hinc (ex aede Minervae) ne exire posset, statim ephori valvas obstruxerunt. 5, 2.
- 2. Callias egit cum Cimone, ut Elpinicen sibi uxorem daret. Cim. 1,3.
- *1. Fuit tanta liberalitate, ut numquam in hortis custodem posuerit, ne quis impediretur, quominus eis rebus frueretur. Semper eum pedisequi cum nummis sunt secuti, ut, si quis opis eius indigeret, haberet, quod statim daret, ne differendo videretur negare. 4, 1. 2.
 - 3. Cum hanc causam Lacedaemonii dictitassent sibi esse belli, ut Atheniensium impotentem dominationem refringerent, Lysander
 - 2. nihil aliud molitus est, quam ut omnes civitates in sua teneret potestate. Lys. 1, 4.
- *1. Satis est unam rem exempli gratia proferre, ne plura enumerando defatigemus lectores. 2, 1.
 - 2. In oratione suadet Lacedaemoniis, ut regia potestate dissoluta dux deligatur ad bellum gerendum. 3, 5.
 - 2. Petiit a Pharnabazo, ut ad ephoros sibi testimonium daret, quanta sanctitate bellum gessisset sociosque tractasset, deque ea re accurate scriberet. 4, 1.
 - 2. Postulabat, de praesente quaestio haberetur. Alc. 4, 1.
 - 1. Inimici eius illud tempus exspectandum decreverunt, quo (classis) exisset, ut absentem aggrederentur. 4, 2.
- †3. Ei nuntius a magistratu in Siciliam missus est, ut domum ad causam dicendam rediret. 4, 3.
 - 2. Audivit Eumolpidas sacerdotes a populo coactos, ut se devoverent. 4, 5.
 - 2. Postulavit, ut duo sibi collegae darentur. 7, 1.
 - 2. Lysander in eo erat occupatus, ut bellum quam diutissime duceret. 8, 1.
 - 2. Seuthem, regem Thraecum, adducere voluit, ut Lysandrum terra depelleret. 8, 3.
- *†2. Illud moneo, (ne) iuxta hostem castra habeas nautica. 8, 5.
 - 2. Petivit a Pharnabazo, ut ad regem mitteretur. 10, 1.
 - 3. Missi clam vicinitati dant negotium, ut eum interficiant. Illi
 - 1. noctu ligna contulerunt circa casam eaque succenderunt, ut incendio eum conficerent. 10, 4.

- 2. Effecit, ut, apud quoscumque esset, princeps poneretur habereturque carissimus. Alc. 11, 6.
- *3. Legem tulit, ne quis ante actarum rerum accusaretur neve multaretur. Neque vero hanc tantum ferendam curavit, sed
 - 2. etiam, ut valeret, effecit. Thras. 3, 2. 3.
 - 2. Apud Pharnabazum ut multum gratia valeret, multo labore multisque effecit periculis. Con. 2, 1.
 - 2. Suasit, Pharnabazo id negotii daret. 4, 1.
 - 1. Ad mare est missus, ut maritimis civitatibus naves longas imperaret classemque compararet. 4, 2.
 - 3. Clam dare operam coepit, ut Ioniam et Aeoliam restitueret Atheniensibus. 5, 2.

Petiit ab iis ut faterentur **Dion** 2, 4. *ne esset 2, 5. obsecrare ut arcesseret et uteretur 3, 1. *ne praeoccuparet 4, 1. cogitans ut haberet 9, 2. dat negotium eant 9, 3.

1. Peltam pro parma fecit, ut milites ad motus concursusque essent leviores. Iph. 1, 4.

Its legibus ut essent **Timoth.** 2, 2. ut maneret 2, 3. decernitur ut proficiscatur 3, 2. *ne quid videretur 3, 3. †nuntium misit ut sequerentur 3, 4. experiri ut reduceret **Dat.** 2, 3. *operam dedit ne perveniret 3, 1. †litterae missae sunt ut aggrederetur 4, 1. *†nuntium misit qui diceret ne discederet 5, 1. *ne debilitarentur 6, 1.. ut essent 6, 6. *ne posset 7, 2. hortatus est ut rediret 8, 5. †praedixerat ut parati essent 9, 4. permitteret ut liceret 10, 1. *ne quam suspicionem praeberet 10, 3. *ne quam suspicionem pareret 11, 3.

- *2. Haec praecipienda videntur lectoribus, ne alienos mores ad suos referant neve ea, quae ipsis leviora sunt, pari modo apud ceteros fuisse arbitrentur. **Epam.** 1, 1.
- 2. 1. Adducebat eum, qui pecuniam quaerebat, ad eos, qui conferebant, eique ut ipsi numerarent, faciebat, ut ille sciret, quantum cuique deberet. 3, 6.
 - *1. Egredere propere, ne alios corrumpas. 4, 3.
 - 2. Hunc Diomedon cum rogaret, ut tuto exire (N: exiret) suaque, quae attulerat, liceret efferre, 'Istud quidem' inquit 'faciam, neque tua
 - *1. causa sed mea, ne, si tibi sit pecunia adempta, aliquis dicat id ad me ereptum pervenisse, quod delatum accipere noluissem.
 - 1. Praesidium dedit, ut tuto Athenas perveniret. Neque vero id
 - 2. satis habuit, sed etiam, ut inviolatus in navem escenderet, per Chabriam Atheniensem effecit. 4, 4. 5.
- 2.*1. Meneclides hortari solebat Thebanos, ut pacem bello anteferrent, ne illius imperatoris opera desideraretur. 5, 3.

- 2. In conventum venit Arcadum petens, ut societatem cum Thebanis et Argivis facerent; contra Callistratus postulavit, ut potius amicitiam sequerentur Atticorum. Epam. 6, 1.
- 2. Perfecit, ut auxilio Lacedaemonii sociorum privarentur. 6, 4.
- †2. Populi scito non paruit, idemque ut facerent, persuasit collegis. 7, 4.
 - 2. Collegis permisit, ut omnem causam in se transferrent suaque opera factum contenderent, ut legi non oboedirent. 8, 1.
 - 2. Unum ab iis petivit, ut in sepulcro suo inscriberent: 'Epaminondas a Thebanis morte multatus est, quod eos coëgit apud Leuctra superare Lacedaemonios.' 8, 2. 3.
- *2. Vide, ne tu peius patriae consulas. 10, 1.
- *1. Domo se tenuit, ne manus suorum sanguine cruentaret. 10, 3.
 - 1. Exules Athenas se contulerant, non quo sequerentur otium, sed ut patriam recuperare niterentur. Pel. 2, 1.
- 1. Athenis interdiu exierunt, ut vesperascente caelo Thebas possent pervenire. 2, 5.
- †2. Persuasit Thebanis, ut subsidio Thessaliae proficiscerentur tyrannosque eius expellerent. 5, 2.
- †2. Persuasit Lacedaemoniis, ut cum exercitu se mitterent in Asiam bellumque regi facerent. Ages. 2, 1.
 - 3. Simulavit Tissaphernes se dare operam, ut Lacedaemoniis cum rege conveniret. 2, 3.
 - 2. His rebus *effecit*, ut et ornatissimum et exercitatissimum haberet exercitum. 3, 3.
 - 2. Ut Corinthum oppugnaret, multi hortabantur. 5, 3.
- *1. Quo (Leuctra) ne proficisceretur, ut si de exitu divinaret, excusavit senectutem (N: exire noluit). 6, 1.

†Persuadere ut desereret ac faceret Eum. 2, 3 visum est prudentissimum ut duceret 3, 5. effecit illud ut dimicaret 3, 6. *suasit ne se moveret et exspectaret 6, 2. *petiit ne pateretur ferretque 6, 3. †misisse litteras ut parerent, uterentur 6, 4. ut caperentur 7, 2. ut fieret 8, 7. *se effecturum ut non minus totidem dierum spatio retardaretur 9, 2. praecipit ut faciant, minuant, reddant, ut (N: et) iniciant 9, 3. †admonerent prospiceret Phoc. 1, 3. *postularet ut provideret ne privaretur 2, 4. peterent ut confirmaret 3, 2. ut fieret 3, 4. *ne quis satelles posset Timol. 1, 4. effecit ut perveniret, *ut non solum acciperetur sed etiam cerneretur 2, 2. dedit operam ut manerent 3, 3. *oravit ne facerent, ut liceret 5, 2. hoc precatum ut restitueret 5, 3.

2. Effecit, ut imperator cum exercitu in Hispaniam mitteretur. Hamile, 3, 1.

- 1. Ut omittam Philippum, omnium iis temporibus potentissimus rex Antiochus fuit. Hannib. 2, 1.
- 3. Legati Romani dabant operam consiliis clandestinis ut Hanni-balem in suspicionem regi Antiocho adducerent. 2, 2.
- *2. A patre petere coepi, ne dubitaret me secum in castra ducere. 2, 4.
 - 2. Effecit, ut ea elephantus ornatus ire posset, qua antea unus homo inermis vix poterat repere. 3, 4.
 - 2. Legati Karthaginienses petiverunt, ut obsides eorum Fregellis essent captivique redderentur. 7, 2.
 - 2. Effecit ex novis vectigalibus non solum ut esset pecunia sed etiam superesset. 7, 5.
- †2. Antiocho iam persuaserat, ut cum exercitibus in Italiam proficisceretur. 8, 1.
 - 1. Cretam ad Gortynios venit, ut ibi, quo se conferret, consideraret. 9, 1.
- *1. Gortynii templum magna cura custodiunt, 'ne ille inscientibus iis tolleret sua secumque duceret. 9, 4.
 - 2. Classiariis praecipit, omnes ut in unam Eumenis regis concurrant navem, a ceteris tantum satis habeant se defendere. 10, 5.
 - 2. Rex Eumenes in qua nave veheretur, ut scirent, se facturum. 10,6.
 - 1. Ut palam faceret suis, quo loco Eumenes esset, tabellarium in scapha cum caduceo mittit. 11, 1.
- *2. Patres conscripti legatos in Bithyniam miserunt, qui ab rege peterent, ne inimicissimum suum secum haberet sibique dederet. 12.2.
 - 2. Imperavit puero, ut omnes fores aedificii circumiret ac propere sibi nuntiaret. 12, 4.
- *1. Ne alieno arbitrio vitam dimitteret, venenum sumpsit. 12, 5.

 *Ne detrimentum aliquod afferret Att. 2, 3. *ne ferrem 4, 2.

 *efficiebat ut nulla intercederet obtrectatio essetque copula 5, 4.

 excogitatum est ut constitueretur, appellatus est ut vellet 8, 3.

 *†scripsit ne timeret statimque veniret, *ne quod periculum incideret 10, 4. nihil aliud egit quam ut esset 11, 1. fecit ut videatur 11, 6. effecit ut deligeret praeoptaretque 12, 1, factum est ut fieret 12, 3. *ne expers esset 18, 5. *peto primum ut probetis, deinde ne conemini 21, 6. *oraret atque obsecraret ne acceleraret et reservaret 22, 2.

75. Accusativus cum Infinitivo

1. nach den Verbis sentiendi: sentio, video, cerno, conspicio, audio; animadverto, cognosco, intelligo, comperio, reperio, disco, lego; scio, non ignoro; puto, credo, existimo, duco, arbitror, reor,

iudico, con-, diffido, suspicor, conicio, reminiscor; miror, admiror,

indigne, aequo animo fero. — †spero, despero.

2. den Verbis declarandi: dico, praedicere, praedicare, dictito, aio, loquor, respondeo, adiungo, non praetereo; nego, infitior, nuntio, denuntio, renuntio, aperio, ostendo, doceo, affero, commemoro, certiorem facio, con-, affirmo, contendo, pono, [spondeo], testor, profiteor; moneo, persuadeo, arguo; simulo; glorior, queror; scribo, scriptum relinquo, memoriae prodo. — †polliceor, iuro. (Zu dico, praedicere, respondeo, moneo, persuadeo, scribo vgl. 74.)

3. den unpersönlichen und adjectivischen Ausdrücken: constat, apparet, oportet; aequum est (censeo), apertum, difficile, necesse, par, satius est (duco, puto, existimo), utilius puto.

4. den substantivischen Verbindungen: venit in opinionem, suspicionem, in opinionem adduco, opinio manebat, suspicionem praebeo, affero, inicio, fides facta est; causam intersero, interpono, infitias eo, litteras mitto (vgl. 74), nuntius venit (74), fama exit, perfertur, rumor differtur, in turbam exit, ad aures pervenit; praeceptum, testimonium, signum, tempus, indicio est, nefas est, puto, quaestum existimo. — †spes est.

Der Inf. esse fehlt so häufig, dass es oft nicht möglich ist zu entscheiden, ob doppelter Acc. (30) oder verkürzter Acc. c. Inf. vorliegt. — * bezeichnet die Sätze, in welchen ein Reflex. oder Demonstr., ** die, in welchen ein Relat. (mit Ausnahme der nur dem Anschluss dienenden) Subject ist.

*Legent commemorari eum saltasse et cantasse Praef. 1. si didicerint non eadem esse honesta atque turpia sed omnia iudicari, non admirabuntur nos secutos 3.

- *†1. Non solum de eo bene sperare sed etiam confidere cives poterant sui talem eum futurum, qualem cognitum iudicarunt. Milt. 1, 1.
 - *2. Lemnii irridentes responderunt tum id se facturos (se se dedituros), cum ille domo vento aquilone venisset Lemnum. 1, 5.
 - *2. [Lemnii dixerant sese dedituros]. 2, 4.
 - *1. Darius facillime putavit se Graeca lingua loquentes, qui Asiam incolerent, sub sua retenturum potestate. 3, 2.
 - 2. Crebri afferebant nuntii male rem gerere Darium premique a Scythis. 3, 3.
 - 3. Hestiaeus nihil *putabat* ipsis principibus *utilius* quam *confirmari* regnum Persarum. 3, 5.
 - *4. Darius, ut Graeciam redigeret in suam potestatem, classem comparavit causam interserens se hostem esse Atheniensibus, quod eorum auxilio Iones Sardis expugnassent. 4, 1.
 - 1. (Dixit) et civibus animum accessurum, cum viderent de eorum

virtute non desperari et hostes eadem re fore tardiores, si animadverterent auderi adversus se tam exiguis copiis dimicari. Milt. 4, 5.

- 1. Datis etsi non aequum locum videbat suis, tamen fretus numero copiarum suarum confligere cupiebat. 5, 4.
- 1. Facile intellegi potest eandem omnium civitatum esse naturam. Ut enim populi Romani honores quondam fuerunt rari et tenues ob eamque causam-gloriosi, sic olim apud Athenienses fuisse reperimus. 6, 2.
- 4. Utrisque venit in opinionem signum a classiariis regis datum. 7, 3.
- *1. Iudicavit sine summa industria non posse eam (contumeliam) exstingui. Them. 1, 3.
 - 2. Persuasit consilium esse Apollinis, ut in naves se suaque conferrent. 2, 7.
 - 2. Universos pares esse posse aiebat, dispersos testabatur perituros idque Eurybiadi, regi Lacedaemoniorum, fore affirmabat. 4, 2.
 - 2. Servum fidelissimum ad Xerxem misit, ut ei nuntiaret suis verbis adversarios eius in fuga esse. 4, 3.
 - 1. Barbarus nihil doli subesse credens postridie conflixit. 4, 5.
 - 2. Xerxem certiorem feci(t) id agi, ut pons, quem ille in Hellesponto fecerat, dissolveretur. 5, 1. 9, 3.
- *1. Xerxes se a Themistocle non superatum sed conservatum iudicavit. 5, 2.
- 2. 3. Lacedaemonii negaverunt oportere extra Peloponnesum ullam urbem muros habere. 6, 2.
 - 1. Intellexerunt Lacedaemonii de principatu sibi cum Atheniensibus certamen fore. 6,3.
 - 1. Lacedaemonii postquam audierunt muros strui, legatos Athenas miserunt, qui id fieri vetarent. His praesentibus desierunt ac
 - *2. se de ea re legatos ad eos missuros dixerunt. 6, 4.
 - *4. Lacedaemoni adire ad magistratus noluit causam interponens se collegas exspectare. 7,-1.
 - *2. Lacedaemonii questi sunt opus nihilo minus fieri eumque in ea re conari fallere. 7, 2.
 - 1. 2. Cum audisset non multum superesse munitionis, ad ephoros Lacedaemoniorum accessit atque apud eos contendit falsa iis
 - *3. esse delata: quare aequum esse illos viros bonos nobilesque mittere, qui rem explorarent. 7, 2.
 - *1. Hos (legatos) postquam Athenas pervenisse ratus est, ad magistratus senatumque Lacedaemoniorum adiit. 7, 4.
 - *1. Quod non satis tutum se Argis videbat, Corcyram demigravit.

 Ibi cum eius principes (insulae) animadvertisset timere, ne

propter se bellum iis Lacedaemonii et Athenienses indicerent, ad Admetum, Molossum regem, confugit. Them. 8, 3.

*3. (Admetus dixit) difficile esse in tam propinquo loco tuto eum versari. 8, 5.

1. Sensit, si Naxum pervenisset, sibi esse pereundum. 8, 6.

- 1.*2. Scio plerosque ita scripsisse Themistoclem Xerxe regnante in Asiam transisse. Sed Thucydides ait ad Artaxerxen eum venisse atque his verbis epistulam misisse. 9, 1.
- *†2. Regi est pollicitus, si suis uti consiliis vellet, illum Graeciam bello oppressurum. 10, 2.
- *2.4. Thucydides illum ait Magnesiae morbo mortuum neque negat fuisse famam venenum sua sponte sumpsisse, cum se, quae regi
- *† 1. de Graecia opprimenda pollicitus esset, praestare posse despera-
 - 2. ret. Idem ossa eius clam in Attica ab amicis sepulta memoriae prodidit. 10, 4.5.
 - 1. Intellexit reprimi concitatam multitudinem non posse. Arist. 1, 3.
 - *2. Ille respondit se ignorare Aristiden, sed sibi non placere, quod tam cupide laborasset, ut praeter ceteros Iustus appellaretur. 1, 4.
 - *2. Regis propinquos clam Xerxi remisit, simulans ex vinclis publicis effugisse, et cum his litteras, in quibus haec fuisse scripta Thucydides memoriae prodidit. Paus. 2, 2.
 - †2. Pausanias et Spartam et ceteram Graeciam sub tuam potestatem se adiuvante te redacturum pollicetur. 2, 4.
 - *2. Lacedaemonii legatos cum clava ad eum miserunt, in qua more illorum erat scriptum: nisi domum reverteretur, se capitis eum damnaturos. 3, 4.
- *†1. Sperans se etiam tum pecunia et potentia instans periculum posse depellere domum rediit. 3, 5.
 - *4. Opinio manebat eum cum rege habere societatem. 3, 5.
- 1. 3. Lacedaemonii non putabant de tali tamque claro viro suspicionibus oportere iudicari et exspectandum, dum se ipsa res aperiret. 3. 7.
- 4. 1. Adulescentulus, cum ei in suspicionem venisset aliquid in epistula de se esse scriptum, signo detracto cognovit, si pertulisset, sibi esse pereundum. 4, 1.
 - 1. Non prius vim adhibendam ephori putaverunt, quam se ipse indicasset. 4, 3.
- **4. Fanum Neptuni est Taenari, quod violari nefas putant Graeci. 4,4.
 - 1. Ut audivit Argilium confugisse in aram, perturbatus venit eo. 4,5.
 *3. His rebus ephori cognitis satius putarunt in urbe eum compre-
 - *3. His rebus ephori cognitis satius putarunt in urbe eum comprehendi. 5, 1.

- *1. Ex vultu cuiusdam ephori, qui eum admoneri cupiebat, insidias sibi fieri intellexit. Paus. 5, 1.
- 2. 3. Mortui corpus eodem nonnulli dixerunt inferri oportere, quo ii, qui ad supplicium essent dati. 5, 5.
- *2. Elpinice negavit se passuram Miltiadis progeniem in vinclis publicis interire seque Calliae nupturam. Cim. 1, 4.
 - 3. Satius existimans (Graeciae civitates de controversiis suis inter se iure disceptare quam armis) contendere Lacedaemonem sua sponte est profectus. 3, 3.
- *3. Athenienses adversus Peloponnesios bellum gerentes sexto et vicesimo anno confecisse apparet. Lys. 1, 1.
- *2. Cum hanc causam Lacedaemonii dictitassent sibi esse belli, ut Atheniensium impotentem dominationem refringerent, nihil aliud molitus est, quam ut omnes civitates in sua teneret potestate, cum id se Lacedaemoniorum causa facere simularet. 1, 4.
- *2. Tyrannorum in numerum nemo admittebatur, nisi qui se illius (Lysandri) fore proprium fide confirmarat. 1, 5.
 - 1. Vidit futurum, ut Thasii dilaberentur consulerentque rebus suis. 2, 3.
- *1. Sentiebat id se sine ope deorum facere non posse. 3, 1.
- ?. *1. Dixit se vota suscepisse, quae Iovi Hammoni solveret, existimans se Afros facilius corrupturum. 3, 2.
 - 1. In bello multa crudeliter avareque fecerat deque iis rebus suspicabatur ad cives suos esse perlatum. 4, 1.
 - 3. Constat inter omnes, qui de eo memoriae prodiderunt, nihil illo fuisse excellentius vel in vitiis vel in virtutibus. Alc. 1, 1.
 - 1. Omnes admirabantur in uno homine tantam esse dissimilitudinem tamque diversam naturam. 1, 4.
 - *2. Plato eum in symposio induxit commemorantem se pernoctasse cum Socrate neque aliter ab eo surrexisse, ac filius a parente debuerit. 2, 2.
 - 3. Accidit, ut una nocte omnes Hermae deicerentur. Hoc apparebat non sine magna multorum consensione esse factum. 3, 3.
 - 1. Inimici eius in praesenti noceri ei non posse intelligebant. 4, 2.
 - *1. Postquam in Siciliam eum pervenisse crediderunt, absentem, quod sacra violasset, reum fecerunt. 4, 3.
 - *1. Se capitis damnatum audivit et Eumolpidas sacerdotes a populo coactos, ut se devoverent, eiusque devotionis exemplum in pila lapidea incisum esse positum in publico. 4, 5.
 - *1. (Praedicare consuerat inimicos suos), cum intellegerent se plurimum prodesse posse rei publicae, ex ea eiecisse plusque irae suae quam utilitati communi paruisse. 4, 6.

- 1. Atheniensium male gestis in Sicilia rebus opes senescere, contra Lacedaemoniorum crescere vidit. Alc. 5, 3.
- 2. Populo erat persuasum et adversas superiores et praesentes secundas res accidisse eius opera. 6, 2.
- *1. Nihil eum non efficere posse ducebant. 7, 2.
- *2. Aut eum neglegenter aut malitiose fecisse loquebantur: nam corruptum a rege capere Cymen noluisse arguebant. 7, 2.
 - 1. Huic maxime putamus malo fuisse nimiam opinionem ingenii atque virtutis. 7, 3.
- *2. Se coacturum Lysandrum dimicare aut pacem petere [spopondit]; (N: spondet Lacedaemonios nolle classe confligere). 8, 2.
- *1. Id etsi vere dictum Philocles animadvertebat, tamen sentiebat se Alcibiade recepto nullius momenti apud exercitum futurum et, si quid secundi evenisset nullam in ea re suam partem fore, contra ea, si quid adversi accidisset, se unum eius delicti futurum reum. 8, 4.
 - 1. Lysander per speculatores comperit vulgum Atheniensium in terram praedatum exisse navesque paene inanes relictas. 8, 6.
- †1. Penitus in Thraeciam se abdidit, sperans ibi facillime suam fortunam occuli posse. 9, 1.
- *1. Thraeces, postquam eum cum magna pecunia venisse senserunt, insidias fecerunt. 9, 2.
 - 1. Cernens nullum locum sibi tutum in Graecia ad Pharnabazum in Asiam transiit. 9, 3.
 - 1. Videbat id (patriam liberare) sine rege Perse non posse fieri. 9, 5.
- *1. Cyrum fratrem regi bellum clam parare Lacedaemoniis adiuvantibus sciebat: id si aperuisset, magnam se initurum gratiam videbat. 9, 5.
 - 2. Tyranni Lysandrum certiorem fecerunt, nisi Alcibiadem sustulisset, nihil earum rerum fore ratum, quas ipse Athenis constituisset. 10, 1.
- **1. Incendio eum conficere voluerunt, quem manu superari posse diffidebant. 10, 4.
 - 1. Quem ut barbari incendium effugisse viderunt, telis eminus missis interfecerunt. 10, 6.
- *2. Se hic (Fl: his) plus valuisse [quam ducis prudentiam] vere fortuna potest praedicare. Thras. 1, 4.
- 4.3.2. Praeceptum illud omnium in animis esse debet nihil in bello oportere contemni neque sine causa dici(tur) matrem timidi flere non solere. 2, 3.
 - 3. Cives civibus parcere aequum censebat. 2, 6.

- *1. Corona contentus neque amplius requisivit neque quemquam honore se antecessisse existimavit. Thras. 4, 3.
 - 1. Cum patriam obsideri audisset, non quaesivit, ubi ipse tuto viveret. Con. 2, 1.
 - 3. Apertum fuit, si Conon non fuisset, Agesilaum Asiam Tauro tenus regi fuisse erepturum. 2, 3.
- *1. Artaxerxes reminiscebatur Tissaphernis se opera Cyrum fratrem superasse. 3, 1.
- *2. Ad chiliarchum accessit seque ostendit cum rege colloqui velle. 3,2.
 - 3. Necesse est, si in conspectum regis veneris, venerari te regem. 3,3.
 - 2. Id arbitrium Conon negavit sui esse consilii, sed ipsius regis. 4, 1.
 - 1. Lacedaemonii maius bellum imminere arbitrabantur. Nam ducem fortem et prudentem regis opibus praefuturum ac secum dimicaturum videbant. 4, 3.
- *1. Cum ultum se iniurias patriae putaret, plura concupivit, quam efficere potuit. 5, 1.
- *2. Tiribazus Cononem evocavit simulans ad regem eum se mittere velle. 5, 3.
- *2. Nonnulli eum ad regem abductum ibique eum perisse scriptum reliquerunt: contra ea Dinon historicus effugisse scripsit. 5, 4.

Fama esset perlata Platonem venisse Dion 2, 2. putabat filios ex illo natos debere habere 2, 4, *videret se superari, *ostendens se facere 4, 1. *existimari volebat se fecisse 4, 2. *audivit eum comparare, facere conari 4, 3. intellegi potest nullum esse imperium tutum nisi munitum 5, 3. ratus neminem venturum 5, 4, aperuisse videbatur omnia esse velle 6, 4. ** quos sciebat sensisse 7, 1. non animo aequo ferebat de se male existimari, dictitabat tyrannum non ferendum 7, 3. negat insidias fieri sed illa fieri 8, 4. † iurare nihil periculi fore 8, 5. rumore dilato vim allatam 10, 1. *denuntiarunt se illum damnaturos Chab. 3, 1. **quos eminere videant 3, 3. *putabant se afuturos 3, 4. existimans honestam mortem praestare 4, 3. †magna spes esset amissa posse recuperari Timoth. 3, 2. litteras misit proclive fuisse 3, 4. duxit iura sanctiora esse 4, 3. ** quem interfectum ait Dat. 2, 2. putavit morem gerendum 4, 3. *existimans se oppressurum 4, 3. *cognoscit (N: eum) abesse profectumque 4, 4. putabat Datamen profectum 5, 1. *videbant illum unum pluris quam se omnes fieri 5, 2. *docet eum fore 5, 3. non ignorabat ea vere scripta 5, 5. audit Pisidas quosdam parare 6, 1. *sensit, si in turbam exisset se relictum, futurum ut sequerentur 6, 3. *relinqui eum par non esse et omnes sequi 6, 4. in opinionem adducuntur perfugas fecisse 6, 6. intellegebat negotium esse 7, 1. videret bellum duci

- Dat. 8, 5. quam (amicitiam) fidam non fore putabat, *dixit se missurum 8, 6. *animadvertit eum opprimi non posse 9, 1. nuntiatum esset quosdam insidiari, putavit neque credendum neque neglegendum 9, 2. dixerant futuras insidias 9, 3. *ut parati essent facere quod ipsum vidissent 9, 4. *†pollicitus est se eum interfecturum 10, 1. *persuasit se suscepisse 10, 3. *arbitratus esset se confirmasse, certiorem facit tempus esse maiores res parari et bellum suscipi 11, 1. *simulans se esse oblitum 11, 3. ait digredientem se animadvertisse locum quendam idoneum esse 11, 4.
- 1. Lectores, quae ipsis leviora sunt, pari modo apud ceteros fuisse arbitrantur. Scimus enim musicen nostris moribus abesse a principis persona, saltare vero etiam in vitiis poni. Epam. 1, 1.2.
- *1. Facile intellegi potuit pari modo superaturum omnes in ceteris artibus. 2, 2.
- *1. Non tam magnitudini virium servivit quam velocitati. *Illam* enim ad athletarum usum, *hanc* ad belli existimabat [utilitatem] pertinere. 2, 4.
 - 1. Ex audiendo facillime disci arbitrabatur. 3, 3.
 - 1. Iudicari potest omnia ei cum amicis fuisse communia. 3, 4.
 - 2. Faciam, ne aliquis dieat id ad me ereptum pervenisse, quod delatum accipere noluissem. 4, 4.
 - 1. Meneclides in re militari florere Epaminondam videbat. 5, 3.
 - 1. Quod me Agamemnonem aemulari putas, falleris. 5, 6.
- 2. Callistratus hoc posuit, animum advertere debere Arcadas, quales utraque civitas cives procreasset. 6, 2.
- *2.*1. Admirari se dixit stultitiam rhetoris Attici, qui non animadverterit innocentes illos natos domi, scelere admisso cum patria essent expulsi, receptos esse ab Atheniensibus. 6, 3.
 - *4.1. Fuisse patientem suorumque iniurias ferentem civium, quod se patriae irasci nefas esse duceret, haec sunt testimonia. 7, 1.
 - 1. Animadvertebat totum exercitum propter praetorum imprudentiam inscitiamque belli periturum. 7, 4.
 - 1. Hanc (legem) cum rei publicae conservandae causa latam videret, ad perniciem civitatis conferri noluit.
 - 2. Collegis permisit, ut sua opera factum contenderent, ut legi non oboedirent. 8, 1.
 - 1. Nemo Epaminondam responsurum putabat. 8, 1.
 - 1. Lacedaemonii in unius pernicie eius patriae sitam putabant salutem. 9, 1.
 - 1. Fortissime ipsum Epaminondam pugnantem, sparo eminus percussum, concidere viderunt. 9, 1.

- 1.2. Cum animadverteret mortiferum se vulnus accepisse simulque, si ferrum extraxisset, animam statim emissurum, usque eo retinuit, quoad renuntiatum est vicisse Boeotos. Epam. 9, 3.
- *2. Pelopidas male eum in eo patriae consulere dixit, quod liberos non relinqueret. 10, 1.
 - 2. Huius de virtutibus vitaque satis erit dictum, si hoc unum adiunxero, quod nemo ibit infitias, Thebas et ante Epaminondam natum et post eiusdem interitum perpetuo alieno paruisse imperio, contra ea, quamdiu ille praefuerit rei publicae, caput fuisse
 - 1. totius Graeciae. Ex quo intellegi potest unum hominem pluris quam civitatem fuisse. 10, 4.
- *3. Lacedaemonii arcem Thebanis non reddiderunt, quod susceptis inimicitiis satius ducebant eos obsideri quam liberari. Nam post Peloponnesium bellum Athenasque devictas cum Thebanis sibi
- *1. rem esse existimabant et eos esse solos, qui adversus se sistere auderent. Pel. 1. 3.
 - 4. Magistratuum Thebanorum statim ad aures pervenit exules in urbem venisse. 3, 1.
- *1. Legationis iure satis tectum se arbitrabatur. 5, 1.
- *2. Quem (Leotychidem filium) natum Agis non agnorat, eundem moriens suum esse dixerat. Ages. 1, 4.
- 2. 3. Docebat satius esse in Asia quam in Europa dimicari. 2, 1.
 - 4. Fama exierat Artaxerxen comparare classes pedestresque exercitus. 2, 1.
 - *1. Tanta celeritate usus est, ut prius in Asiam cum copiis pervenerit, quam regii satrapae eum scirent profectum. 2, 2.
- *2. Tissaphernes simularit se dare operam, ut Lacedaemoniis cum rege conveniret. 2, 3.
- *†2. Tissaphernes indutias a Lacone petivit. *Iuravit* autem uterque se sine dolo indutias conservaturum. 2, 4.
- 2.**1. Iusiurandum servabat multumque in eo se consequi dicebat; se enim conservata religione confirmare exercitum, cum animadverteret deum numen facere secum, hominesque sibi conciliare amiciores, quod iis studere consuessent, quos conservare fidem viderent. 2, 5.
- 1.*2. Vidit, si, quo esset iter facturus, palam pronuntiasset, hostes non credituros aliasque regiones praesidiis occupaturos neque dubitaturos aliud eum facturum, ac pronuntiasset. Itaque cum ille Sardis iturum se dixisset, Tissaphernes eandem Cariam defendendam putavit. In quo cum victum se vidisset consilio, sero suis praesidio profectus est. 3, 4.5.
 - 1. Vidit hostes equitatu superare. 3, 6.

- 4. Nuntius ei domo venit bellum Athenienses et Boeotos indixisse Lacedaemoniis. Ages. 4, 1.
- *2.1. Praedicabat mirari se non sacrilegorum numero haberi, qui supplicibus nocuissent, aut non gravioribus poenis affici. 4, 8.
 - 2. Negavit id (Corinthum oppugnare) suae virtuti convenire. 5, 3.
 - 3 Omnibus apparuit, nisi ille fuisset, Spartam futuram non fuisse. 6,1.
 - 1. Perniciosissimum fore videbat, si animadversum esset quemquam ad hostes transfugere conari. 6, 2.
 - *1. (Dixit) id se quoque fieri debere animadvertisse. 6, 2.
 - 1. Latere arbitrabantur adulescentes, quae cogitaverant. 6, 3.
 - *4. Eorum ornatus homines esse non beatissimos suspicionem praebebat. 8, 2.
 - *4. Quaerentibus Agesilaum vix fides facta est unum esse ex iis, qui tum accubabant. 8, 3.
 - *1. Barbari eum ignorantia bonarum rerum vilia potissimum sumpsisse arbitrabantur. 8, 5.
 - *Indigne ferebant eum anteponi Eum. 1, 3. *necesse est eum esse participem 1, 5. *coniecerant eum commisisse 2, 2. quem videbat infirmum 3, 1. intellegebat (copias) non modo non ituras sed dilapsuras 3, 4. *persuaderet iis se proficisci 3, 5. *credens se fore 7, 2. neque rem ullam nisi tempus interesse indicet 8, 3. *intellegeret se parem non esse 8, 4. intellegebat adversarios rescituros, *†sperabat se oppressurum 8, 6. suspicio allata est hostem appropinquare, intellegebant copias contrahi non posse 9, 1. *ait se expediturum 9, 2. suspicionem iniciant esse castra ac esse praenuntiatum 9, 4. credit esse auditum et adversarios contraxisse 9, 5. *† iurasset se eum defensurum neque deserturum 10, 2 *** intellegebat se adiuvari posse in eis rebus, quas impendere apparebat 10, 3. videbant omnes futuros 10, 4. *ait se mirari 11, 3. admirarentur sumptum esse supplicium 12, 1. *negabat se ei vim allaturum 12, 3. *praedicarant se servare 13, 3. cum moneretur Nicanorem insidiari negavit esse periculum * seque eius rei obsidem fore pollicitus est Phoc. 2, 4. putabant pietatem laesam Timol. 1, 5. ** quem dissensisse indicio fuit 2, 3. cum audiret suas laudes praedicari *dixit se agere gratias atque habere 4, 3. putabat nihil geri 4, 4. *diceret se lege agere 5, 2. *dixit se voti esse damnatum 5, 3. putamus satis dictum Reg. 3, 5. **quos praestitisse constat 3, 5.
 - 1. Etsi flagrabat bellandi cupiditate, tamen paci serviundum putavit, quod patriam exhaustam sumptibus diutius calamitates belli ferre non posse intellegebat. Hamile. 1, 3.
 - *2. Oum Catulus negaret bellum compositurum, nisi ille cum suis

- *2. armis relictis Sicilia decederent, succumbente patria ipse periturum se potius dixit, quam cum tanto flagitio domum rediret. Hamile. 1, 5.
- **2. Erat cum eo adulescens illustris, formosus, Hasdrubal, quem nonnulli diligi turpius, quam par erat, ab Hamilcare loquebantur. 3, 2.
 - 2. Non est infitiandum Hannibalem praestitisse ceteros imperatores prudentia. Hannib. 1, 1.
 - *1. Se ab interioribus consiliis segregari vidit. 2, 2.
 - †2. Pater me aram tenentem iurare iussit numquam me in amicitia cum Romanis fore. 2, 4.
 - *1. Roma legati Karthaginem venerunt. Hos Hannibal ratus sui exposcendi gratia missos navem ascendit. 7, 6.
 - *2. Alii naufragio, alii a servulis ipsius interfectum eum (Magonem) scriptum reliquerunt. 8, 2.
 - 1. Quem (Antiochum) etsi multa stulte conari videbat, tamen nulla deseruit in re. 8, 3.
 - *1. Vidit vir omnium callidissimus in magno se fore periculo.

 Magnam enim secum pecuniam portabat, de qua sciebat exisse famam. 9, 2.
 - *2. Amphoras praesentibus principibus deponit in templo Dianae, simulans se suas fortunas illorum fidei credere. 9, 3.
 - 1. Quem (Prusiam) videbat domesticis opibus minus esse robustum. 10, 2.
 - *1. Cupiebat eum (Eumenem) opprimi, quem si removisset, faciliora sibi cetera fore arbitrabatur. 10, 3.
 - †2. Eumenem regem si aut cepissent aut interfecissent, magno iis pollicetur praemio fore. 10, 6,
 - *2. Tabellarius epistulam ostendens se regem professus est quaerere. 11, 2.
 - 1. Postquam naves suas oppletas conspexerunt serpentibus, puppes verterunt. 11, 6.
 - *2. Apud Flamininum de Hannibale mentione facta ex legatis unus dixit eum in Prusiae regno esse. 12, 1.
 - *1. Patres conscripti Hannibale vivo numquam se sine insidiis futuros existimabant. 12, 2.
 - 2. Puer ab ianua prospiciens Hannibali dixit plures praeter consuetudinem armatos apparere. 12, 4.
 - 2.*1. Puer cum omnes exitus occupatos ostendisset, sensit id non fortuito factum, sed se peti neque sibi diutius vitam esse retinendam. 12,5.
 - *2. Atticus M. Claudio Marcello Q. Fabio Labeone consulibus mortuum in annali suo scriptum reliquit. 13, 1.

4. Nos tempus est huius libri facere finem et Romanorum explicare imperatores. Hannib. 13, 4.

Vidit civitatem esse perturbatam neque dari facultatem Att. 2, 2. appareret in eo nativum quendam leporem esse non ascitum 4, 1. iudicari possit plus valere similitudinem quam affinitatem 5, 3. *existimabat eos in sua potestate esse 6, 1. arbitrabatur non decere se 6,4. *viderent eam tribui 6,5. arbitrati sunt id effici posse 8, 3. existimaret officia praestanda 8, 4. *+ sperabant (se) consecuturos 9, 2. maximum existimans quaestum memorem gratumque cognosci * simulque aperiens se solere esse amicum 9,5. * existimare eum facere, in opinionem veniebat Antonium potiturum 9, 6. *intuebatur quid par esset se facere 9, 7. putarat in periculo Atticum 10, 1. *appareret (eum) velle 10, 5. illud unum intellegi volumus illius liberalitatem neque temporariam neque callidam fuisse 11, 3. *fieret certior se amisisse et recuperasse 12, 3. contendere nostram aetatem tulisse 12, 4. cognitum est non secus absentes quam praesentes amicos esse curae 12, 5. *nec praeteribo, quamquam leve visum iri putem, eum expensum sumptui ferre solitum 13, 6. *cognosci potest eum metiri solitum 14, 3. putabat suam existimationem agi 15, 2. *iudicari potest (eum) fugisse 15, 3. existimari possit prudentiam esse divinationem, praedixit ea futura 16, 4. *audierim ipsum gloriantem se redisse, fuisse 17, 1. *signum est aut nullam querimoniam intercessisse aut hunc ea fuisse indulgentia 17, 2. vix credendum sit res declarari potuisse 18, 6. docebimus suos mores conciliare 19, 1. obtrectatio tanta intercedebat quantam fuit necesse 20, 5. putarunt esse tenesmon 21, 2. sensit dolores accrescere febresque accessisse 21, 4. *vidit hos venisse 21, 5.

76. Volo, nolo, malo, cupio, iubeo, veto, patior.

- * bezeichnet die Sätze, in denen ein Reflex. oder Demonstr. Subject ist, † die persönliche Construction von iubeor und vetor.
- * Populus maluit illum innoxium plecti quam se diutius esse in timore. Milt. 8, 4.

Missi sunt delecti cum Leonida, qui Thermopylas occuparent longiusque barbaros progredi non paterentur. Them. 3, 1. Hoc longe alio spectabat, atque videri volebant. 6, 3.

* Lacedaemonii eos (Athenienses) quam infirmissimos esse volebant. Postquam autem audierunt muros strui, legatos Athenas miserunt, qui id fieri vetarent. 6, 4.

Cum legatis Lacedaemoniorum collegas suos iussit proficisci. Them. 7, 3.

Admetus Pydnam eum deduci iussit. 8, 5.

(Dominus navis) diem noctemque navem tenuit in ancoris neque quemquam ex ea exire passus est. 8, 7.

'Te rogo, ut annuum mihi tempus des eoque transacto ad te venire patiaris.' Rex cupiens talem virum sibi conciliari veniam dedit. 9, 4. 10, 1.

Id (Delum) commune aerarium esse voluerunt. Arist. 3, 1.
Pausanias se tecum affinitate coniungi cupit. His de rebus si quid geri (Fl: agere) volueris, certum hominem ad eum mittas. Paus. 2, 3, 4.

Indici, quid fieri vellent, ephori praeceperunt. 4, 4.

Ex vultu cuiusdam ephori, qui eum admoneri cupiebat, insidias sibi fieri intellexit. 5, 1.

Elpinice negavit se passuram Miltiadis progeniem in vinclis publicis interire. Cim. 1, 4.

Postulabat, si quid de se agi vellent, de praesente quaestio haberetur. Alc. 4, 1.

Athenas victas Lacedaemoniis servire non poterat pati. 9, 4. Regem Persen amicum sibi cupiebat adiungi. 9, 5.

Lysander, si suas res gestas manere vellet, Alcibiadem persequeretur. 10, 1.

Pharnabazus violare clementiam quam regis opes minui maluit. 10, 3.

* Erat cum eo quidam ex Arcadia hospes. Hunc sequi se iubet. 10, 5.

Cedentes violari vetuit. Thras. 2, 6.

Rex Lacedaemonios bello persequi iussit. Con. 4, 1. Potius patriae opes augeri quam regis maluit. 5, 2.

* Iussisset eum venumdari Dion 2, 3. volebat sic existimari 4, 2. iussit filium educari 4, 3. velle omnia esse 6, 4. *iubet (eum) eam (navem triremem) agitare (N:-ri) 9, 2. *malunt se metui quam amari 9, 5. vetuit phalangem reliquam cedere Chab. 1, 2. voluerit statuam fieri 1, 3. iubet gubernatorem derigere 4, 2. maluit cives suos augeri quam sumere Timoth. 1, 3. iussit Cononem filium eius dare 4, 1. *mallet se periculum adire quam deesse 4, 3. *iussit (eum) admitti Dat. 3, 4. *iussit pari eum atque illos imperio esse 3, 5. iubet suos sequi 4, 5. iubet signa inferri 6, 5, *iussit (eum) ire 9, 3.

A Diomedonte quaesivit, quo se deduci vellet. Epam. 4, 5. Legem ad perniciem civitatis conferri noluit. 7, 5. * Cum quaereretur ab eo, quid iis vellet fieri, eos vetuit violari. Ages. 4, 6.

Unguenta, coronas secundamque mensam servis dispertiit, cetera referri iussit. 8, 4.

Pateretur inimicissimos interimere Eum. 6, 3. iussit sellam auream poni eoque omnes convenire 7, 2. *vellet (eum) servari 11, 1. *iuberet (se) aut interfici aut missum fieri 11, 3. vetuit quemquam admitti et iussit cottidianum victum removeri 12, 3. nolo luxuriam ali augerique Phoc. 1, 4. †iussus est causam dicere 3, 3. volebat memoriam exstare Timol. 2, 2. *maluit se diligi quam metui 3, 4. *voluissent se ducem esse 4, 3.

Quo factum est, ut a praefecto morum Hasdrubal cum eo vetaretur esse. Hamile. 3, 2.

Pater me aram ceteris remotis tenentem iurare iussit numquam me in amicitia cum Romanis fore. Hannib. 2, 4.

† Praefuit paucis navibus, quas ex Syria iussus erat in Asiam ducere. 8, 4.

Cupiebat eum (Eumenem) opprimi. 10, 3.

Passus sit (eos) debere Att. 2, 4. neque inveterascere aes alienum patiebatur neque crescere 2, 5. iussit omnia munera deferri 4, 2. iussit sestertium trecenta milia dari 8, 6. iussit omnia supportari 11, 2. volumus illud unum intellegi 11, 3. voluit nos superstites esse 19, 1. *cuperet se principem esse 20, 5. iussit generum accersi 21, 4. nolui vos ignorare 21, 5.

77. Nominativus cum Infinitivo

und * Acc. c. Inf. bei 1. dicor, (feror), 2. videor. Weggelassen sind existimor, intelligor, dagegen aufgenommen die Sätze, in welchen videor mit einem Prädicatsnomen ohne esse steht. Iubeor, vetor 76 †.

- 2. Cuius victoriae non alienum videtur quale praemium Miltiadi sit tributum docere. Milt. 6, 1.
- 2. Multum in imperiis magistratibusque versatus non videbatur posse esse privatus, praesertim cum consuetudine ad imperii cupiditatem trahi videretur. 8, 2.
- 1. Maxime Athenienses peti dicebantur propter pugnam Marathoniam. Them. 2, 6.
- 2. Reliqui legati ut tum exirent, cum satis tuendo muri exstructi viderentur, praecepit. 6, 5.
- 1. Multo commodius dicitur apud regem verba fecisse, quam ii poterant, qui in Perside erant nati. 10, 1.

- 1. Cum animadvertisset quendam scribentem, ut patria pelleretur, quaesisse ab eo dicitur, quare id faceret. Arist. 1, 3.
- *1. Dicitur eo tempore matrem Pausaniae vixisse eamque in primis ad filium claudendum lapidem attulisse. Paus. 5, 3.
 - 2. Statim dabat, ne differendo videretur negare. Cim. 4, 2.
- 2. 1. Oratio sic scripta erat, ut deum videretur congruere sententiae. Hanc ei scripsisse Cleon Halicarnasius dicitur. Lys. 3, 5.
 - 2. In hoc natura quid efficere possit videtur experta. Alc. 1, 1.
 - 1. Privignus Pericli fuisse dicitur. 2, 1.
 - 2. Hoc maxime convenire in Alcibiadem videbatur. 3, 4.
 - 1. In domo sua facere mysteria dicebatur. 3, 6.
 - 2. Res adversas culpae suae tribuebant, quod talem virum e civitate expulissent. Neque id sine causa arbitrari videbantur. 6, 2.
 - *1. Praeceptum illud omnium in animis esse debet, nihil in bello oportere contemni, neque sine causa dici(tur) matrem timidi flere non solere. Thras. 2, 3.

Visum est admirabile Dion 5, 3. videbatur aperuisse 6, 4. viderentur venire 9, 3.

- 2. Milites singuli a peritissimo imperatore dispositi videbantur. Iph. 2, 2.
- 2. Id omnibus mirum videbatur. 3, 4.

Ne quid gestum videretur **Timoth.** 3, 3. viderentur contineri **Dat.** 10, 3.

- 2. De hoc priusquam scribimus, haec praecipienda videntur lectoribus, ne alienos mores ad suos referant. Epam. 1, 1.
- 2. Nihil videmur debere praetermittere. 1, 3.
- 2. Meneclides huic obiecit insolentiam, quod sibi Agamemnonis belli gloriam videretur consecutus. 5, 5.
- 2. Vereor, ne non vitam eius enarrare sed historiam videar scribere. Pel. 1, 1.
- 2. Cum tempus esset visum rei gerendae, diem delegerunt ad civitatem liberandam. 2, 2.
- 2. Tempus est visum copias extrahere ex hibernaculis. Ages. 3, 4.
- 2. Iratus videbatur omnibus, qui adversus arma tulerant. 4, 6.
- 2. Pugna opes adversariorum debilitatae videbantur. 5, 2.

Videbantur antecedere Eum. 2, 2. dicerentur adventare, transisse 3, 3. visum est prudentissimum 3, 5. visum est mirabile 5, 6. videretur administrare 7, 2. videbatur affuturus 9, 1. videretur loqui 11, 4. videretur conditor Timol. 3, 2. videantur digni Reg. 1, 1. dicitur privatus 3, 4. videtur non incommodum 3, 5.

2. Érycem sic defendit, ut bellum eo loco gestum non videretur. Hamilc. 1, 2.

- 2. Tota Africa tantum otium reddidit, ut nullum in ea bellum videretur multis annis fuisse. Hamile. 2, 5.
- 2. Huius perpetuum odium erga Romanos maxime concitasse videtur secundum bellum Poenicum. 4, 3.
- 2. Nisi domi civium suorum invidia debilitatus esset, Romanos videtur superare potuisse. Hannib. 1, 2.

Videtur appellasse Cato 3, 3. viderentur admiranda 3, 4. ferebatur nobilis Att. 1, 3. videretur communis, par 3, 1. videretur natus 4, 1. cum respublica penes Brutos videretur esse 8, 1. videretur odisse 9, 7. videatur vere dictum 11, 6. videor posse contendere 12, 4. leve visum iri putem 13, 6. videretur agere 15, 2. videretur migrare 22, 1.

78. Participium coniunctum

übersetzt I. durch einen Relativsatz, II. einen conjunctionalen Nebensatz, III. einen coordinierten Satz, IV. ein Substantivum, adverbiale Bestimmung, Adverbium.¹)

Weggelassen sind die zum Abl. causae gesetzten Part. (37) und diejenigen, welche sich auch im Deutschen nur durchs Part. wiedergeben lassen; doch sind sie gleichfalls durch den Druck hervorgehoben, zuweilen mit dem Zusatz (Pt), wenn sie in Sätzen vorkommen, die eines andern Part. wegen angeführt werden. * bezeichnet die Sätze, welche zugleich einen Abl. abs. enthalten.

Das Part. fut. act. zum Ausdruck der Absicht fehlt.

- III. Ex colonis delecti Delphos deliberatum missi sunt. Milt. 1, 2. IV. Consulentibus Pythia praecepit, ut Miltiadem imperatorem sibi sumerent. Hoc oraculi responso cum delecta manu classe
- II.III.Chersonesum profectus cum accessisset Lemnum et ut Lemnii sua sponte se dederent, postulasset, illi irridentes respon-
- II. IV. derunt tum id se facturos, cum ille domo navibus profectus vento aquilone venisset Lemnum. Hic enim ventus ab sep-
- II. I. temtrionibus oriens adversum tenet Athenis proficiscentibus.
- I. II. Miltiades morandi tempus non habens cursum direxit, quo tendebat, pervenitque Chersonesum. Ibi brevi tempore bar-
- *III. barorum copiis disiectis tota regione, quam petierat, potitus loca castellis idonea communiit. 1, 3—2, 1.

¹⁾ Welche Übersetzung zu wählen ist, kann natürlich oft streitig sein; ich habe I und II bevorzugt, weil diese für die Schüler doch vorzugsweise in Betracht kommen.

- III. Erat inter eos dignitate regia, quamquam carebat nomine, neque id magis imperio quam iustitia consecutus. Milt. 2, 3.
 - II. Hestiaeus Milesius obstitit dicens non idem ipsis expedire et multitudini. 3, 5.
- *I.II. Miltiades non dubitans tam multis consciis ad regis aures consilia sua perventura, Chersonesum reliquit. 3, 6.
- *II.IV. Darius hortantibus amicis classem comparavit causam interserens se hostem esse Atheniensibus, quod eorum auxilio Iones Sardis expugnassent. 4, 1.
 - *III. Praefecti regii classe ad Euboeam appulsa celeriter Eretriam ceperunt omnesque eius gentis cives abreptos in Asiam ad regem miserunt. 4, 2.
 - I. Parum insulam opibus elatam oratione reconciliare non potuit. 7,2.
 - *IV. Timens, ne classis regia adventaret, incensis operibus, quae statuerat, Athenas rediit. 7, 4.
 - *II. Accusatus est proditionis, quod, cum Parum expugnare posset, a rege *corruptus* infectis rebus discessisset. 7, 5.
- *III. Causa cognita capitis absolutus pecunia multatus est. 7, 6.
 - I. Miltiades, multum in imperiis magistratibusque versatus, non videbatur posse esse privatus. 8, 2.
- II.IV. Haec populus respiciens maluit illum innoxium plecti quam se diutius esse in timore. 8, 4.
 - III. Totum se dedidit reipublicae, diligentius amicis famaeque serviens. Them. 1, 3.
 - II. Praetor a populo factus non solum praesenti bello, sed etiam reliquo tempore ferociorem reddidit civitatem. 2, 1.
 - IV. Deliberantibus Pythia respondit, ut moenibus ligneis se munirent. 2, 6.
 - III. Flamma perterriti classiarii cum manere non auderent, Themistocles unus restitit. 4, 2.
 - II. Barbarus, nihil doli subesse *credens*, postridie alienissimo sibi loco conflixit. 4, 5.
- I. II. Themistocles verens, ne Xerxes bellare perseveraret, certiorem eum fecit id agi, ut pons dissolveretur. 5, 1.
 - II. Lacedaemonii causam idoneam nacti propter barbarorum excursiones, qua negarent oportere extra Peloponnesum ullam
- IV. urbem muros habere, Athenienses aedificantes prohibere sunt conati. 6, 2.
- II.IV. Adire ad magistratus noluit causam interponens se collegas exspectare. 7, 1.
 - III. Testularum suffragiis e civitate eiectus Argos habitatum concessit. 8, 1.

- IV. Lacedaemonii legatos Athenas miserunt, qui eum absentem accusarent. Hoc crimine absens [proditionis] damnatus est. Them. 8, 2.
- II.IV.Quo maiore religione se receptum rex tueretur, filium eius parvulum arripuit et cum eo se in sacrarium coniecit. 8, 4.
 - II. Domino navis, quis sit, aperit, multa pollicens, si se conservasset. 8, 6.
 - III. Confugi ad te exagitatus a cuncta Graecia, tuam petens amicitiam. 9.4.
- I. II. Huius rex animi magnitudinem admirans cupiensque talem virum sibi conciliari veniam dedit. 10, 1.
 - II. Magnis muneribus ab Artaxerxe donatus in Asiam rediit. 10, 2.
- III. A Themistocle collabefactus testula illa exilio decem annorum multatus est. Arist. 1, 2.
- IV. I. Cedens animadvertit quendam scribentem, ut patria pelleretur. 1,3.
 - II. Pari felicitate in ea re usus elatius se gerere coepit. Paus. 2, 2.
- II.IV. Captivos clam Xerxi remisit, simulans ex vinclis publicis effugisse. 2, 2.
- I. II. Rex tot hominum salute tam sibi necessariorum magno opere gavisus confestim Artabazum ad Pausaniam mittit. 2, 5.
- *II.III. Regis voluntate cognita alacrior ad rem gerendam factus in *III. suspicionem cecidit Lacedaemoniorum. Quo facto domum revo
 - catus, accusatus capitis absolvitur, multatur tamen pecunia. 2, 6. I. Aditum petentibus [conveniundi] non dabat. 3, 3.
 - II.IV. Hoc nuntio commotus sperans (II IV) se etiamtum instans periculum posse depellere, domum rediit. 3, 5.
 - II. I. Quo magis perturbatus orare coepit, ne se meritum de illo optime proderet: quodsi eam veniam sibi dedisset tantisque
 - I. implicatum rebus sublevasset, magno ei praemio futurum. 4, 6.
 - II. Mortui corpus eodem nonnulli dixerunt inferri oportere, quo ii, qui ad supplicium essent dati. 5, 5.
 - I. Habebat in matrimonio sororem germanam suam, nomine Elpinicen, non magis amore quam more ductus. Cim. 1, 2.
 - II. Tali modo custodia *liberatus* celeriter ad principatum pervenit. 2,1.
 - III. Cypriorum et Phoenicum ducentarum navium classem devictam cepit. 2, 3.
 - II. Qua victoria magna praeda potitus domum revertit. 2, 4.
 - II.IV. Satius existimans (Graeciae civitates inter se iure disceptare quam armis) contendere, Lacedaemonem sua sponte est profectus. 3, 3.
 - II.III. Post, neque ita multo, Cyprum cum ducentis navibus imperator missus, cum eius maiorem partem insulae devicisset, in morbum
 - III. implicitus in (oppugnando) oppido Citio est mortuus. 3, 4.

- I Saepe, cum aliquem offensum fortunae (N: fortuito) videret minus bene vestitum (Pt), suum amiculum dedit. Complures pauperes [mortuos] suo sumptu extulit. Cim. 4, 2. 3.
- I. Magnam reliquit sui famam, magis felicitate quam virtute partam. Lys. 1, 1.
- I. Athenienses adversus Peloponnesios bellum gerentes sexto et vicesimo anno confecisse apparet. Quod immodestia factum est
- *III. adversariorum, qui dispalati in agris relictis navibus in hostium venerunt potestatem 1, 2.
 - II. Hac victoria elatus sibi indulsit. 1, 3.
 - I. Thasii decemviralem potestatem a Lysandro constitutam sustulerunt. 3, 1.
 - II. Dodonaeum oraculum adortus est. Hinc repulsus dixit se
- II.IV.vota suscepisse, quae Iovi Hammoni solveret, existimans se Afros facilius corrupturum. 3, 2.
- II. III. Accusatus hoc crimine iudicumque absolutus sententiis, Orchomeniis missus (III) subsidio occisus est a Thebanis apud Haliartum. 3, 4.
 - I. Oratio post mortem in domo eius reperta est, sic scripta, ut deum videretur congruere sententiae, quam ille se habiturum
 - IV. pecunia fidens non dubitabat. 3, 5.
 - I. Domum cum redisset, testimonii loco librum a Pharnabazo datum tradidit. 4.3.
 - II. Id ille intuens neque ignorans civium suorum consuetudinem
 - IV. postulabat, si quid de se agi vellent, potius de praesente quaestio haberetur, quam absens invidiae crimine accusaretur. Inimici vero eius illud tempus exspectandum decreverunt, quo classis
 - IV. exisset, ut absentem aggrederentur. Alc. 4, 1.2.
 - IV. Absentem, quod sacra violasset, reum fecerunt. 4, 3.
 - II. Thurios in Italiam pervectus, multa secum reputans de immoderata civium suorum licentia crudelitateque erga nobiles, utilissi-
- II.III. mum ratus impendentem evitare tempestatem clam se ab custodibus subduxit. 4, 4.
 - III. Devotionis exemplum in pila lapidea incisum positum est in publico. 4, 5.
 - II. A Pisandro destitutus per Thrasybulum ab exercitu recipitur.
- *IV. Post suffragante Theramene populi scito restituitur parique absens imperio praeficitur simul cum Thrasybulo et Theramene. 5, 4.
- III. Lacedaemonii ducentas naves amiserant, quae captae in hostium venerant potestatem. 5, 5.
- IV. Et (exercitum in) Sicilia amissum et Lacedaemoniorum victorias Athenienses culpae suae tribuebant. 6, 2.

IV. II. Lacrimans talem benivolentiam civium suorum accipiebat, remi-

niscens pristini temporis acerbitatem. Alc. 6, 3.

III. Cum ei tota respublica domi bellique tradita esset, classe in Asiam profectus, quod apud Cymen minus ex sententia rem gesserat, in invidiam recidit. 7, 1.

I. Omnia minus prospere gesta culpae tribuebant. 7, 2.

II. Corruptum a rege capere Cymen noluisse arguebant. 7, 2.

- IV. Absenti magistratum abrogaverunt et alium in eius locum substituerunt. 7, 3.
- *II. Manu collecta in Thracciam introiit, gloriosius existimans barbarorum praeda locupletari quam Graiorum. 7, 4.
- II.III.A Philocle discedens 'Illud moneo' inquit, '(ne) iuxta hostem castra habeas nautica'. 8, 5.
 - *II. Victis Atheniensibus non satis tuta eadem loca sibi arbitrans,
 - IV. penitus in Thraeciam se abdidit, sperans ibi facillime suam fortunam occuli posse. 9, 1.
 - II. Cernens nullum locum sibi tutum in Graecia ad Pharnabazum in Asiam transiit. 9, 3.
 - III. Athenas victas Lacedaemoniis servire non poterat pati. 9, 4.
 - III. Mulier, quae cum eo vivere consuerat, muliebri sua veste contectum aedificii incendio mortuum cremavit. 10, 6.
 - I. Hunc infamatum a plerisque tres gravissimi historici summis laudibus extulerunt. 11, 1.
 - III. Postquam Athenis expulsus Thebas venit, studiis eorum inservivit. 11, 3.
- I. IV. Triginta tyranni praepositi a Lacedaemoniis servitute oppressas
 - III. tenebant Athenas et plurimorum bono publicata inter se diviserunt. Thras. 1, 5.
 - I. Quae res et [illis] contemnentibus perniciei et [huic] despecto saluti fuit. 2, 2.
- *III. Munychiam bis tyranni oppugnare sunt adorti, ab eaque turpiter repulsi protinus in urbem armis impedimentisque amissis refugerunt. 2, 5.
 - III. Fecit pacem his condicionibus, ne qui praeter triginta tyrannos et decem, qui postea praetores creati superioris more crudelitatis erant usi, afficerentur exilio. 3, 1.
 - I. Huic pro tantis meritis honoris (causa) corona a populo data est, facta duabus virgulis oleagineis. 4, 1.
- *IV. Lacedaemonii Atheniensibus devictis in societate non manserunt, maxime impulsi a Tissapherne. Con. 2, 2.
 - II. Defecerat a rege Tissaphernes. Non facile rex ad credendum adducebatur, reminiscens eius se opera Cyrum fratrem superasse.

- I.III. Huius accusandi gratia Conon a Pharnabazo ad regem missus posteaquam venit, primum ad chiliarchum accessit. Con. 3,1.2.
- IV. Quae volebat huic scripta tradidit. 3, 4.
- I.III. Magnis muneribus donatus ad mare est missus dato adiutore Pharnabazo. 4, 2.
- III. Lacedaemonios apud Cnidum adortus magno proelio fugat. 4, 4.
 I. Muros dirutos a Lysandro reficiendos curat. 4, 5.
- I. IV. Tiribazus Cononem evocavit, simulans ad regem eum se mittere III. velle. Huius nuntio parens cum venisset, in vincla coniectus est. 5, 3.

I Relictas **Dion** 1,2. II missum 1,5. *III sopitus 2,5. III deterritus 3, 3. II IV verens, II ostendens 4, 1, I IV expulsus 5, 1. I munitum, I III profectus, I II munitum 5, 3. II IV ratus 5, 4. II intuens 8,1. *III elata 8,4. II verens 8,5. II IV cogitans 9,2. III flagitantes 9, 6. II III elatus 10, 3.

- I. III. Subsidio Lacedaemoniis profectus Epaminondae retardavit impetus. Nam nisi eius adventus appropinquasset, non prius Thebani Sparta abscessissent, quam captam incendio delessent. Iph. 2,5.
 - I. Mnesthea filium reliquit ex Thraessa natum. 3, 4.
 - *I II Fidentem (N: -te) Chab. 1, 2. II contuens, I incurrentes 1, 2. III profectus 2, 1. I datus 2, 2. II intuens, III profectus 2, 3. III exactus (N: coactus) 3, 5. *III circumfusus, I percussa 4, 2. IV existimans, pugnans 4, 3. III circumvehens, populatus **Timoth.** 2, 1. I valens 3, 1. II III arbitrati 3, 3. IV dimicanti 4, 3. II fungens **Dat.** 1, 2. I ortus 2, 2. III circumdatus, gerens 3, 2. IV inopinanti 3, 4. III donatum 3, 5. I munitam incolens 4, 2. II IV existimans, II imprudentem, paratum 4, 3. II III delatus, II egressus, III faciens 4, 4. II conspiciens, III vinctum 4, 5. II III reminiscens 5, 1. IV perscripta mittit 5, 3. II celans 5, 6. 6, 1. II IV receptus 6, 4. II III commotil, II IV recepti 6, 6. I resistentes 6, 7. II depulsus 7, 3. I II IV perito, cogitanti 8, 4. II IV absens 10, 2. 3. II IV simulans 11, 3. III nudatum, II venienti, IV digredientem 11, 4. II IV aversum 11, 5.
 - IV. Stans complecti potuit atque contendere. Epam. 2, 5.
 - I. Tu quod me incognitum tentasti, non miror. 4, 3.
 - IV. Faciam, ne, si tibi sit pecunia adempta, aliquis dicat id ad me ereptum pervenisse, quod delatum accipere noluissem. 4, 4.
 - IV. In conventum venit Arcadum, petens, ut societatem cum Thebanis et Argivis facerent. 6, 1.
- III. Non animadvertisti innocentes illos (Orestem et Oedipum) natos domi, scelere admisso cum patria essent expulsi, receptos esse ab Atheniensibus. 6, 3.

- III. Locorum angustiis clausi ab hostibus obsidebantur. Epam. 7, 1.
- III. Nullam adhibuit memoriam contumeliae et exercitum obsidione liberatum domum reduxit incolumem. 7, 2.
- *III. Apud Mantineam cum acie instructa audacius instaret hostes, cognitus a Lacedaemoniis, quod in unius pernicie eius patriae sitam putabant salutem, universi in unum impetum fecerunt neque prius abscesserunt, quam magna caede (edita) multis-
 - *I. que occisis fortissime ipsum Epaminondam pugnantem sparo eminus percussum concidere viderunt. 9, 1.
 - IV. Nemo ibit infitias Thebas et ante Epaminondam natum et post eiusdem interitum perpetuo alieno paruisse imperio. 10, 4.
 - IV. Lacedaemonii post Peloponnesium bellum Athenasque devictas cum Thebanis sibi rem esse existimabant. Pel. 1, 3.
 - III. Pulsus patria carebat. 1, 4.
 - I. Magistratus Thebani vino epulisque dediti nuntium despexerunt. 3, 1.
 - II. Epistula cum Archiae iam accubanti in convivio esset data,
 - III. sicut erat signata, sub pulvinum subiciens 'In crastinum' inquit 'differo res serias'. 3, 2.
 - IV. Liberatarum Thebarum propria laus est Pelopidae. 4, 1.
 - III. A tyranno Alexandro Pheraeo comprehensus in vincla coniectus est.
 - II. Hunc Epaminondas recuperavit, bello persequens Alexandrum. 5,1.2.
 - II. Procul digressus a suis coniectu telorum confossus (Pt) concidit. 5,4.
- *IV. Quo facto omnes Thessaliae civitates interfectum Pelopidam coronis aureis et statuis aëneis donarunt. 5, 5.
- II.IV. Agis filium reliquerat Leotychidem. Quem ille natum non agnorat, eundem moriens suum esse dixerat. Ages. 1, 4.
 - II. Persuasit Lacedaemoniis, ut cum exercitu se mitterent in Asiam, docens satius esse in Asia quam in Europa dimicari. 2, 1.
- II.IV. Tissaphernes indutias a Lacone petivit, simulans se dare operam, ut Lacedaemoniis cum rege conveniret. 2, 3.
 - I. Tissaphernes non dubitans in Cariam potissimum hostes impetum facturos, omnes suas copias eo contraxerat. 3, 1.
- I. IV. Quidam adulescentuli hostium adventu perterriti ad Thebanos transfugere voluerunt. 6, 2.
 - II. Aucti (Fl: adiecto) numero eorum, qui expertes erant consilii, commovere se non sunt ausi. 6, 3.
 - II. Magna donatus pecunia patriam sublevavit. 7, 2.
 - II. Quaerentibus Agesilaum vix fides facta est unum esse ex iis, qui tum accubabant. 8, 3.
 - I. Cum venisset in portum, qui Menelai vocatur, iacens inter
 - III. Cyrenas et Aegyptum, in morbum implicitus decessit. 8, 6.

II. Viventi Eum. 1, 2. *II IV moriens 2, 1. II dubitans 2, 3. I praestantes 3, 3. I elatum 4, 4. *IV absentes, II perculsus 5, 1. III persequens 5, 2. II IV manens, IV stans 5, 4. IV absente 6, 3. I meritis, II III referentem 6, 5. IV verens 7, 1. II IV credens 7, 2. *II acceptum 8, 1. II IV paratus 8, 7. I valentes 10, 3. III perturbati 12, 1. *III fatigatus 12, 4. I delatos Phoc. 1, 2. IV auctus adiutusque, III defensus 2, 3. II factus, III damnatos 3, 2. II III accusatus, III coniectus 3, 4. IV reminiscentes 4, 1. II IV dicenti, *III damnatus, I damnati 4, 2. IV lacrimans 4, 3. IV oppressam Timol. 1, 1. I vexatam, oppressam 1, 1. I delectus 1, 3. IV detestans 1, 5. II III missus 2, 1. II IV vectus 4, 2. III captus Reg. 3, 3. II expulsum, indigentem 3, 4. I natos 3, 5.

I. II. Karthaginienses classe apud insulas Aegates a C. Lutatio, consule Romanorum, *superati* statuerunt belli facere finem. **Hamilc. 1**, 3.

 I. (Dixit) non suae esse virtutis arma a patria accepta adversus hostes adversariis tradere. 1, 5.

II.IV. In proelio pugnans adversus Vettones occisus est. 4, 2.

IV. Philippum absens hostem reddidit Romanis. Hannib. 2, 1.

II. III. Pater meus Hamilcar puerulo me, utpote non amplius novem annos nato, in Hispaniam imperator proficiscens Karthagine Iovi optimo maximo hostias immolavit. 2, 3.

*III. Me ad aram adduxit eamque ceteris remotis tenentem iurare iussit numquam me in amicitia cum Romanis fore. 2, 4.

II. Hasdrubale interfecto exercitus summam imperii ad eum detulit. Id Karthaginem delatum publice comprobatum est. Sic Han-

III. nibal minor quinque et viginti annis natus imperator factus proximo triennio omnes gentes Hispaniae bello subegit. 3, 1.2.

I. Alpicos conantes prohibere transitu concidit. 3, 4.

II. III. Per Ligures Appenninum transiit petens Etruriam. 4, 2.

III. C. Flaminium consulem apud Trasumennum cum exercitu insidiis circumventum occidit neque multo post C. Centenium
 I. praetorem cum delecta manu saltus occupantem. 4, 3.

*III. Hac pugna (Cannensi) pugnata Romam profectus nullo resistente in propinquis urbi montibus moratus est. 5, 1.

II. Clausus locorum angustiis noctu sine ullo detrimento exercitus

*III. se expedivit. Namque obducta nocte sarmenta in cornibus iuvencorum deligata incendit eiusque generis multitudinem magnam dispalatam (Pt) immisit. 5, 2.

JII.IV. M. Minucium Rufum dolo productum (III) in proelium fugavit.
Ti. Sempronium Gracchum in Lucanis absens (II IV) in insidias inductum (III) sustulit. 5, 3.

- II. Invictus patriam defensum revocatus bellum gessit adversus P. Scipionem. Hannib. 6, 1.
- II. Pulsus biduo et duabus noctibus Hadrumetum pervenit. 6, 3.
- II. Ratus legatos Romanos sui exposcendi gratia missos navem clam ascendit. 7, 6.
- IV. Poeni Magonem eadem, qua fratrem, absentem affecerunt poena. 8,2.
- *II.III. Antiocho fugato verens, ne dederetur, Cretam ad Gortynios venit. 9, 1.
 - *II. Amphoras praesentibus principibus deponit in templo Dianae, simulans se suas fortunas illorum fidei credere. 9, 3.
 - IV. Tabellarius epistulam ostendens se regem professus est quaerere. 11, 2.
 - IV. Vasa iacta initio risum pugnantibus concitarunt. Postquam autem naves suas oppletas conspexerunt serpentibus, nova re

IV. perterriti, puppes verterunt. 11, 5, 6.

- IV. Castellum sic aedificarat, ut in omnibus partibus aedificii exitus haberet, scilicet verens, ne usu veniret, quod accidit 12, 3.
 - Puer ab ianua prospiciens Hannibali dixit plures praeter consuetudinem armatos apparere. 12, 4.
- II. Sic vir fortissimus multis variisque perfunctus laboribus anno acquievit septuagesimo. 13, 1.
- I Hic tantus vir tantisque bellis districtus nonnihil temporis tribuit litteris. Namque aliquot eius libri sunt Graeco sermone confecti. 13, 2.

I Ortus Cato 1, 1. II decedens 1, 4. III nactus 2, 1. *III iratus 2, 2. I II factus 2, 3. II tentatus 2, 4. I generatus Att. 1, 1. III ratus, I II iudicatum 2, 2. II IV absens 3, 2. IV decedens. II captus 4, 1. *II IV proficiscens 4, 2. II III moratus 4, 3. II fugienti 4, 4. II IV discedentem 4, 5. II IV moriens 5, 2. I delatas 6, 4. I proficiscentibus, coniunctum 7, 1. II florenti, abiecto, cedenti, absens 8, 6. III iudicatus 9, 2. IV profugientes 9, 3. II existimans, aperiens 9, 5. II timens 10, 2. I perculsos 11, 2. IV florentem 11, 4. II utens, I percepta 11, 5. I coniunctus 12, 1. IV absentem, I II relatum 12, 4. I relictam, constitutum 13, 2. I natum, factum 13, 4. IV auditum, cognitum 13, 7. I missarum 16, 3. II notans 18, 3. I constituta, III detecta 20, 3. IV absens 20, 4. III innixus 21, 5. IV flens, osculans 22, 2.

79. Ablativus absolutus mit Participien

1. Praesentis Activi, 2. Perfecti Passivi.

Quo facto Paus. 2, 6. Lys. 1, 2. Alc. 4, 7. 8, 3. Iph. 1, 4. 2, 3. Chab. 4, 2. Timoth. 2, 2. Dat. 5, 2. Pel. 1, 3. 5, 5. Ag. 5, 4. 8, 5. Phoc. 3, 2. Hm. 1, 2. Hb. 3, 4. Att. 5, 1.

Die mit * bezeichneten Sätze, die zum Teil in 78 in ausführlicherer Fassung wiedergegeben sind, enthalten zugleich ein Part. coni., die mit † versehenen zugleich einen mit einem Subst. oder Adi. gebildeten Abl. abs.

- *2. Brevi tempore barbarorum copiis disiectis tota regione, quam petierat, potitus loca castellis idonea communiit. Milt. 2, 1.
 - 2. Chersoneso constituta Lemnum revertitur. 2, 4.
 - 2. Persarum rex Darius ex Asia in Europam exercitu traiecto Scythis bellum inferre decrevit. 3, 1.
 - 2. Darius facillime putavit se Graeca lingua loquentes, qui Asiam incolerent, sub sua retenturum potestate, si amicis suis oppida tuenda tradidisset quibus se oppresso nulla spes salutis relinqueretur. 3, 2.
 - 2. (Dixit) ponte rescisso regem vel hostium ferro vel inopia paucis diebus interiturum. 3, 4.
 - 2. Quo (Dario) exstincto ipsos potestate expulsos civibus suis poenas daturos. 3, 5.
- *1 Darius hortantibus amicis classem quingentarum navium comparavit. 4, 1.
- *2. Praefecti regii classe ad Euboeam appulsa celeriter Eretriam ceperunt. 4, 2.
 - 2. Sub montis radicibus acie instructa proelium commiserunt. 5, 3.
 - 2. Vineis ac testudinibus constitutis propius muros accessit. 7, 2.
- *2. Timens, ne classis regia adventaret, incensis operibus, quae statuerat, Athenas rediit. 7,4.
- *2. Accusatus est proditionis, quod, cum Parum expugnare posset, a rege corruptus infectis rebus discessisset. 7, 5.
- *2. Causa cognita capitis absolutus pecunia multatus est. 7, 6.
 - 2. Qua (classe) celeriter effecta Corcyraeos fregit. Them. 2, 3.
- 2. Tali consilio probato addunt ad superiores totidem naves triremes. 2, 8.
- 1. 2. Xerxes Thermopylis expugnatis protinus accessit astu idque nullis defendentibus interfectis sacerdotibus, quos in arce invenerat, incendio delevit. 4, 1.
 - 2. Hac re audita barbarus, nihil doli subesse credens, postridie alienissimo sibi loco conflixit. 4, 5.

- 1. Lacedaemonii postquam audierunt muros strui, legatos Athenas miserunt. His praesentibus desierunt. Them. 6, 4.
- 2. E sacrario non prius egressus est, quam rex eum data dextra in fidem reciperet. 8, 4.
- 1. Scio plerosque ita scripsisse Themistoclem Xerxe regnante in Asiam transisse. 9, 1.
- 2. Xerxes in Asiam reverti voluit proelio apud Salamina facto. 9,3.
- 2. Te rogo, ut annuum mihi tempus des eoque transacto ad te venire patiaris. 9, 4.
- 2. Filiae eius de communi aerario dotibus datis collocatae sunt. Arist. 3, 3.
- 2. Ex praeda tripodem aureum Delphis posuit epigrammate inscripto. Paus. 1, 3.
- 2. Byzantio expugnato cepit complures Persarum nobiles. 2, 2.
- 1. Pausanias Graeciam sub tuam potestatem se adiuvante te redacturum pollicetur. 2, 4.
- *2. Regis voluntate cognita alacrior ad rem gerendam factus est. 2,6.
- 2. Adulescentulus signo detracto cognovit, si epistulam pertulisset, sibi esse pereundum. 4, 1.
- 2. His rebus ephori cognitis satius putarunt in urbe eum comprehendi. 5, 1.
- 2. Placato Argilio, ut putabat, Lacedaemonem revertit. 5, 1.
- 2. Hostium navibus captis statim ex classe copias suas eduxit. Cim. 2, 3.
- *2. Athenienses dispalati in agris relictis navibus in hostium venerunt potestatem. Lys. 1, 2.
 - 2. Undique, qui Atheniensium rebus studuissent, eiectis decem delegerat in una quaque civitate, quibus summum imperium committeret. 1, 5.
 - 2. Decemvirali potestate in omnibus urbibus constituta ipsius nutu omnia gerebantur. 2, 1.
 - 2. In oratione suadet Lacedaemoniis, ut regia potestate dissoluta ex omnibus dux deligatur ad bellum gerendum. 3, 5.
 - 2. Librum summoto Lysandro cum ephori cognossent, ipsi legendum dederunt. 4, 3.
 - 1. Incunte adulescentia amatus est a multis, in eis a Socrate. Alc. 2, 2.
 - 2. Se capitis damnatum bonis publicatis audivit. 4, 5.
 - 2. Lacedaemonii Deceleam in Attica munierunt praesidioque ibi perpetuo posito in obsidione Athenas tenuerunt. 4, 7.
 - 2. Atheniensium male gestis in Sicilia rebus opes senescere vidit. 5, 3.

- *1. Suffragante Theramene populi scito restituitur parique absens imperio praeficitur. Alc. 5, 4.
 - 2. Praeda onusti, locupletato exercitu, maximis rebus gestis Athenas venerunt. 5, 7.
- 2. Postquam in astu venit, contione advocata verba fecit. 6, 4.
- *2. Manu collecta primus Graecae civitatis in Thraeciam introiit. 7, 4.
- 1. Ad exercitum venit Atheniensium, ibique praesente vulgo agere coepit. 8, 2.
- 2. Philocles sentiebat se *Alcibiade recepto* nullius momenti apud exercitum futurum. 8, 4.
- *2. Victis Atheniensibus non satis tuta eadem loca sibi arbitrabatur. 9,1.
 - 1. Cyrum fratrem regi bellum clam parare Lacedaemoniis adiuvantibus sciebat. 9, 5.
 - 2. His (vestimentis) in ignem coniectis flammae vim transiit. 10,5.
- 2. Haec res hos tempore ad comparandum dato fecit robustiores. Thras. 2, 2.
- *2. A Munychia turpiter repulsi tyranni protinus in urbem armis impedimentisque amissis refugerunt. 2, 5.
 - 2. Hoc (Critia) deiecto Pausanias venit Atticis auxilio. 3, 1.
 - 2. Reconciliata pace legem tulit, ne quis ante actarum rerum accusaretur. 3, 2.
 - 2. A barbaris ex oppido noctu eruptione facta in tabernaculo interfectus est. 4, 4.
 - 2. Rebus afflictis, cum patriam obsideri audisset, non quaesivit, ubi ipse tuto viveret. Con. 2, 1.
- *2. Lacedaemonii Atheniensibus devictis in societate non manserunt, maxime impulsi a Tissapherne. 2, 2.
 - 2. Per me editis mandatis conficies, quod studes. 3, 3.
- 2. Quibus cognitis rex auctoritate eius motus est. 4, 1.
- *2. Magnis muneribus donatus ad mare est missus, dato adiutore Pharnabazo. 4, 2.
 - 2. Classe Peloponnesiorum devicta plura concupivit, quam efficere potuit. 5, 1.
 - 1. Dinon historicus eum effugisse scripsit; illud addubitat, utrum Tiribazo sciente an imprudente sit factum. 5, 4.
 - *Hoc (sopore) sumpto **Dion** 2, 5. illo (Heraclide) interfecto, adversario remoto 7, 1. quibus (bonis) divisis 7, 2. voluntate militum offensa 7, 3. tali consilio probato 8, 3. *foribus obseratis 9, 4. foribus effractis 9, 6. caede confecta, celeri rumore dilato. 10, 1.
 - 2. Pondere detracto, quod aeque corpus tegeret et leve esset, curavit. Iph. 1, 4.
 - 2. Eurydice Amynta mortuo ad Iphicraten confugit. 3, 2.

 Bähnisch, Nepossätze. 8

- 2. Vixit ad senectutem placatis in se suorum civium animis. Iph. 3, 3.

 * Fidente (Fl:-tem) summo duce Agesilao, fugatis conducticiis catervis, obnixo genu, proiecta hasta Chab. 1, 2. armis abiectis 4, 3. adventu illorum cognito, se absente Timoth. 3, 3. re male gesta navibus compluribus amissis 3, 4. exceptis duobus Karthaginiensibus Hamilcare et Hannibale 4, 5. multis milibus regiorum interfectis Dat. 2, 1. (N: 1, 2). equo concitato 4, 5. illo imperante 5, 3. litteris talibus cognitis 5, 5. morte filii cognita 6, 1. rebus generi desperatis 6, 3. hac re probata 6, 5. 11, 2.
- 2. Die uno totam Graeciam Lacedaemoniis fugatis liberavi. Epam. 5,6.
- *2. Non animadvertisti innocentes illos (Orestem et Oedipum) natos domi scelere admisso receptos esse ab Atheniensibus. 6, 3.
 - 2. Illis (collegis) periculo liberatis nemo Epaminondam responsurum putabat. 8, 1.
- 2. Messene restituta urbem Lacedaemoniorum obsidione clausit. 8,5.
- *2. Apud Mantineam acie instructa audacius instabat hostes. 9, 1.
- *2. Magna caede (edita) multisque occisis Lacedaemonii fortissime ipsum Epaminondam pugnantem, sparo eminus percussum, concidere viderunt. 9, 1.
 - 2. Ferro extracto confestim exanimatus est. 9, 4.
 - 2. Lacedaemonii susceptis inimicitiis satius ducebant Thebanos obsideri quam liberari. Pel. 1, 3.
 - 1. Vesperascente caelo exules Thebas pervenerunt. 2, 5.
 - 2. Quibus rebus confectis vulgo ad arma libertatemque vocato praesidium Lacedaemoniorum ex arce pepulerunt. 3, 3.
 - 1. Lysandro suffragante homine factioso et iis temporibus potente Agesilaus Leotychidi antelatus est. Ages. 1, 5.
 - 2. Data potestate magna celeritate usus est. 2, 2.
 - 2. Dicebat se conservata religione confirmare exercitum. 2, 5.
- 2. Magna praeda militibus locupletatis Ephesum hiematum exercitum reduxit atque ibi officinis armorum institutis magna industria bellum apparavit. 3, 2.
- 2. Multis locis expugnatis magna erat praeda potitus. 3, 5.
- 1. Quod iter Xerxes anno vertente confecerat, hic transiit triginta diebus. 4, 4.
- 1. Si eos exstinguere voluerimus, qui nobiscum adversus barbaros steterunt, nosmet ipsi nos expugnaverimus illis quiescentibus. 5,4.
- 2. Adulescentes simulata laudatione recuperavit et adiunctis de suis comitibus locum tutum reliquit. Namque illi adiecto (N:aucti) numero eorum, qui expertes erant consilii, commovere se non sunt ausi. 6, 3.
 - Illo (Philippo) interfecto Eum. 1, 6. *Alexandro mortuo

- Eum. 2, 1. † equitibus profligatis, duce Cratero interfecto, multis et maxime nobilibus captis 4, 3. *exercitu suffragium ferente 5, 1. multis suis amissis 5, 3. deditione simulata 5, 7. *acie instructa 8, 1. omnibus titubantibus et desperantibus 9, 2. consuetudine castrorum assimulata 9, 3. tenebris obortis 9, 5. Eumene recepto 10, 4. (eo, Eumene) interfecto 12, 2. voluntate consilii cognita 12, 3. *Antigono insciente 12, 4. hoc uno propugnatore sublato 13, 3. exercitu toto comitante 13, 4. populo audiente Phoc. 2, 4. *legitimis quibusdam confectis 4, 2. Dione interfecto Timol. 2, 1. Dionysio expulso 2, 3. hoc superato 2, 4. quibus rebus confectis 3, 1. nullo recusante 3, 4. sententia Timoleontis cognita 3, 5. Sicilia tota celebrante 5, 4. regno florente Reg. 2, 3. societate dissoluta 3, 2.
- 2. Saepe hostem occasione data lacessivit. Hamilc. 1, 2.
- 2. 1. Cum Catulus negaret bellum compositurum, nisi ille cum suis armis relictis Sicilia decederent, succumbente patria ipse periturum se potius dixit, quam cum tanto flagitio domum rediret. 1,5.
 - 2. Rebus his ex sententia peractis effecit, ut imperator cum exercitu in Hispaniam mitteretur. 3, 1.
 - 2. Hamilcare occiso Hasdrubal exercitui praefuit. 3, 3.
 - 2. Tempore dato adiit ad regem. Hannib. 2, 3.
 - *2. Pater me ad aram adduxit eamque ceteris remotis tenentem iurare iussit numquam me in amicitia cum Romanis fore. 2, 4.
 - 2. Hamilcaris post obitum *Hasdrubale imperatore suffecto* equitatui omni praefuit. *Hoc* quoque *interfecto* exercitus summam imperii ad eum detulit. 3, 1.
- *2. 1. Hac (Cannensi) pugna pugnata Romam profectus nullo resistente in propinquis urbi montibus moratus est. 5, 1.
 - *2. Obducta nocte sarmenta in cornibus iuvencorum deligata incendit. Quo repentino visu obiecto magnum terrorem iniecit exercitui Romanorum. 5, 2.
 - 2. Exhaustis iam patriae facultatibus cupivit bellum componere. 6, 2.
 - 2. Hoc responso Karthaginienses cognito Hannibalem domum revocarunt. 7, 4.
 - 2. Hac re (fuga) palam facta Poeni naves duas, quae eum comprehenderent, miserunt. 7, 7.
 - 2. Hannibal et Mago desperatis rebus solverunt naves. 8, 2.
 - *2. Antiocho fugato verens, ne dederetur, Cretam ad Gortynios venit. 9, 1.
- *1.2. Amphoras praesentibus principibus deponit in templo Dianae, simulans se suas fortunas illorum fidei credere. His (principibus) in errorem inductis statuas aeneas omni sua pecunia

- complet. Gortynii templum magna cura custodiunt, ne ille 1. 2. inscientibus iis tolleret sua secumque duceret. Sic conservatis suis rebus omnibus Poenus illusis Cretensibus ad Prusiam in Pontum pervenit. Hannib. 9, 3—10, 1.
 - 2. Cohortatione militum facta classis ab utrisque in proelium deducitur. Quarum acie constituta tabellarium in scapha cum caduceo mittit. 11, 1.
 - 2. Tabellarius ducis nave declarata suis se recepit. At Eumenes soluta epistula nihil in ea repperit. 11, 2. 3.
 - 2. Apud Flamininum de Hannibale mentione facta ex legatis unus dixit eum in Prusiae regno esse. 12, 1.
 - 2. Facilius collatis utrorumque factis, qui viri praeferendi sint, poterit indicari. 13, 4.
 - * Consulatu peracto Cato 2,2. Sulpicio interfecto Att. 2,2. animis civium dissociatis 2,2. *officio adulescentis collaudato 4,2. †rebus Romanis tranquillitatis 4,5. legibus conservatis, moribus civitatis corruptis 6,2. Caesare occiso 8, 1. (omissa cura) provinciarum rebus desperatis 8,5. multis hortantibus 10,4. hac oratione habita 22,1. omnibus bonis comitantibus 22,4.

80. Abl. abs. mit 1. Substantiven oder 2. Adjectiven.

Die mit * bezeichneten Sätze enthalten zugleich ein Part. coni., die mit † versehenen zugleich einen mit einem Part. gebildeten Abl. abs.

- *2. Non dubitans tam *multis consciis* ad regis aures consilia sua perventura, Chersonesum reliquit. **Milt.** 3, 6.
 - 2. Etsi pari proelio discesserant, tamen eodem loco non sunt ausi manere. Them. 3, 3.
 - 2. Muros Atheniensium restituit praecipuo suo periculo. 6, 2.
 - 1. In communi classe erat Graeciae simul cum Pausania, [quo duce Mardonius erat fugatus]. Arist. 2, 2.
 - 1. Illo duce Mardonius fugatus est. Paus. 1, 2.
 - 1. Lacedaemonii magnam contrahunt classem: proficiscuntur Pisandro duce. Con. 4, 4.
 - * Multis consciis Dion 8, 4. omnibus insciis Dat. 3, 1. duce Pharnabazo et Tithrauste 3, 5.
 - 1. Duce Pelopida exules Thebas occuparunt. Epam. 10, 3.
 - 1. Vinolenti ab exulibus duce Pelopida sunt interfecti. Pel. 3, 3.
 - 1. In Leuctrica pugna imperatore Epaminonda fuit dux delectae manus. 4, 2.
 - 2. Hoc secunda victoria accidit. 5, 4.

- Una pugna decem milia hostium Agesilao duce ceciderunt. Ages. 5, 2.
- † Eumene invito Eum. 4, 3. Alexandro vivo 4, 4. Eumene vivo 13, 2. fortuna prospera Phoc. 2, 1.
- 2. Magnas res in Hispania secunda gessit fortuna. Hamile. 4, 1.
- *1.2. Pater meus Hamilcar, puerulo me, utpote non amplius novem annos nato, in Hispaniam imperator proficiscens Karthagine Iovi optimo maximo hostias immolavit. Hannib. 2, 3.
 - 1. His magistratibus legati Karthaginienses Romam venerunt. 7, 2.
 - 1. M. Claudio L. Furio consulibus Roma legati Karthaginem venerunt. 7, 6.
 - 1. L. Cornelio Q. Minucio consulibus cum quinque navibus Africam accessit. 8, 1.
 - 2. Patres conscripti *Hannibale vivo* numquam se sine insidiis futuros existimabant. 12, 2.
 - 1. Quibus consulibus interierit, non convenit. Namque Atticus M. Claudio Marcello Q. Fabio Labeone consulibus mortuum in annali suo scriptum reliquit, at Polybius L. Aemilio Paulo Cn. Baebio Tamphilo, Sulpicius autem Blitho P. Cornelio Cethego M. Baebio Tamphilo. 13, 1.
 - Q. Fabio M. Claudio consulibus Cato 1, 2. †L. Cotta et L. Torquato consulibus Att. 4, 5. fortuna secunda 9, 5. se vivo 16, 4. Attico vivo 19, 14Cn. Domitio C. Sosio consulibus 22, 3.

81. Conjugatio periphrastica Activi.

Vide, ne tu peius consulas, qui talem ex te natum relicturus sis. Epam. 10, 1.

Vidit, si, quo esset iter facturus, palam pronuntiasset, hostes non credituros. Ages. 3, 4.

Habituri essent. Eum. 12, 2.

Liberi si mei similes erunt, idem hic agellus illos alet, qui me ad hanc dignitatem perduxit; sin dissimiles sunt futuri, nolo meis impensis illorum ali augerique luxuriam. Phoc. 1, 4.

Nemini dubium esse debet, quin reliquo tempore eadem mente sim futurus. Hannib. 2, 5.

Classe paucis diebus erant decreturi. 10, 4.

Die ipso, quo facturus erat navale proelium, classiarios convocat. 10, 5.

Laudaturi forent Att. 9, 7. esset moraturus 20, 1.

82. Coniugatio periphrastica Passivi.

* bezeichnet die Sätze, in denen ein Dativ der Person steht.

Thracces eas regiones tenebant, cum quibus armis erat dimicandum. Milt. 1, 2.

Cuius ratio etsi non valuit, tamen magno opere est laudanda. 3, 6.

Ab initio est ordiendus. Them. 1, 2.

Sensit, si Naxum pervenisset, sibi esse pereundum. 8, 6.

Putabant exspectandum, dum se ipsa res aperiret. Paus. 3, 7.

* Adulescentulus signo detracto cognovit, si epistulam pertulisset, sibi esse pereundum. 4, 1.

Non est praetereunda gravitas Lacedaemoniorum hoc loco. Nam non prius vim adhibendam putaverunt, quam se ipse indicasset. 4, 3.

Minime est mirandum, si et vita eius fuit secura et mors acerba. Cim. 4, 4.

Hoc loco non est praetereundum factum Pharnabazi. Lys. 4, 1. Inimici eius quiescendum in praesenti et illud tempus exspectandum decreverunt, quo (classis) exisset. Alc. 4, 2.

Lysander statuit accuratius sibi agendum cum Pharnabazo.

10, 2.

Per se virtus sine fortuna ponderanda est. Thras. 1, 1. Neque id erat mirandum. Con. 3, 1.

Plura concupivit, quam efficere potuit. Neque tamen ea non pia et *probanda* fuerunt, quod potius patriae opes augeri quam regis maluit. 5, 1. 2.

Tyrannum non ferendum dictitabat Dion 7, 3. morem gerendum putavit Dat. 4, 3. neque credendum neque neglegendum putavit 9, 2.

Haec praecipienda videntur lectoribus, ne alienos mores ad suos referant. Epam. 1, 1.

Haec (cantare, saltare) ad nostram consuetudinem sunt levia et potius contemnenda. 2, 3.

Plurima quidem proferre possumu, sed modus adhibendus est. 4, 6.

* Si principes Graeciae vultis esse, castris est vobis utendum, non palaestra. 5, 4.

Tissaphernes Cariam defendendam putavit. Ages. 3, 5.

Non minus eius pietas suspicienda est quam virtus bellica. 4, 2. Statuit aliquid novi consilii sibi esse capiendum Eum. 8, 4.

*ei erat dimicandum 10, 3.

Etsi flagrabat bellandi cupiditate, tamen paci serviundum putavit. Hamile. 1, 3.

Non est infitiandum Hannibalem praestitisse ceteros imperatores prudentia. Hannib. 1, 1.

Dolo erat pugnandum, cum par non esset armis. 10, 4.

Sensit sibi non diutius vitam esse retinendam. 12, 5.

Collatis utrorumque factis, qui viri praeferendi sint, poterit iudicari. 13, 4.

Officia praestanda existimaret Att. 8, 4. appellanda est 9, 1. celandum est 12, 2. iudicandum est 13, 3. credendum sit 18, 6.

88. Supinum I.

Nach Richter bei Lupus S. 187 gebraucht Nepos das erste Supinum verhältnismässig am häufigsten unter allen lateinischen Schriftstellern.

Delecti Delphos deliberatum missi sunt. Milt. 1, 2.

Athenienses miserunt Delphos consultum, quidnam facerent de rebus suis. Them. 2, 6.

E civitate eiectus Argos habitatum concessit. 8, 1.

Si tibi videtur, des ei filiam tuam nuptum. Paus. 2, 3.

Lysander per speculatores comperit vulgum Atheniensium in terram praedatum exisse. Alc. 8, 6.

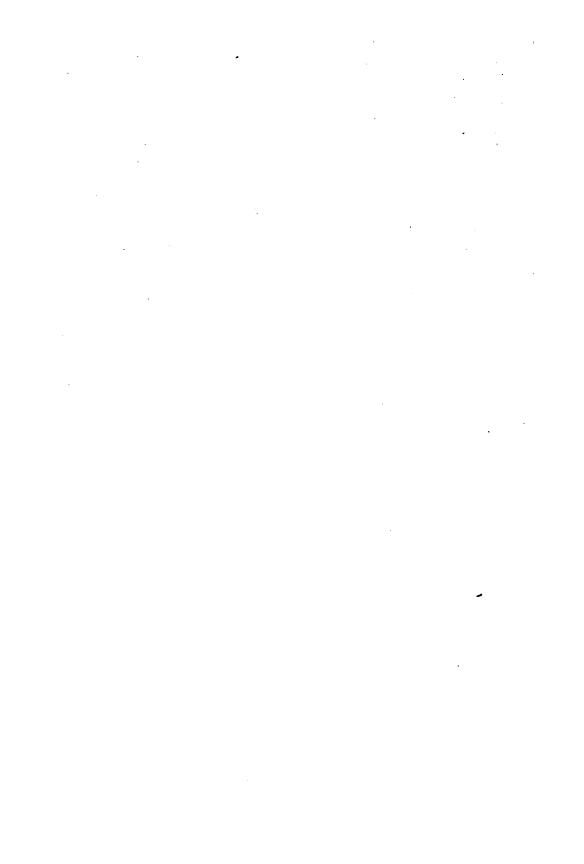
Lacedaemonii Agesilaum bellatum miserunt in Asiam. Con. 2, 2.

Nuptum ded t Dion 1, 1. 4, 3. oppugnatum profectus 5, 3. adiutum profectus Chab. 2, 1. 2, 3. questum miserunt 3, 1. exploratum misit Dat. 3, 4. venatum profectum 4, 4.

Ephesum hiematum exercitum reduxit. Ages. 3, 2.

Oppugnatum erat profectus Eum. 3, 2. consultum misisset, repetitum iret (N: veniret) 6, 1. hiematum redire, hiematum divisit 8, 1. adiutum venerat Timol. 2, 4. spectatum iret Reg. 2, 1.

Hinc (ex Italia) patriam defensum revocatus bellum gessit adversus P. Scipionem. Hannib. 6, 1.





· • •

THE BORROWER WILL BE CHARGED AN OVERDUE FEE IF THIS BOOK IS NOT RETURNED TO THE LIBRARY ON OR BEFORE THE LAST DATE STAMPED BELOW. NON-RECEIPT OF OVERDUE NOTICES DOES NOT EXEMPT THE BORROWER FROM OVERDUE FEES.

NOV DE NOV

